

א' באלול תשמ"ו, 5.9.1986

איתן רילוב, דיוקנו של יצואן "גורילות" מצטיין

פרדריקה סגל, מלכה בסוף הלילה

מול בוסידן, .7KIDT TI מודעולנו ודגא לעולם האמנות

THE FINANCE The contractor care

Trien

לוסי משתקעת באינת!

הנקניקיה ששינתה את החיים לאנשים בצפון באה להנעים את החיים בדרום

ארוו באריוות ואקום מיוחדות, ומובל בתנאי קירור מושלמים הישר לחדרי הקירור בחנויות.

כך אתה יודע שמיס לוסי מגיעה אליך טריה, רעונה ואיכותית. וגם ההמבורגרים, השניצלים

חנות חדשה וממוזגת של מיס לוסי נפתחה זה עתה במרכז התיירות באילת, ומהווה ככר נקודת מפגש שוקקת לאילתים ולנופשים מהצפון.

עכשיו, כשבא התיאבון-לוסי היא הנוקום הנכון.

הבשר של הוד לבן הם תמיד בהישגיפה. הביקוש האדיר לנקניקיות מיס לוסי ומעדני הבשר של הוד לבן, המבורגרים, שניצלים ומוצרי הבשר הפרוס, הכניס לפעולה מערכת משוכללת. משאיות קירור מיוחדות מובילות את מוצרי הבשר מבית חרות בתנאים אופטימליים ומגיעות לכל רחבי הארץ; גם לסופרמרקט המקומי בקדית שמונה וגם

מיס לוסי הולכת איתך לאורך כל הדרך. אם

נמצא במרכז הארץ – מיס לוסי ושאר מעדני

אתה בחופשה באילת, מתגורר בצפון הרחוק או

אתה מוזמן לסוף שבוע זוגי חינם במלונות דן

לרגל חתימת עיסקת המזרונים הגדולה מעניקה מברת סילי פוסטרופדי סוף שבוע זוני חינם באחד ממלונות ושת דן לכל הרוכש מזרון סילי זוני עד ה-9.9.86 או עד <u>גמר מלאי החדרים,</u> הכנס עוד היום לאחד ממרכזי השינה של סילי פוסטרופדי ורכוש את המארון חנמכר ביותר בעולם, כך תהנה מלילות רבים של שינה טובה ומסוף שבוע מלכותי חינם. (לינת לילה אחד).

* אפשרות ל-4 תשלומים שווים. * 15 שנות אחריות מלאה.

ברשת מלונות דן, כמי ככל מלונות חיוקרה בעולם, לא מתמשרים על שינה טובה. לאחר בדיקות קסדניות של הגיעה, הנחלת רשת דן למסקנה שסילי פוסטרופדי הוא המזרון

אינה מותרות. כך הצטרפה רשת דן לרשימה בינלאומית מכובדת של מלוגות בינלאומית מכובדת של מלוגות בינלאומית מכובדת של מלוגות הלמן, פחון, היאט, ארבע העונות, אמריקנה T.P.E.T ועוד, שבכולם ישנים על סילי פוסטרופדי... פל מסטופר פותה ותוכנן במעברות תמחקר של סילי בארה"ב בשיתוף עם טובי הרופאים משומים המיוחד של המזרון מבטיח שינה בריאה וטובה ובוקר פטור מכאבי גב.

שינה מובה אינה מותרות.

שני יהורשת החורות ריכו ובמרכזי השינה בכל הארץ: "מיה, מה החור השוח 151 המזרונאים, נ. בנימין 135; לובליני, הרצל 46; דימור, ארלחורוב 53; כל בו שלום, אחד העם 9; מיטתי, פרשמן 54; שמרת הזורע, דיזנגוף סנטר; וורסטור, דיזנגוף "מיה, מה מימין 152 מונימין, נחלת בנימין 122; ארבע נמים, חירקון 131; החבלצקי, רחוב 250 - ימו; קדוש, רבי מוחס 15 - ימו; חור הריטים, פרל 57; בחובות: שטרן את ברוק, טלר 285 הי, אחד העם 66 משפע, אוד העם 25; אשרור: בהיטי ישי, צבי ישי; גבעתיים: מולח דור, כצגלסון 71; ראשון לציון: עלפי, חרלל 163; שטבי, הרצל 153; שהכן מסחרי שרי, אביב, מרכז מסחרי בית שיא - דימונה; גרינר, המוחד מוחלם בנה אור מחורי בית שיא - דימונה; גרינר, באל 150 שמרת מוורע, שלומציון המלכה 15; מיחר מור 25, מיחר שמרת מוורע, שלומציון המלכה 19; מיפה, תמורונאים, נורדאו 29; בית שמרת באור שמרת מוורע, שלומציון המלכה 19; מיפה, תמורונאים, נורדאו 29; בית שמרת שברשת חנויות רים ובמרכזי השינה בכל הארץ: ישה של אשדוד: כבר, אזור התעשיה ב'; בניזרי, מרכז מסחרי א'; אשקלון: סנטר, קק.ל 5; באר שבע והדרום: כיכן, מו כן מטוח בעוד הימרונאים, נורדאו 29; בית שמרת אורע, שלומציון המלכה 19; חיפה; המזרונאים, מורדאו 29; בית שמרת אורע, שלומציון המלכה 18; מקור חנומי, ככר הרות 19; ויסמן, דוך בית לחס 18; שמרת המורננים. הרצל 93; מסרע הימר: המורננים. הרצל 93; מסרע הימר: המורננים. מרכז אונגיה שניים.

חדשנית 80 יחידות אריות ביתית 160 יחידות

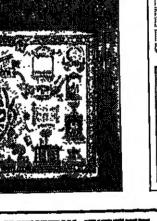
אני לא מחליפה... את שישום מששים

עשרות לוחות לשנה החדשה, ש' אידיאלי לחג. החל מ'4 ש"ח עד 40 ש"ח.

טבר מתנה להג - עד 40% הנחה.									
The Temple Scroll Yigael Yadin רחוקים הנסתרים של כת ים־המלח. מנילת כית המקדש, האחרונה ימ־המלח ותוכנה עורר שערח בין מומתי מיסטוריה ומיקור, בצורה הדרמטית והחדשנית בה היא	את אורח־החיים הילכי הרוח הרגלים ונורמות	הטוברים ש. מרחי ירושלים אבי שמיזע ירושלים מוית חדשה, כמקום מפגש לצמחים. ספר מרתק המתאר בליווי תמונות מרחיכות את צמחיית חבר של ירושלים וכולל רשימח של כל הצמחים חבדלים הצמחים חבדלים	אגדות ארץ ישראל זאב וילנאי מחדורת חדשת ומורחבת של אגדות, מסורות, מימרות קדומות וחדשות, ערוכות לפי אזורי חארץ בליווי תמונות עיי זאב וילנאי (שני כרכים).	הגר אלבר ממי חרומן השני חמתורגם לעברית של הסופר החשוב, רומן נפלא כין גבר לאשה חמגלם בתוכו את בעית התנו את בעית מתח גובר והולך עד לסיום דרמטי.	לוף תקיץ גלילת רון פדר רומן יוצא דומן תמתאר ברגישות את חייתם של מתכנרים למני גיוס. רון פדר שוב מצליחת לייתכנס לעורםיי של ביי בתינת בגרותיי נייבחינת בגרותיי נייבחינת מעוברתיי	תמאחב מארגריט זיראט חרומן המדובר ביותר לאחרונה, סיפור אחבת נוסר של נערה לבנח לגבר מבונר במושבת חודו־סין. רב מכר עולמי עטור פרטי ספרות יוקרתיים.			
שופכת אור על חסקסט חמקראי. בע ב-25. אור בער אור באר ב-25. אור באר בער בער בער בער בער בער בער בער בער בע		מיים 25 39.	711 TAN	new 6.30 10.50	nrp 10.50 14.50	11 47			

ספרים זה סטימצקי

BIZEDio

5.9.1986 א' באלול תשמ"ו, 5.9.1986

"פונים כל הזכויות שמורות ל-מעריב?

עריכה: דניאלה בוקשטין. עיצוב ועדיכה גרפית: יורם נאמן גרפיקה: נטע גריגשפן מודעות: אורי דגן

עורך: צבי לכיא

אונה עוכמן איננה היסטוריונית ברוכת כשרון כמיבה, אשר תחת ידה נהפכים מחקרים בונפים לסיפורים קולחים ומרתקים. היא טופרת שהחומרים שלה גנווים בארכיונים, ושוח ובי-המכר הם הוכחה נוספת שהחיים מוזרים יותר מכל סיפור בידיוני. עפרה קועה ליית, כתבתנו שעברה מבון לוואשינגטון, נפגשה בימים אלה עם טוכמן באחוותה זנבדינת קונטיקט לרגל פרסום המהדורה העברית של הרב־מכר החדש שלה "מצעד האולת" (בתרנומו של יוסף אשכול ובתוצאת "ספריית מעריב").

הציחה מחדדת את גישתה של טוכמן המכוונת למימד האנושי שמאחורי המאורעות. הא מחמקדת באנוכיותם של פוליטיקאים ומנהיני מדינות הדוחפת אותם לקבל החלטות פשפשות ותרות אסון. אם ההיסטוריה חוזרת על עצמה, זה מפני שהטכנולוגיה פסחה על מש האדם ב־3,000 השנים האחרונות. אבל כשעפרה מבקשת מטוכמן שתתייחס שלטיקאים הישראליים וטיב החלטותיהם, מזמנת לה הסופרת־החיסטוריונית הפתעה. 'שיסים טו." - כינויית של טוכמן בפי בעלה - בפתח המוסף.

מבט ואשון אין כל מכנה משותף בין איתן רילוב לפרדריקה סגל – שתי כתבות הדיוקן אותות. היא היתה מלכת חיי-הלילה של תל-אביב, ובעצם המציאה אותם לפני יותר משרים שנה יחד עם בעלה המנוח הארכיטקט דב סגל ז"ל. הוא צעיר ממנה, אנטי־כוכב ספמו ופקד מעורי תרכילות, ולא רק מחמת עיסוקיו באימון ואספקת מאכטחים לחברות ולשירי תבל, במבצעים מיוחדים ובחקירות שיכולות לפרנס כותבי מותחנים: ובכל זאת, למיוו סיפורים של שני אנשים בודדים. האתד עושה זאת מרצון. השניה - מאונס. את שניהם הח קשח לדובב. איתן מופנט מטבען, והחשפותו לפני דבורה שפירא מבוקרת מאד. בילי מסקונה לרמן מצאת פרדריקה שותה. החבדל ביניהם שהוא טימוס של זאג בודד שלא אכפת המחמון תסוער. ואילו הטרגדיה של פרדריקה, שכל חייה היו בתוך המון של כוכבים ומוסמים, חיא שהחברים הרבים נטשו אותה בשקיעתה. איתן לא מגלה מי חבריו, אבל שלה רושם שהם מן הסוג שאפשר לסמוך עליהם גם ברע.

ונו מעוד הבריאות הביא לידיעתי תוצאה אחת לחקירתו המיוחדת של אבי רז על טנגאי שיניים העוסקים באין מפריע בריפוי שיניים ללא רשיון ואשר נשלחים לקורט פורו גאוניברסיטה שאין בה בכלל מקולטה לרפואה, המקנה לחם רישיון רופא-שיניים. מנ"ל המשרד פרום' דן מיכאלי פנה לאחר חפירסום לראשי בתיה"ס לרפואת שיניים באניבוסיטאות ירושלים ות"א, והודיע על כוונתו לקיים דיון בחסדרת ההכשרה של עולים הושים אך ורק בבתיח"ס תקיימים לרפואת שיניים. "בלי שיתוף פעולה של מוסדותיכם לא יחוה מנוס מלאמשר לאנשים אלה מלתמשיך בקבלת הכשרה בדרך אחרת שתמשרד נאלץ לחביו בת עד היום", כותב מיכאלי. הוא מתכוון להכשרת מרפאים. אין שם מלה על חשלואים העוסקים ברימוי ללא רישיון.

ומלום חשער: אנה־יאה לאדאני, רקדנית ראשית גבלט ניוד מחונריה. כתבה בעמ' 36-34.

וודה, אמא אומרת שאת אוכלת כמו ציפור.

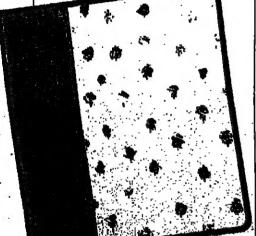
ל, אמא... כן, אמא... כן, אמא... כן, אמא...

להכיא לך כמה תולעיכוז

מציצנית שכמותך:

רווא עדיין מאמין שזו תוכנית חדשה בטלוויזיה

צוחק מי שצוחק ראשו

בעריכת גבריאל שטרסמן

מיסים טי.

14 מלכה בלילה

18 לא הכל קולנוע

23 טיול סומשבוע:

28' איזה מזל

34 גיור כהלכה

37 לאכול בחוץ

41 שיפודים

43 פנטרואוז

43 הורוסקום

42 חיים ואוהבים

מאת מאו"ל

38 בין רבָּקה למְדונָה

מאת יהודית חנוך

מאת מאיד עוזיאל

מאת תמר אבידר

מאת יגאל לב

44 מעריב לפני 35 שנה

מאת ברוך גאה

לנוח בהרי יהודה

מאת אביבה מץ

מאת אריה יאס

מאת נילי פרידלנדר

10 אדם גר בתוך עצמו

מאת דבורה שפירא

מאת עפרה ישועה־ליית'

מאת בילי מוסקונה־לרמן

אוגדן טיולי סוסשבוע

מערכת יימעריב" בשיתוף יחידת התיירות

בחמיבון לחתיישבות של חחסתדרות הציונית העולכוית והקרן הקיימת לישראל, שותחים בחלוכת האוגדן לשמירת דפי השיולים המתפרסמים במוסף יסוסשבועיי הקוראים המעוניינים מתבקשים לפנות אך זרק מכתב אלו -מערכת ימעריביי ה.ד. 20010 תל־אביב מיקוד 61200, עבור יאוגדןיי.

האונדן יחולם דוינם ויישלת בדואר. הקוראים מתבקשים לא לבוא אישית למשרדי המערכת למשרת זו. מניות בעלימה לא תניענינה.

5 BIDEDIO

בינוייה של ברברה מוכמן בפי בעלה. שיחה עם הסופרת האמריקנית הלא-בידיונית שרקחה מההיסטוריה רומנים רבי־מבר. השיא שלה ב״מצעד האיוולת״ (שיצא בעברית ב"ספריית מעריב"), ברטים הביקור לסבלותם של פוליטיקאים. היא מפתיעה: מלחמת לבנון מוצדקת, ולא מעשה אווילות.

מאת עפרה ישועה־ליית (ארה״ב) צילומים: פיטר ליית

נוצה טוכמן: "אני סופרת שהחומרים שלה הם והחסטוריה".

בעוד לסטר מקים ומפרק בתי־חולים צכאיים בשולי שלא רק הגיבה שפע של ספרים מצויינים, אלא יצרה לא מפריע לך להיות 'כעלה של' גברת כליכך. שרות הקרב הגדולים של מלחמת העולם השניה, תרמה ברברה את חלקה בשירות המדינה. הידע שצברה על ימן נוצל כשירות הממשלה, והיא נשלחה להוואי, לכטים פרליתארבור.

לא נדיום צערים ראשונים. עוד טרט נישואיה החה העלמה ורטהיים פעילה בצורה היכולה לעודר לטה משות קריירה צעירות רבות גם בשנות השמוים עם סיום לימוריה בקולג' יצאה ברברה לשלם הנהול: תחילה ליפן, שם כילתה שנה שלמה לשות שתקי, ואחרייכן לאירופה. נסיונה שם כלל ויאף ממלחמת האזרחים בספרד לכתב־העת "דה

ישט דנר מיותר, היא אומרת. .כל מי שחשב מש או לאנטר שאשימט נמע לטפרד".

מורסמתד, נשאל דוקטור טוכמן. "אני מניח שמשלא היתה לי סריירה משלי, הייתי טובל מזה", ת מפר בגילוי לב. למולי, כרופא מצליח ומנהל מחלים, היו לי מספיק הורמנויות לספק את האגו יא אשה קטנה ואפורת שיער, עם עיניים

עירניות, מכמות, ובלי גינונים מזוייפים של צניעות מעושה. בפשוט מקנאים",

היא אומרת בנחת על כמה מהביקורות הצוננות, יחסית, שקידמו את ספרה האד

TheMarch) "רון "מצער האיוולת"

Of Folly שיצא לאחרונה גם בעברית, כ"ספרייו

מעריב". החשוב הוא שהקוראים אוהבים אותו, והפכו אותו ל"כסט סלר" נוסף במהרוות של הצלחות מסחררות פרי עטה של כרברה טוכמן: הצלחות

שהרהימו, הרגיזו ובלכלו את עולם הספרות והאקרמיה

להפליא: הטפשות האנושית.

"בספר הזה גיליתי עקרון פשוט", אומרת ברבה טוכמן לאחר שמזנה לאורחיה תה בנוסח אנגלי מאור שהביאה העוזרת על מגש עק גדול, גומה שמעניין כאן זה שאיש לא חשב על כך קורם". העיקרון שמדובר ב: מהלכים פוליטיים מכריעים בהסטוריה האנושית מוכתבים לעתים קרובות לא כתוצאה בלתיינמנעת ממערכת גסיבות הסטוריות וסוציו־אקונומיות מסובכות, אלא הם תולרה של גורם פרוזאי ונפוץ

אנחנו מסכים בחרר האורחים הנוח והבלתי־יומרני בביתם הכפרי של הגברת טוכמן ובעלה, ד"ר לסטר טוכמן. הבית, לא הרחק מניו־יודק.

היה פעם אסם, וכיום הוא בונגלו לכן שלצירו ברינה דגים קטנה וכריכת שחיה. מה שהופך אותו למיוחר

כליכך היא האחוזה שסביבו, הכוללת משטחי רשא.

יער קטן, אנם גרול, גבעות וחורשות - כמאתיים

רונמים לפתות. "אכיה של ברברה קנה את כל האחוה

מאציל אנגלי כראשית המאה", מספר ד"ר טוכמן. האנ

מודים ורטהיים, היה בנקאי יהודי עשיר ותובב אמנוה

מצד אמה של כרברה, ה"ייחוס" גרול לא פחות: האם,

"האמביציה האישית

העצומה של הפוליטיקאים

והמנהיגים היא שהובילה

אותם בסופו־של-דבר אל כל

החלמותיהם הרות-האפון".

אלמה מורגנטאו, היתה כתו של הנרי מורגנטאו.

ממשפחת הבנקאים היהוריים הידועה. הנרי מורגנסאו

היה דיפלומט חשוב כשנים כהן רק יהודים מעטים

מאוד הגיעו לשירות החוץ האמריקני. הנרי מורגנמא

הכן, רודה של ברברה טוכמו מצר אמה, היה שר האוצר

בקבינט של הנשיא רוזוולט כומן מלחמת העולם

השנייה וונכנס להסטוריה בשל הצעתו להפוף את

מקום הולם לבית נופש קייצי. כיום, נמרחק של 10 רקות נסיעה מביו-יורק, היא כבר חלק מפרכרי

המטרופולין. הטוכמנים מחזיקים גם ברירתם הישנה כניריורק, אך ממעטים לכלות שם מאו פרש ר"ר

טוכמן מהפרקטיקה הרפואית המשגשגת שלו.

כשנקנו הארמות (כיחר עם כית האחוזה הגרול, שנהרס בינתיים), היתה קוס קוב שבמדינת שונטיקט

גרמניה המנוצחת למדינה חקלאית).

הרופא החסון, שבראה צעיר כהרכה פשנים שנותיו, נהנה, קודם ללגימת החה, למיע אתנו לטיול קטן בארמות המשמחה ברכב העולף הקטן שלו. הוא אוהכ להראות לאורחים מושים את המקום שבו החלה הקריירה הספרותית א רקיהנו, כאם לשלוש בנות קטנות, היה הצורך לה כחדר לעצמה" דחוף עוד יותר מזה של וירג'יניה ולף מיסים טרי, הוא אומר, כחרה כבקתה הקטנה סל וננעה הסמוכה לנית להתכודר בה מרעשם של טי המקפרה. הוא מציע לנסות אם מעלית הסקי ושנה הפבילה לביקחה עדיין פועלת, אבל מיסים טי צינה מתלהכת כלל מהנוססאלגיה לימים שבהם לפת את צעריה הראשונים בתחום הכתיכה.

שין זה היה, להיות בספרד בשנת 37/ בכתבת

משנת 1940 נישאה לרופא הניודיורקי לסטר שנש - שמוניים מיד גם חוא למאכק המלחמתי.

דחמי הגברים מושפעים מתוקמנות ואלכוהול

אם זיתכן שנשים בתפקידי שלטון יחוו מתוקפוות ומאלכוהול. זה גרם למורת־רווד נתינות פחות מגבדים בתפקידים דומים מרובה, אבל הם התרגון עוד יותר באשר לפניעתה הועה של האיוולת שמקורה בשחצנות ותאוות חשלטון:

רק אחרי המלחמה והולדת הבנות החלה לכתוב

כבקתה שעל הנבעה. היתה זו ראשיתה של קריירה

הגברת עוכמן מאמונה שיש בזה משהו: למרות שתנשים אינן נוטות לאיוולת מחות מאשר נברים", הדי יתרונן בכך שחשובות לחו פחות הראוותנות וחפונת חכוח: וברים תמיד חשים שהם חייבים לחוכית את עצמם, לעומתם - "האינסטינקט הנשי הוא אימהיו בונח, מזין, ולא חרשני וחוקמוי במו

רואינטטינקט הגבוי".

1-954 -11

הרשיתי ל׳וושינגטון פוסט׳ לפרסם את נוסה

דאנר ספרותי חדש שבו אין לה הרבה מתחרים. -איך

אני מגרירה את המקצוע שלי? אני סופרת שהחומרים

שלה הם ההסטוריה", היא אומרת. טוכמן טווה את

- הרמיון. מסמכים הסטוריים, מחקרים, קטעי עתונות

עלילותיה המרתקות בלי שום תוספות וקישוטים מן

אתם ממש יצאו מן הכלים במאמחים ובמכתבים למערכת שהגיעו מכל רחבי המדינה כתבו שאני מסיתה, ומה לא. גברים מודעיעים מאוז באשר הם חשים שבסיס העליונות שבנו לעצמם מתחיל להתערער.

אנכון שושים לא הצליחו להניע לצמרת במקמרים גדולים, ולא תמיד משום שגברים האונסטינקט הגברי ברברת טוכמן הצליחה לחומל עם הסמו ממיהן את הכויסה נשים כשלבים התאוריה הזאת מרומה לא קטוה, עלים הוא מסויימים של הייהן משוטי מותרות על קידום מספרת בתנאת מלתנימטתורת: "הומית אחת! לטובת המשחות: ראי למשל את בתי ג'סיקה ליקוסמוסיקלאב בוושי(געון) זיום ומנות ולי מאותיום: היא הגיעת להיית עוורת בכירה איזה מרס. אבל מאחר שיה מועלון לגמים ליועץ הושיא וביגויוב בוייויינסעי - ויום אחר בלבד, וושתי צורך לומר למם משחו על קמה ההמשרתה כי היו לה שני ההבדל ביו גברים ונשום בוותושאה אמרתו ילדים קטינם, הראי מי גבן אחד שחיה מוותר שכמל שאני יכולה לשמום מושבטומות לינובה המשחות על משרד מלא עוזהים שכמל שאני יכולה לשמום בשיקה וטלמונים אוומים!"

7 Biaealo

(המשך מהעמוד הקודם)

כל אלה הם החומרים מהט היא אוספת פרטייפרטים בשקרנות של איש מרע – ורק אחרייכן מרכיבה מהם פסיפס המצטרף לסיפור אנושי עוצרינשימה.

את ספרה הראשון – "התנ"ך והחרב", הקרישה רווקא לשאלת ארקיישראל והיהודים. .זה לא היה מחקר על הקמתה של מרינת ישראל אלא על התהליכים שקרמו להחלטת האו"ם על החלוקה, בעיקר בארצות-הברית ובאירופה", היא אומרת.

היה זה ספרה השלישי, "תותחי אוגוסט" (גם הוא מורגם לעברית) שהקפיץ אותה למקום גבוה ברשימת רכי־המכר. הספר עסק כנסיבות שהביאו לפרוץ מלחמת העולם הצאשונה. הוא זיכה אותה גם בפרס "פוליצר" וגם בתחילת סימני האיכה כלפיה מצד הסטוריונים "מקצועיים", שלא ראו בעין יפה את פלישתה של גברת בת ארבעים, שעונה את הקולג" אחרי התואר הראשון, לתחום שהיה עד אז נחלתם של פרופטרים ורוקטורים בלבר.

ברברה סוכמן עצמה הופתעה מן ההצלחה הכבירה. למקטרגים היא שומרת טינה. כמו למשל ההסטוריון האנגלי אי, ג'יי. פי. טיילור, בעצמו מחברם של רבי־ממר פופולאריים במקצוע: "הוא בא למסיבה שערכו לכבורי המו"לים שלי בלוגרון, והיה נחמר מאוד", היא מתלוגנת. "זה היה במוצאי־שבת, ובכוקר יום א' התפרסמה ב'אובזרוור' הלונדוני הביקורת שכתב על ספרי – קטילה מחלטת ומרושעת". ככל הגראה הוא אפילו לא טרח לקרוא את כל הספר: "רוא תקר אותי כתריפות על ש'הונחתי לחלוטין את לויד ג'ורג" וראש ממשלת בריטניה בתקופה המלחמה). והרי יש בספר פרק שלם שמוקרש רק ללויד ג'ורג'. לבריטים יש מין זלוזל תהומי כזה כלפי נשים אמריקניות...".

בל האשה האמריקנית הזו חזרה להפתיע ולקצור הצלחות. "מברק צימרמן" (יצא לאור בעברית), "סטילוזל והנסיון האמריקני בסין" ועור ספר שזכה כפרט "פוליצר"), "המגדל הגאה" ו"מראה רחוקה" כאו כזה אחר

זה, ברווחים של שנים אחדות.
"מראה רחוקה" (A Distant Miror), ספרה
הלפני־אחרון, קנה לה גם את הערצתם של הספקנים.
בספר זה בתרה טוכמן לתאר רווקא את המאה ה־14,
כאשר חזט העלילה המחבר את הידיעה הרחבה של
המלחמות, סכסוכי הדת, המניפה השחורה, סבלם של
המוני העם ושחיתותם של המעמדות העליונים שזהר
בקורותיו של אציל צרפתי נשכח. הסטוריון אנגלי
פופולארי אחר, כאראקלאף, התלונן שהספר "עשיר
מרי, בלתריניון לעיכול, כמו עוגת תג מולר". הציבור
ציפצף והוכיח שהוא יכול לעכל את המירשם העשיר
לתיאבון: הספר גמכר בקרוב למיליון עותקים, הישג
בלתיירגיל לספר הסטוריה על שלהי ימי הכיניים.

טוכמן בחרה בתקופת המגיפה השחורה, היא אומרת, מפני שחשבה על העירן הגרעיני ורצתה להביא משרו מן האימה של החיים אתרי שואה אנושית קשה, על כל התזהו־ובוהו החברתי שלהם. מוסר השכל וביקורת הברתית הם חלק בלתי־נפרד של כל סקריה.

– למרות שהיא מתקוממת כשמכנים אותה "מוראליסטית" או מגלים בספריה כוונות חינוכיות:

- אני רק רוצה להראות דכרים. כ'מצער האיוולת', למשל, רציתי להראות שלא תמיר פועלות מדינות לפי האינטרם העצמי שלהן".

ימצער האינסרס העצמי שלהן".
"מצער האיוולת" ופרק מן הספר פורסם לא מכבר
ב"סופשבוע") הוא אולי הספר ה"חינוכי" ביותר שלה.
אולי יש משהו ברברי אלה שמאשימים אותה בהגדרות
בכלליות" מרי של התיאוריה החדשה שפיתחה, אבל
קשה שלא להודהות עם קביעותיה הנתרצות־לגלגניות,
איוולת" היא מגדירה כפעולה מרינית המנוגרת

לאינטרט הלאומי. היא מברירה כפעולה מרינית המנוגרת לאינטרט הלאומי. מה יכול להיות פשוט מזה. בהקדמה ל"מצעד האיוולת" כתבה ביובש אקרמי שאיננו מסתיר את הקריצה בעין! "מיותר לומר שהמחקר הנוכחי נוכע מהיותה של התופעה נפוצת כימינו". כספר, שיצא לאור בארה"ב לפני שנתיים, היא מנתחת שורה של כשלונות פוליטיים־אסטרטגיים מוחצים כמהלך כשלונות שאפשר היה למנוע ההסטוריה המערבית, כשלונות שאפשר היה למנוע אותם בומנם אילו רק חדלו מנהיגים ומקבלי החלמות לנהוג בטפשות ובאמימת-מוחיו.

क्षाञ्च्यांच ८

"במקרה של מלחמת לבנון, אינני רואה מקום לדבר על פעולה בניגור לאינטרם הלאומי. עוברה שאש״ף הורחק, ומאז נחלש מאד״.

כין אם מדוכר כסוס העץ של טרויה או
כהתנהגותו היהירה של המלך רחבעם כן שלמה,
כמלחמת הצוללות של הגרמנים או כהשתלשלות
מלחמת וייטנאס, הקורא מקבל ריווח גרוש פרטים
צכעוניים על האירועים ההסטוריים בצירוף ניתוח
חריעין של האלסרנטיבות שהוזנחו – לאסונם של כל
הנוגעים בדכר. "תיאוריית הסכלות" היא מסוג
הגילויים החכמים שאפשר רק להתפלא כיצר לא
הענו עליהם קודם. האיוולת, סבודה טוכמן, היא לא
רק גורם מרכזי ועיקרי בקביעת מהלכם של ההסטוריה
עומבקריהבוח: לעתים קרובות היא גם תוצאה של

רק כשסיימתי את העבודה", היא מספרת,
ראיתי שבכל אחד מהמקרים, האמביציה האישית.
העצומה של הפוליטיקאים והמנהיגים היא שהובילה
אותם בסופר־שלירבר אל כל החלטותיהם הרות־האסון.
הצורך להיצמר לכות בכל מחיר הוביל אותם להתעלםי
מן העוברות". מקובל וירוע, היא אומרת, שהכות
המצטבר בידיהם של יחירים וקבוצות מוביל בקלות
לשחיתות, לאוברן ההגינות והיושר. אבל מתברר
שהכות מביא גם לאוברן השליטה על השכל הישר:
השליטים שוב אינם מסוגלים לשקול רברים לגופם,
והכל נהפך לפועל־יוצא של מאכק העוצמה הפנימי
וה"אגו" הנמות.

ברברה טוכמן הקדישה כמעט את מחצית הספר להתמורדות עם הפרשה האומללה של המעורבות האמריקנית בוויטנאם. היא מוכיחה – בבהירות שהופכת את הספר לקריאתיתובה לכל מי שרוצה להבין את הטרגדיה האמריקנית ההיא – שבכל שלב של העמקת המעורבות האמריקנית והגברת שפיכות

המקרה של רחבעם

קרהו של המלך רחבעם שבאיוולתו גרם בלי התנ"ך – לפיצול ממלכת ישראל ולאובדן הישניהם של דוד ושלמה, מופיע בראש רשימה האווילויות ההסטוריות בראש רשימה האווילויות ההסטוריות ב"מצעד האיוולת". על מקרת רוובעם למדה ברברה מבעלה ד"ר לסטר טוכמן, כן לבית יהודי אורתודוכטי שהוריו היגרו לאמריקרן מבוקובינה.

ד"ר טוכמן אמילו נשא דרשה על מרשת רהבעם בבית־תכוסת בו הוא חבר. הוא ערך רשימה גדולה של כל האטומת שהיו ומנעים אלמלא העליב המלך הצעיר וקל־הדעת (בסמרה מכנה אותו טוכמן "שרוצן וטימש") אה וקני ישראל, ואיים ש"ייסר אותם בעקרבים". ייתכן שביתיהמקדש הראשון היה קיים עד עצם היום הזה וישראל מעולם לא היו גולים מארצם אלמלא אבדו עשרת השבטים והם הדי אבדו רק מגלל חלוקה

ד"ר טוכמן אוחב לכקר בבית חכנסת בעיקרה גריניץ הטמוכה לקוט קוב. ...וה כמו חזרה לדברים שעשיתי בילדותי וחוץ מוה אני עוזר לקיום מניין" המניין, הוא מוסיף, לא היה עם אלמלא הורשו גם נשים להתמלך בציבור בבית חכנסת חקונטרוואטיוןי

ברברה טוכמן אינה מגיאת לקייע לימניון". אבל היא לא תחמיץ, גם השנה, את ראש השנה ויום הבימורים. "לשמוע יכל ודרי זו המוד היות מון אומנת בבתים יחודיים משכולום", הם מסכומים

של כולחמת לבנון, היו מעצבי המדיניות בוושינגטון מוכנים להסיק היו מעצבי המדיניות בוושינגטון מוכנים להסיק מאת המסקנות מהנתונים שהיו בידיהם.

והיא מצליפה בלשונה באחראים להידרדות, שבתרו באופציה של "אטימות המוחין", למשל – בשר בדוגור לאינמר באלם והדיד של "אינוהאואר. ג'נו פוסמר באלם והדיד של "אינוהאואר" בדיד ביינו אינו ביינו ביינ

שבתרו כאופציה של "אטימות המוחין". למשל – כשר החוץ כימי איזנהאואר, ג'ון פוסטר ראלס (הזכור שלא לטוב גם כישראל כשל התערבותו במלחמת סינין: טוכמן מתארת אותו כבן למשפחת כמרים ומיסיונרים, שרבקו בו ...הקנאות והצדקנות שקשרים אלה מטפחים, והוא אף לא התנזר, בהיותו מנהל מגעים רשמים, מהתנהגות של נוכל" (ציטוט לפי הנוסח העברי בתרגומו של יוסף אשכול).

או הנשיא לינדון ג'ונסון: .בהיותו מזרגל זה זמן רב לשקרים פוליטיים, שכח... כי המשרה שכה הוא מחזיק עתה היא בקטגוריה אחרת"...

כשיתה היא מגלה ככוד מועט מאוד גם לאישים שהיו לאגרה כחייהם כמו ג'ון פ. קנדי: גאף פעם לא חשבתי שהוא היה משהו כל'כך מיוחד", ולהכויל הנשיא רייגן, שהוא כעיניה "חלקלק" ואינו יודע דנר על הנושאים החשובים כאמת.

שניהם רוגמה למה שקורה, למרכה הצער, בתהליך הדמוקרטי כארצה: "בפוליטיקה האמריקנית, כיום, הרגש הוא על איסוף כספים ועל פרצופים יפים", היא קובלת. "הבוחדים אינם יודעים דבר על הנושאים האמיתיים. אדם כמו רייגן הוא אידאלי: הוא נראה כל-כך נהרר בטלוויזיה, מקרין רצון טוב, ואיש אינו שואל מה כאמת המצע המריני שלו".

כאן המקום להתוודות שבצאתי לפגוש את
הגברת טוכמן, שללשונה החדה ולעינה
הניקורתית יצאו זה כבר מוניטין עולמיים,
הנחתי שיהיה לה מסר חדימשמעי גם כמה
שנוגע להחלטות הפוליטיות הנחתכות
במרינת היהודים. אחרי הכל, היא ביכדה
בארץ פעמים אתרות, התקבלה בכבוד גדול ונפגשה
כאן עם מעצבי המריניות. את "מצער האיוולת" שלה
קניתי כשנה שעברה כתחנת הרכבת של פרנקפורט,
ותוך קריאה שוכנעתי שאפשר וצריך להוסיף לו כפרץ

נוסף את "דו'ת מעריכ" על מלחמת לכנון.
ידעתי, אמנם, שטוכמן היתה בין אנשי הרוח
היהורים שיצאו למתקפת־נגד (מוצרקת כתחלט) על
אמצעי התקשורת האמריקנים בתקופת ההסתכנות
הישראלית בלכנון. אכל לא ציפיתי שהיא תרתה כל
הרהור או ערעור על תכונתם של מארגני המלחמה
הזו. היא הפתיעה, ועוד איך. "במקרה של מלתמת
לכנון, אינני רואה מקום לרבר על פעולה כניגור
לאינטדם הלאומי", היא אומרת. "עובדה שאש"ל
הורחק מלבנון, ומאז נחלש ער מאוד. כוחו ירד מיה
הבינלאומית, וזה הרי הישג למדיניות הישראלית".

"אינני יודעת מספיק על התנאים הצנאים ששררו אז", היא מוסיפה בזהירות. "אכל אני יודעת ששררו אז", היא מוסיפה בזהירות. "אכל אני יודעת שישראל סכלה מספיק מההתקפות של אש"ף ואם הדרך היחידה לגרש את אש"ף היתה להפציק את בסיסיו כלבנון, היו הישראלים חייבים לעשות ואת נכון שזה היה אכורי כלפי התושבים באותם בסיסים ומחנות, שכן לא היתה אפשרות לפנות אותם משם אכל כלום היתה ברירהז".

היא אינה בקיאה בפרטי "התוכנית הגדולה"
ו"התוכנית הקטנה", או בנעיות הפלגים הלא־אש"פיים
שגרמו (וגורמים) בלבנון צרות לא פחות גרולות
בכלל, היא מאמינה ש-ממילא אין עם מי לדבר", היות
ש-עד כה לא הראן הערבים שום סימן שהם מוכנים
להידבר עם הישראלים". גם על ההתנחלויות היא לא
תגיד מלה רעה. קשיהותם של הערבים היא תיוו?
מצויין, היא זוכרת היטב את שלושת ה"לאו"ם" של
חרטום. אכל כאשר מעלים בפניה כמה עוברות
רמוגראפיות עדכניות, היא מפגינה ראה מהסינו
לרוב ערבי אחרי שנת אלפיים כארץ ישראל השלמה
באמת נכון, שיעורי הילודה שלהם כל כך נכוהים".
היא מהנהנת בראשה בעצב.

כתנאים הקיימים, היא לא תכרין על כוונות סיפות יהודה ושומרון כעל "איוולת" עלים דוקשרינת טוכמן. התשובה הסופית שלה בנושא זה יפה מאין כמוה לסכתא יהודיה אמריקנית מניריווקן לא וויתי רוצה להיות כמקומם של מנהיגים ישראליים... ההכרעות כליכך קשותו".

ללמרכם שגם באיוולת, הכל יחסי

נמחשבים ולא להיפך!

נמחשבים הינגור לפי החליל

המחשבים בינגור לפי החליל

ילו. אמנם יש לך מחשבים שונים ותוכנות

שמו מפקידים שונים - יצור, פיננסים, תכנון

מפים ועד - אבל עם תנוחשבים חדיגיטלית

מפים ועד - אבל עם תנוחשבים חדיגיטלית

מפים ועד בחדמוניה מושלמת ובשליטה מלאה

אלן ממצעות המסוף שעל שולחנך - זהו חופש

האתרים הגדולים ביותר העומדים בפני התע"
יה מים הם האוטומציה והאינטגרציה, ולדיגיר
על יש פתוזנות סובים כבר עכשיו. למשל מוצרי
"מותרה אשם BASEA, וו-DNG ועוד.
ליווטל גם תוכנה למערכת מידע משרדית מקי"
פרושה ו או LL. בעארת תוכנה או תוכל "לת"
שר ולהתאים בדיוק את המערכת לפי צרכיך.
שני מינו המשרד במינוכונה.

ה השמה I או LLA. בעארת תוכנה זו תוכל "לתשי ולהואים בויול את המערכת לפי צוכיך.
שי ולהואים בויול את המערכת לפי צוכיך.
שינו המשרד הממוחשב מאפשרת לך שליטה
אלקטרונית משולחנך, נישה ישירה למאגרי
שינו שילב יישומים שונים הדרושים לך על פי
שנין וסומן העבודה שלך. ה־I או LLA מותאם
מל המחשנים כסדרת XAV.
שמא מחשבי ה"XAV מומפשרת לך לנצח כבר

משח מחשבי ה־XAV מאפשרת לך לנצח כבר מים הא תוכנה מראש לאפשר לך שליטה גם מאפים אחרים. זו הסיבה שארגונים, חברת מושבים אחרים א הסיבה שארגונים, חברת מוסדות בכל העולם רוכשים כיום מחשבי אומצפים אותם למערך המיחשוב חקיים.

ולטיום מילה חשובה על
תקשורת. אין ספק כי
שיטת התקשורת של
דיגיטל ורשתות התקשורת
המיוחדות שלה הפועלות
בחצלחה ב־8,000 ארגונים
בעולם הן המתקדמות
ביותר. היום כבר אפשר
ביותר. היום כבר אפשר
לראות את העתיד, תפיסת
המיחשוב המודרנית
המיחשוב המודרנית
התבסס על שיטת
התקשורת של דיגיטל.

במחשבה שניה...דיגינטל מחשבים)
digital

הכייחלשה אצלנו. עד היום אנחנו לא מופיעים בשום האכטחה ועוקכים אחרי פעולתם. הם מתמחים גם ספר טלפונים ישראלי. כשנופיע, נרשום רק שם בחילוץ פוליטיקאים ממישטרים מתמוטטים. אפשר רק החברה, בלי שום הסברים. הולך לנו גם כך. לחברות לרמיין: מטוס פרטי נוחת באישון־ליל כאמצע של ישראליות מהסוג שלנו – וכאלה אפשר למנות על יד שום־מקום, וקולט את את האח"ם לשעבר עם בני אחת – קל לחדור לשווקים של ארצות מתפתחות ובעלות מישטרים לא־יציכים. אולם אנחנו הלכנו בדרך הקשה: חדרנו לשווקים של אירופה ואמריקה".

Thirteen properties Min Mink

איתן רילוכ מנהל את ענייני החברה בישראל. אם דבקה בו תווית של "יצואן גורילות מצטיין" הוא היה שלהם. "תיכנון הפינוי כולל מילוט האגשים והשמדה רוצה לנער אותה מעליו. לא הכשרת מאבטחים ושומרי־ראש היא עיקר עבורתו אלא חקירות כלכליות למען חברות ישראליות מובילות. ויש גם חקירות אבטחה הנמצאים מחוץ לשרה האש: איתור הבטן הרכה מסוג אחר. מדובר בעבורת בילוש מייגעת המשתרעת על־פני יבשות שונות", הוא אומר. לא מכבר ניהל חקירה מסועפת לבקשרו של ד"ר סנרו שיינפלר, ראש כספיים. זה אומר גם כדיקה יסורית של העוברים המעבדות בקופת־תולים המאוחרת בירושלים. הוא ואיתור חולשות שיפגעו בנאמנותם ובמהימנותם. לא ביקש לאחר את אשתו, דינה, ביולוגית, שנעלמה עם מכבר איתרו חוליה חלשה בכנק שוויצרי אותו נישכרו שבי ילריו. החוקרים גילו כי לאשת היה מאהב – פחת לאבסה: גגילינו כי תהליך העברת הכספים כטלקס ערבי מחברון – והם נמלטו למרוקו דרך קפריסין, מאפשר לפקידה לשחק עם ההעברות ולשנות את מעני אחרי בילוי כן ששה שבועות במלון המאר "ניקוסיה התשלומים. הביקורת שהיתה קיימת בכנק נפסקה מאלאס". למרוקו נכנסו עם דרכונים ישראליים. ברגע כו ניתנה הוראת ההעברה לפקירה". החשבון התפוח של המלון, כרטיסי הטיסה לארבעתם והוצאות שהייתם במרוקו – שולמו על-ירי כית בעוד מוער אורחים המתחמקים מתשלום, מכלי המלוכה המרוקני, כהוראתו של האמיר טארק כן־עזיז, יורש העצר, אחיו של פאהר מלך סעודיה. בינתיים, הערבי היגר לאוסטרליה. האשה חזרה לישראל. אבל זה רק החלק העשירי של הסיפור, הקצה התשוף של ממוחשב של האורוז הלא משלם, ועל פיו פיתחה מורל

בכל זאת, הם מייצאים גם "גורילות", לאבטחת שלומם של מיליארדרים כרחבי תבל. כלי התנועה היומיומים שלהם נבדקים ונסרקים בשבע קניתי מכספי הפיצויים שקיבלתי עם פינוי סיני עיניים לפני שהנהג מחניע את המכונית המשוריינת וחיסול העסקים שלי". של בעל־הבית. הם מאתרים את האנשים המתאימים בשלוש־עשרה השנים שלו בסיני היו לו עסקים

עבודה המאפשר מעקב סמוי אחר חשורים, ומונע את כמה כסף הם גורפים מכל זה: כולנו חיים לא רע. מרחיחים משכורות סבירות. להזכיר שמות, כמובן. סודיות היא שם המשחק. בסך הכל, אנחנו מכניסים הרבה מטבע זר למדינה. מאבטחים גם את משפחותיהם, את כתי העסק, עובדה, אפילו כנק ישראל אישר לבו הקמת חברה היאכטות והמטוסים הפרטיים שלהם. נתיבי בארה'ב. אבל את המרצדס, שכולם מדברים עליו,

אותם למשימות המיוחרות, מתכננים את שיטות

משפחתו פלוס חלק מהנכסים הנזילים, במזומן או

בעלות מישטרים רופפים, גם זה תחום ההתמחות

או סילוק מהיר של המסמכים", הוא אומר. אבל

הסימפטיה של רילוב נתוגה דווקא לאותם סוגים של

במנגנונים וכשיטות העבודה של חברות כלכליות

גרולות בתו"ל וכארץ, אשר עלולה להסב להם נזקים

גם מלון כשוויץ שכר את שירותיהם כדי לגלות

שהאורח יחוש שעוקבים אחריו. הוא מטרב להכנס

לפרטים שיחשפו סודות מקצועיים, ומוכן לגלות רק

שהחברה שלו, בעזרת מומחים לדבר, הרכיבה פרופיל

פינוי חרום מהיר של חברות כלכליות מארצות

במטבעות זהב ותכשיטים.

(לרוב בעלי רקע ונסיון במערכת הבטחון), מכשירים לא רבים, אבל מכניסים. את ההון שלו הוא עשה

מבנים בחוות מקורה: איתן היה שם על הסוס אבל נתנה יותר לטוס ולצלול.

איתן במכון הבריאות: הגוף החטוב, הנשים והחיים שים שלו את הסעיף.

אומר, "קיבלתי מצה"ל היתרים רבים בסיני. לאף את

להתעניין מה הוא מתכוון לעשות בכספי הפיצויים הרבים שנפלו לידיו. עריין לא ירע. הוא גישש כמעורטל סבר שאמרינת ישראל סובה בחקלאות ובביטחון". דני יששכרוב, ידיד ותיק שעבר כסיורד והיה מאורחי חנותרביתו, התחיל לגלגל איתו רעיונות אל תוך הלילה. כך נולדה הבוח היועצים לאבטחה. כעבור שנתיים הצטרפו אליהס

הצניעות איננה המחלקה שלו. המרצרס הלנו. אורת החיים הלבדי, הנוודות, הנשים כחייו, הגוף החטוב והשמור – כולם כיחר וכל אחר "מעלים את הסעיף" לאנשים רבים.

ואני לא מקנא באחרים. כמה אני כן מקנאז למשל, תמיד קינאתי בוירטואוויות פיזית: כמחליקיסק מיקצועיים וברקרני כלט. היום אני יודע שכרי להחליק שוב, צריך להוולד כארץ אחרת. גם רקדן כלם כבר לא אהיה. לפני כמה שנים החלטתי בכל זאה לנסות. למדתי במשך שישה חורשים ריקוד מודוני. גאון גדול לא הייתי. אולי היה לי סיכוי לו היית

כשהיה כן חמש היה הבלט חלום שלא התנשה הוא גדל בבית סכו וסבתו בנהלל, וישישות הכפר שהורמנו לשם ריברו על כלט והתרמקו על וכחנוה הבולשוי. אולי ראו את הלהקה הרוסית במו עיניהו

במדבר, אחרי שהתחיל כמעט מכלום. .באותם ימים היה צריך הרבה חזון ורימיון לפתח עסקים כאלה", תא לא היו אז פיצויים בראש". בפיורד, בדרך לראס בורקה, היתה לו תנות ומאחוריה הקים לעצמו נית מגורים, תחנה לאורחיו הרבים, ידידים והרכה נשים. נתיים לאחר הפינוי התחילו הכרים

איתן רוזן וליאור צוקר - כולם ביטחוניסטים עם קבלות. היום מועסקים בחברה 30 מיקצוענים.

רילוב: עלא מעסיק אותי אם מקנאים בי או לא

לומד לרקוד בגיל חמש ולא בגיל ארבעים ומשהר

ואולי רק ראו אותה כדימיון. מכל מקום, מי שלא רק ריבר אלא גם עשה זאת והלך לרשוד כלט - היה נחשב

כאותם ימים למה שאנחנו שראים היום 'עליו".

אתן היה מתגולל כבית ההוא על הריצפה, כין שני תמורת שהיו מפזרים עליה לספיגת רגבי הכוץ, וד מן הוום שהרעיפו עליו סבא וסכתא. כשילדי וצש היו משחקים כתוץ בכדורגל, היה הוא מתכודר מית וקרא ספרים. הילדים היו מלגלגים עליו, והוא זה אשם את אווניו, כוכה כפנים, ומאלץ עצמו המפיך לקרוא. עושה עצמו כמי שלא איכפת לו. עלתי לכר לבד, אמ כי בסופו של עניין זה עבד. לשמי. אדם נולד לכך ומת לכד. סכיר לחנית שגם

מא רחל, דקיקה, יפה וחומקת מבין

השניה לחיל-הנשים של הצבא הבריטי.

האצבעות, התגייסה במלחמת העולם

-משלם לא ריברתי איתה על שהוניחה

ח ואלמנוריה, היו מיפלט בטוח ומעניין לגרושות

הים נסרם נרצח אביו, לא ירוע לו. הרודות שנות למלא את החסר בפרטים עסיסיים. לא

ימה, כאתה תקופה. הקטע המסויים של גירושי

וכלות, הם וחלילה. רק קווים לרמותה של האם

העלמית והחריגה הזאת, למעמן. רחל היתה באה תקלמת לתקופות ארוכות. איתן זוכר אותה נוהנת מצחלות

נאמלוס או במקדיול לקהיר ובחורה. אורי מלוצות השתרור, כשהיה כן שלושיעשרה יותי מלוצות השתרור, כשהיה כן שלושיעשרה

לשה אותו האם מבהלל למעונות עוברים א'

מורצים שיכון הצמרת בקצה שדרות נורדאו, אתר

אותי", הוא אומר. המידבר המערבי,

היראמימע הכי־טוב של עצמי".

היתח חומקת מבין האצבעות, יוצאת בשליחות הטוכנות למרוקו, ועובדת לסירוגין במישרד־החוץ וכמוכירתו של יגאל ידין. הוא התגלגל להיות ילד התצירוצה להיות לכר, כי כך גודלתי ורק אני הוא מוסרות, ואת אמו ראה לעתים רחוקות. איתן, ילד מופנם, למד מוקרם מאחרים כי עליו לסמוך רק על וויכן היו אכא ואמאז התגרשו. מאכיו יש לו עצמו ועל חושיו המחודדים. כאשר שלתו אותו לינות מעורפלים. וולודייה – או ווָה, כינויו המקוצר לבית-הספר הימי בחיפה, התמרד והסתלק כעבור שנה היה נבר יפה, שופע כריומה, שבא ויצא כחטף לאחר שנמשו נקעה מאווירת הפנימיה. הוא הלך שברין של סבו וסבתו ונעלם לתקופות ארוכות. כל ללמוד לבחינות בגרות אכסטרניות. חיי החברה שלו פון הה עמק בענייני מילחמות, תמיד היה חגור היו בקבוצת ה"שכטריסטים" של בית־הספר הריאלי. קדו. הדרות של איתן זוכרות שהיה איש נעים החוג שהוקם בחשראתו של ד"ר יוסף שכטר ועסק לתרועם, גבר של נשים, שהיה שר שירים רוסיים באכזיטטנציאליום. "סארטר הלך או עם כל דבר. כולנו חומ לננות. יום לאחר שהתמנה למפקד רמתירחל הסתובבנו עם האף למעלה. חשבנו להקים גרעין. מלומה השיתרור, נורג כידי צלף. איתן היה או כן מאחר שהיו חמרים אנשים, התחלנו להדריך בקיבוצים,

שלמד איתי".

בעיקר בכפר־גילערי, משם גם סחבנו את הדתיכות". הרומנטיקה הזאת גוועה בתקופת הנח"ל, כשהגרעין שלו נשלח להכשרה בקיבוץ רמת רחל. הוא חש איך נסגר מעגל בחייו, ולא רק בגלל המקום שאכיו נהרג על הגנתו. .היה לי משכר שם. כולם ריכרו על חברות, על ערכים, על יצירת חיים משותפים. אכל כפועל נשארו כולם כפי שהיו. בגיל 18 הגילוי חזה גורם לך שוק". הוא החליט להתמסר לרוני סלומון, אהבתו הראשונה שהחלקחה אצל

סנובי במונחי הימים ההם, שבו התגוררו ראשי מפא"י

ההיסטורית, כמו גולדה מאיר, עקיבא גוברין ומרדכי

נמיר. גם אברמל'ה ("בייגה") שוחט, היום ראש עיריית

ערד, גדל שם. -אבל אז הוא היה סתם ילר שמנמן

גם או לא היתה לו אמא במשרה מלאה. שוב

שנשא את רוני לאשה, לא היה כעולם העסקים והנכסים. הרומנטיקה חגגה גם אחרי ההלם של רַמת־רחל. רקרן הבלט המתוסכל מילרות חלם עכשיו הוא שם עין על חוות מקורה הסמוכה לחיפה. רצינו לעשות משהו אחר, שונה, ווה היה מקום מטריף. ביופיו" – הוא מתאר את החווה שהיתה שייכת לעורך־דין ערבי, מחמור אל־מערי. מערי היה שיכור מוער, וסופו שאולץ למכור את המקום לקרן הקיימת לישראל. יעקב סלומון, שניתפס לחלום הרומנטי של הזוג הצעיר, החליף עם הקק"ל את חוות מקורה, כשטח אדמה שהיה שייך לו בטבעון. כשהגיעו לחוש את המקום עם רענן ווייץ, ראש המחלקה להתיישכות של

הסוכנות היהורית, קידם את פניהם גל־ער של בקבוקי

הרוחות במישפחתו סערו כשהגיעו השמועות שאיתן נפל לבור של שומן, שהוא יוצא עם הכת של

עורך הרין יעקב סלומון. כשהיו הקרובים חולפים ליר

הווילה הענקית "של האבא שלה", במרומי הכרמל, הם עסקו באומדן העושר של החותן לעתיד, והנתח שיועבר לחתן המיועד. אכל הראש של איתן, לאחר

תוך פרק זמן קצר שופץ המיכנה והפך לווילה יפהפיה. לצידו גידלו עדרי בקר שנקנו בכפרים ערביים. איתן היה על הסוס, משגיח על העדרים. פעם טס לקניה לקנות עדרים נוספים, אולם תנאי־הסגר 🟴 נוקשים של משרד החקלאות חנקו את העיסקה. כפיצוי רכש לכיאה צעירה אותה גידל על תקן של כלכ־שעשועים במשך שנה וחצי.

הרכילות המישפתתית מאזכרת, כי לא עכד קשה. היה לו זמן פנוי ללמור טיים וצלילה, ווה הרחית את דמם. לאחר שקרא את "עולם הרממה" של קוסטו, נידלק על הרעיון, רכש ציור צלילה וירד לאילת. ללא הדרכה צלל לעומק של 30 מטרים. מאוחר יותר רצה מטוס פייפר פרטי. החותן העשיר הציע לרכוש את הצעצוע. איתן סרב, במין חוש נכואי, וקנה את המטוס

זה קרה בסוף עונת האהכה, שהיתה בעיניו סיבה טובה להתגרש מרוני טלומון. "פשוט התגרשנו מחוסר אהבה. אני לא מוכן לחיות עם אשה שאני לא אוהב אותה. עם כל הפרקטיות שלי, אני רומנטיקן חסר־תקנה. גם לא יכולתי לסבול את חוסר העצמאות הכלכלית שלי אצל משפחת סלומון. זה לחץ עלי. מצר שני, רוני היתה נהדרת. היא אמרה לי: 'אני אלך איתך לכל מקום בלי כסף, בלי כלום', אבל זה היה בסוף,

בן עשרים ושמונה, עם רכוש המסתכם בצרור בגרים ומטוס פייפר, הוא עוב לתמיד את חוות מקורה, את האשה ושני בניו, הקים בית־ספר לטיים בחיפה ובהרצליה, רכש מטוס נוסף ובארבע השנים הכאות היה מדריך־טיים. ואז פרצה מילחמת ששת הימים, שהחלה את ההילולה הגרולה בחייו. מרחבי סיני הלחיבו בעיתוי הנכון את הרימיון העסקי שלו, והחיים שורמו מאותו יום בו ירד לראשונה למרחבי המרבר,

היו משוגעים לחלוטין. הוא פתח תחנת דלק באל־עריש, וכשגבר שיטפון המטיילים הוסיף לה מיסעדה. היתה לו תחנת דלף נוספת בג'בל ליבני. כשכנו את קו בר'לב, הוא סיפק רלק, שירותי מזון ומלון לקבלנים ולפועליהם, והתחלק איתם במיליונים שגרפו מפרוייקט הכיצורים הענקי. כשהעמיק צה"ל את אחיזתו בחצי האי, הקים שמאיתן מיפעל לתפירת אוהלים ורשתות הסוואה כו עבדו 150 פועלים. אכל הפנינה שלו היתה בפיורד, בדרך לאתר הצלילה של ראסיבורקה, שם פתח מיזנון וחנות מזכרות לתיירים, מאחוריה, כיחידה אחת, כנה דירות מנורים קטנה.

"כל העולם עבר שם. באו, ישבו, שתו. והיתה גם רשימה של התיכות, עד להתבייתות שלי עם דיאנה, אשתי. מיום שהקמתי את העסקים בסיני חשבו שאני

"גדלותי לבד לבד, אם כי בסופו של עניין זה עבד לטונותי. אדם נולד לבד ומת לבד. סביר להניוו שגם היום אני ויצוד להיות לבד, כי כך גודלתי ורק אני הוא החיראפיסט הכייטוג של עצמי".

13 Biaealo

עשירים, חשובים. דוב כבר

אינון. פרדריקה, בביתה

היכואי, עם דוברתן צמוד,

חיה לבד, ומשתכרת לבד",

מאת בילי מוסקונה לרמן

צילומים: שמואל רחמני

uneald 14

15 viaeaio

(חמשך בעמוד 17)

אותו לגרונה. גופה שרוע על הכסא ברפיון, הרגליים

פשוקות. ביניהן, על מושב הכסא, מונח הראש המחדד

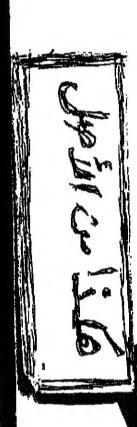
המקום הזה, בשבילה, הוא מקור לגאווה. שוכן כאחת הסימטאות שחוצות את שדרות־ירושלים ביפו, ארמון

קסן ששימש בעבר את הקונסוליה הצרפתית. סגנון מזרחי עם ניהוה שמרני אירוסי. פרדריקה עוברת בין

: החדרים כמחירות עצבנית. חסרות גבוהות, עמודי אכן מסוסלים, רהיטים עתיקים, מסוגנגים. בחרר של דוב, בעלח המנוח, מכסה שכבת אבק מרפים עמוסים של

ספרינה. האמבטייה בכחול־טורקיו עשוייה פה, אופנסית, בחדר־השינה, הכלב לא נותן להתקרב

מתאום היא קמה מתעקשת להראות את הבית.

כשאמא שמה לי בילקום

לים אמא אומרת: "תקאירו חשהן לאורחים!"

וטיבין

אמא מבקשת משני לעזור

-לפני שאותנו יוצאים לסיול-

אמא קונה נקניק פרום על המשקל.

ועד שאני גוערת להכין מנדוויציים לכולם-

ארוז בואקום, שלא יחפום הרבה מקום כצידנית.

בחנא מתכוונת לנקניק הודו.

ואכא אוחב אותו כמיוווד

סנדוויץ' נקויק סלוני זוגלובק

הריח שלו תשגע אותי עד להבסקה. ובהבסקה...

וקניק סלמי אגלובק עם ירקות חיים בלחמניה טריה –

למרות שאמא אוגדה שזה בריא, זה מעים טעים,

לבית ספר סנדויץ: עם פרוטת סלמי "שופרא", חסה ועגבניה-

בשר עולמי

כל הילדים מבקשים ממני כים בהפסקה...

או אמא מראש מכינה לי שנייט!

למרות שזה בריא זה טעים טעים. זוגלובק. מלבה בלילה מה אה רובץ על הסרינים הלכנים, חושף ניכים.

4000 IMINA

יקוניאק אבא אונוי מה מוכיר לו חוצטיץ

, לסוה נקניק חצרין

"MITTED HOTELS" BU

אני לא כל כך מביעה מה

אבל מה שאני יודשו

זה שנם בפיתה עם בצל

וח הנלך שנעון... י

" כשאני חרורת מבית־ספר ואטא אינה-

ו..., מה אני אגיד לכמו למרות שוה בניה

חוצרי זוגלוכס מיוצרים בפיקוה משרו הבריאות

במסגרת הפיקות ליצוא של השרוווים הוסרינויים בישואל.

אני מחחחת לי נקניקיה, חקשטת בחודאום.

וקויקיוח

וה מעים מעים...

בגלל שלא צריך. לשמור אותו במקדר

, הוא נגמר אצלנו מהר מהר

כי בכל פעם שבא לי משהו טוב

והוא תלוי על הקיר בממבו**ו**-

פדריקה הוזרת לכסא. יושבת. מתפתחת הסלשוה. מלה בעברית. שתיים באנגלית. כשיחה את הניון. קצח קשה לעקוב אחר קו המחסבה ביול רם מאור. צוחקת בקול רם מאור. מק מקפטים שמתחילים ולא נגמרים היא קוראת משן ומבקשת שיתנהג בגימוס. דוקסי ממשיך הא תופסת ונושכת אותו כצוואר. הוא מגיב מת של תינוק. היא ממשיכה לנשוך, יותר חוק, או עוובת אותו. הוא כורח לספה שממול, יושב תולא מוריד ממנה את העיניים.

שתיקה לגימה, משפט: "דוב לא רצה ילרים. אני או כל אשה רוצה. היום אני לא מצטערת. לשנייה ל מג לי עם הכלבים". - מינישה בודדה לפעמים?

. חמיד', צומיק גדול. - לפהז כל החברים הרבים שהקיפו אתכם מום לו בעים יותר היומו

🥂 לג נאים. לא יורעת למה. תשאלי אותם". או מתגענעת לאנשים? דע לי כשאני לכו".

-מו ודה מוב בחיים שלך שאת זוברת? שמתי את הכל על השולחו. בכל רגע. משם ונע לא השבחי מה יהיה ברגע הבא". דוום, כשאת מפתבלת לאחור. היית משנה

ליתי חוזרת על הכל. בדיוק. גם להתחתן עם במשל ללדת ילדים, גם לגדל במקומם כלכים".

א מה את עושה עכשיו במשך כל היום? בעיה. זו תמיך בעייה. אני שוחה בכל כוקר להשומה, נוסעת לשם באוטובוס, אחרייכן הולכת לסל ברוה מקום שמתחשק לי".

- הית נוצית יותר לאכול יחר עם אנשים? אכל אני לנוד".

מדנות עליהם, על כל אלה שלא באימז אי לא מרוגות עליהם. אין להם מה לחת. בכלל א מצני מטלמנת אליהם, בדרך־כלל יש בטלפון לותה, אבל זה הכל. אני באמת לא כועסת, אבל

- חב היה כועם עליתמו אמר אמר שכולם הנטרישים. אמר לי להפסים

הקול שלה נשנק. הכל – כל הומן. גם כסף. מתי לי אני מחנח. בלי השבח". און חיתם את ורוב יחד, מה חיה ביניכם

.שיש. לא דיברנו על המות". אין ואיה הפוף שלוז האכר. אנשים לא יורעים את זה. הוא לא

רוה למיות יותר ככוד". - אין כבווני יש המאלה. והבדירות". ישו קודה כשאת כאן לבודו

אני חיה כאן לבד ומשתכרת לכר". -מתי את שותחף בשמר לי. כשרע לי אני שותה רק קפה. סקום פדעלו אמי כשאני פיכח אני לא רוצה לראות אף אר. כשאו שיכור – אי אחד לא רוצה לראות אותי". לצוץ למה זמן נמשכת התקיפה המובה?

יקצדה, מאוד קצרה". אחה שינוי היית רוצה היום, עבשירד ישר שני רוברמנים" - מה אם עושה בלילות: לואה שלווידה והדלכת עם דוקסי לישון".

מדויקה סגל. כמעט פרק בהיסטוריה. מדוכר משות השיקים הפליוות של תל אכיב. המון זוהר. היא לאמלות ארוכות צמורות, תמרוקות משתנות,

שנות הזוהר. מימין לשמאל: פרדריקה סגל, דיצה חבס, וולוורת' בארבור, אז שגריר ארח"ב בישראל.

דוב לא רצה ילדים, אני. רציתי. כל אשה רוצה. היום אני לא מצטערת. לענייה לא. טוב לי עם הכלבים".

מחשופים גדיבים, תנוחות פרוכוקטיוויות. ברקע תמיד גברים, הרבה. שמות מפורסמים. שייקה אופיר, חיים טופול, אורי אבנרי, שמולים קראום, וייפלומטים, שגרירים, קציני צבא בכירים, כוכבים, זמרים, סתם עשירים. ככל כמה ימים תמונה בעיתונים. מחובקים־מחייכים־שמחים.

פרדרריקה ורוב סגל. צמד ארכיטקטים. שניהם הגיעו לכאן מרומניה. שותפים למקצוע ולחיים. הוא כן למשפחה ציונית שהתגיים לפלמ"ח מיד לאחר שהגיע לארץ, גדל והתיידד עם דן בן־אמוץ, עמום קינן ושאול כיבר. לאחר קום המרינה יצא ללמוד אדריכלות בפארים. לפרגסתו ביים סרטים כחולים וגם עסק ברוגמנות. מאוחר יותר, בארץ, ניסה לביים מחוה אירוטי בשביל המפיק ששון שבתאי.

רוב סגל, לאחר ארבע שנות לימודים במארים, סגש כאן את פרדודיקה ויחד הם פתחו משרד לעיצוב ברחוב מאז"ה. את מסיבת החתונה שלהם סיים דוב כשבע בבוקר, על סמסל בשררות רוטשילר. בשבע בערב בכל יום, לאחר שעות העבודה, היונה מתחילה החגיגה בחררי המשרד שברחוב מאז"ה. מסיכות עד הבוקר לכוהמה ולדיפלומטים. זה לא הפריע להם אחרייכן להמשיך את היום בעבודה, לעצב את דירותיהם של ראובן רובין, דוד אלעור, גילה ויעקב אגמון, משררי "אייר פראנס".

זה לא היה רק בית. זה היה מוסד. כל כוכבי השנים ההן שהגיעו לארץ נחתו אצלם. מארינו מאריני, אדאמו, ז'ילבר בקו, שארל אזנכור, ריטה פאכונה, פראנק סיגטרה. התקשורת היתה מעורבת. הסגלים כיכבו במדורי החברה, היו אחובים במיוחר על כותבי מדור הרכילות ב'העולם חוח". ארץ־ישראל העוברת כבר היתה בשלבי גסיסה העיתונות גילתה את הרולצ'ה ויטה. לא ריכלו שם על סקם וולגרי, אכל מה שקרה במסיבות – שאו עדיין קראו להן "מארטי"ס" נתן לגיטימציה להרבה פלירסים.

יו ה'פארטי'ם' שאפרים אילין - מלך המכוניות הישראליות – היה נותן בחיפה, עם שף מיוכא ושמפניה צרפתית היתה גם יאכטה עם סיפון והים ברקע, וכולם נוסו בערינות ככריכי מימרת כבר אמיתי וקוויאר שחור וזללו לוקום ושרימסס. כמברואר תגבו את היומולרת של פוקה חירש בשלושים ואחר בדצמבר חגגו את הסילווסטר אצל פרדרריקה ורוב, חוגגי הסילווסטר של חיום חייבים לוגרים כום לככודם. הם היו מי שמיסרו את חתג בות.

בלוח החברתי שלנו. עד שהופיעו פרדריקה ודוב על המפה, הצטמצם

המושג בילוי לערב שירים סבים המדורה. כולם שמחו להצטרף לשינוי. להשתתף ב"פארטיס" של רוב ופרדריקה, פירושו להיות IN. ומי לא היה שם? חיים חפר, בן־אמוץ, דיצה חכם, "מלכת המים" יהודית מזרחי, יצחק ישר, ז'אן רור ופוקה הירש שהיפיפיות המתחלפות היו תלויות על זרועותיו כמו אשכולות ענבים. והיו גם יענקל'ה רכטר וניסים אלוני ויוטל כרגנר, ואת אורי אבנרי, שייקה אופיר, וטופול כבר

המסיבות שלהם נראו בערך ככה: החברים וראה למעלה) הגיעו לאחר שעות המשרר. בקבוק היה ציור חובה. היתה ארוחת־ערב שכללה קוניאק, וויסקי וסיר גדול עם כרוב חמוץ ונקניקיות. ישכו יחר עד תמש או שש ובררך־כלל קינתו כארוחת־בוקר באיזו מסערה בחוץ. מהנשפים האלה מלילה עד בוקר נולדו גם יצירות אמנות. יוסל ברגנר, לאחר שהתפכח מאחת ההילולות, הור לסטודיו שלו, גמר לצייר תמונה והניה אותה בשקט-בשקט ליר דלת הכגיסה בביתם של פרדריקה ודוב. מחווה למקור ההשראה. עד היום היא תלוייה שם, בכית של פרדריקה.

כדי לקלום את תגל שעליו רכבו הסגלים, צדיך לשחזר את ההווי של סוף שנות החמישים וראשית חשישים. העשור האחרון לפני הטלוויזיה. המהפכה הסקסואלית טרם פרצה. חייילילה נחשבו למשהו לא כליכך מכוכר. הם היו שייכים לפושעים או לבורגנים הקסנים שכאו לגרות את הפנטויות שלהם – לפני השינה - בעזרת הופעות של חשפניות כמוערוני לילה ביפו. תל'אכיב של או, כמו ירושלים וחיפה, גרדמה כעשר בלילה. פרדי ודוב היו הראשונים שתמיד ידעו לאן כראי ללכת גם בשלוש בלילה ולחיכן שהלכו – גוררים אחריהם שוכל של בוחמים, מכלים מן הסוג החרש – הכבור הלך אחריהם.

המסיבות החברתיות התמסדו עד כדי כך שהסגלים, כהמשך טבעי, החליטו להפוך את התחביב למקצוע. השנה: 1959. רוזי נתן, אשתו של אייכי, היתה שותפה. המיסום: רחוב יורדי הסירה פינת ירמיהו, פינה שנחשבה אז רחוקה ומוזנחת. צשרים וחמש שנה לפני הרנסנס של האיזור הם פתחו שם מקום משלהם, למטה ישכן לשתות, למעלה היתה מוסיקה כולם הופיעו כלומר משה דיין, מוקה לימון, אלופים ועשירים, מפורסמים ומכוברים. וכמוכן ברגנר, אלונל וכל הקבועים הוותיקים, פררריקה הנהיגה אופנות חדשות, גם כלכוש. התחילה להופיע רק בשמלות ארוכות כשהרחוב כבר היה על סף המיני. הרבה שחור, הרבה נוצצים. בכל ערב פיאה אחרת בצבע שונה. הרגליים היו עטופות כגוביים שחורים רקים, משי או רשת, עם נעלי שפיץ על עקב גבוה. את . הכרים הרקים השקופים הביאה מפארים ככל הרגמים שנתפרו לא היה רמז לחזייה. כחורף היתה עוטפת את תבר הרק בפרוות מינק. (המשך בעמוד 32)

17 Sizebio

וץ מהרב ברוך שמעון סלומון, שתצלומיו היו מתנוססים בימי ראשון על דפי עתונים בתנוחות של מתאבק (ולפעמים שוער כדורגל, חלוי בחריפותה של תגובת המשטרה להפגנות ליד קולנוע "היכל"), יש לפתחרתקוה עור רב ראשי אחר: הרב הראשי הספרדי משה מלכה, שמתגורר עשרה מטרים כלכר מאחורי "קן הפריצות והזנות", כפי שמפגיני השכת מכנים את בית־הקולנוע. נכון לעכשיו, אף לאחר שביתת הנשק הקצרה כחזית הזאת, הם כרוגז. לא רק עם ראש העיריה רב תבורי. שני הרבנים הראשיים לא מרכרים אחר עם השני. הרב מלכה כועס מאד על הרב סלומון, בין היתר כגלל מהומות השבת מתחת לחלונו. מלכה אומר על סלומון: "מי שנכנס עם הראש בקיר, סופו לקבל מכה חוקה בראש".

אני את נסשי הצלתי", הוא אמר אחרי שהוציא. פסק־הלכה האוסר באיסור חמור להפגין כלילות שבת מול בית הקולנוע. בעיני הרב מלכה, "הרב סלומון מחלל שבת וגורם לאחרים לחלל אותה, אבל זה עניין שלו". בעקבות הפסק החלו אלמונים להתקשר לביתו, לקלל ולאיים כטלפון, ש.אם הרב לא יכוא להפגנה בערכ שכת הוא יקבל מכות". מלכה לא נבהל, ושוב צצו אלמונים שהודיעו למשטרה כי כביתו הוטמנה פצצה. החבלנים חיפשו במגירות ולא מצאו דכר. בעת

אספטור מהרמון צובא, על מקום המחזה, מעשן לו להכעים, מצלם ולועג מה יצא כנו מזה?

פתחיתקוה. ראה אותי, עולה חרש, חמישה חורשים

בארץ, מדבר עברית טובה כמו של יליד הארץ, אמר

לי שמשכתי את ליכו, ואמר לחברים שלו: זה יהיה רכ

כפתח"תקוה. כאותה תקופה היה חסר רב ספרדי

בלשכת הרבנות בעיר. לקחתי את המטלטלים, קניתי

הסריקה תפש הרב מחסה בחצר ביתו שבירכתי קולנוע המסמכים וההמלצות על היותי ריין במרוקו, אבל כגלל אדם רעילב אחר, הוציאו לי את המיץ עד סיפורו של הרב מלכה (75) מתחיל במרקש שנהייתי ריין". שש שנים אחר־כך התמנה מלנה שבמרוקו. אביו היה רכ העיר והוא הלך בדרכיו, עד לתפקיד הרב הראשי הספרדי של העיר. בשנתיים שהגיע למעלת סגן־נשיא בתי־הדין הרכניים של יהודי הראשונות היה רב ראשי יחיד. הקהילה האשכנוית מרוקו. לישראל עלה סמוך למלחמת ששת הימים. התנצחה על כחירת הרכ הראשי שלה. לפי הנוהל היה "מלך הייתי במרוקו", הוא גזכר, "גרתי כווילה של אמור להתמנות גם כאב כתיהדין הרבניים בעיר, אבל שבעה חדרים. מכונית של משרד המשפטים חיכתה לי

המינוי אושר רק לאחר שאהרון אכו־חצירה היה לשר מול הבית. הממשלה שילמה את כל הוצאותי וראגה הדתות. עד או, לדכריו, ירק דם בגלל כמה: לכל מחסורי. עד שבאו השליחים ואמרו לי, תעלה אשכנזים רעילב" ששנו לו רגליים, עכשיו הוא הנה לארץ. מה שחיה לך מה יהיה לך שם. אתה דיין פה, גם כמועצת הרבנות הראשית. הרב מלכה גדול כתורון תהיה דיין שם. כשבאתי לירושלים שכחו את כל כותב ספרי הלכה. עד כה פירטם שמונה כרכים של ההבטחות. כל בוקר הייתי נוסע באוטובוס לבאר־שבע, "מקווי המים" ו"נטפי המים". על אחר מהם קיבל את לחיפה, לדימונה, לקריית־אתא. לכל מקום שהיה חסר פרס ירושלים לספרות תורנית. יום אחר נפגשתי עם פיינברג ראש עירית.

וא סוגר "כמו כסטריאו" את קולנוע "היכל". דירת המשת החררים שלו כמעט חופפת את הקיר המערכי של הקולנוע, בית הכנסת שלו ממוקם בדירת מגורים הסמוכה לקיו המזרחי. אבל הוא וגם בנו יעקב, שער לפנו כשנה גר בביתו, אומרים כי הקולנוע לא את הדירה מאחורי קולנוע היכל, שאו עוד לא היה מרעיש. גם אם יש קצת רעש, מתרגלים. חוץ מוה מחלל שבת, ובאתי לפתח תקוה. הבאתי את כל .כשמתעמקים בלמידה או בכתיבה מתעלמים מבל מה

שלוו לא הועילו. לא העלחנו לשנות את המצב לטובת השבת. הכל וופץ לקיר אטום".

הרב משה מלכה ושלושה מבניו (מימין לשמאל) סמי, שלמה וניסי: "יבוא יום והם יחזרו לדת".

כל הצעקות והמחאות.

יסקורה בחוץ", נאום הרב מלכה.

הוא שנון וחכם. על כל שאלה יש לו תשובה כשליפה. כל פח שטומנים לו, הוא מרלג מעליו או 🔻 סביב הקולנוע. אנשיו של הרב סלומון באו לביתו עוקף אותו בפיקחות. נזהר בדבריו ולא נכשל כלשונו. כושרו הגופני מדהים. כשנתו השבעים וחמש הוא מתחיל את יומו כארכע וחצי כבוקר, בתרגילי התעמלות. לכל מקום בעיר הוא הולך ברגל. אין לו רשיון נהיגה, אין לו מכונית וגם לא נהג צמוד. להרצאות ולשעורים ברחבי הארץ הוא נוסע באוטובוס. יש לו חמישה בנים ושלוש בנות. כולם מתכנסים

כלל שני הכנים החיים כישראל – שמואל־סמי (30) להשתתף בחתונת בגו של הרב סלומון ו"אפילו ויעקב־ג'קי (צצ) עורכי דין חושבי פתחיתקוה – ועוד דיברתי בשבחו למרות מה שעשה לי בעבר". אחד מהאחים או האחיות שבאים מחו"ל לביקור. הכנים והכנות מגדירים עצמם כיהודים טובים, שומרי מסורת, לא חרדים ולא ארוקים, כי -מה שחשוב זאת המחשבה בלב פנימה". אביהם ניסה לשלות את הבנים ללמור כישיבות, והרכר לא כליכך עלה כיריו. יורש רבגי כנראה כבר לא יהיה לו. הבנים חובשים כיפה רק שההפגנות שלנו יסגרו אותו, ונהיה בדיוק הפור. בבואם לביתו או כלכתם איתו לבית־הכנסת.

> בכור ויקטור, כן גילו של הרב סלומון, הוא סופר ועתונאי בצרפת. ויקטור מלכה, מנהל מחלקה ברריו הצרפתי הממלכתי, עורך את עתון הקהילה היהודית בפארים, וכתב כבר עשרה ספרים שתורגמו לארבע שפות. הוא סיקר עכור "דבר" את ביקורו של שמעון פרס במרוקו. שלמה (36) מנהל את תחנת הרדיו היהורית בפארים. אליעזר (38) חי במרוקו ומשמש שם כמורה בקהילה היהודית. הבנות רוכי (40) ומרגו (41) הן עקרות בית בפארים. אורלי (32), מוסמכת לקרימינולוגיה, חיה כעת עם כעלה הרופא בניו־יורק. בטח שהייתי רוצה לראות אותם רכנים.

בארץ־ישראל", אומר האב על בניו, "אבל לא כל מה שאדם רוצה, מתקיים. יום יבוא והם יחזרו לדת ואולי גם יהיו רבנים בארץ. תיקח מקל ותזרוק אותו למעלה, בסוף גם הוא יפול חזרה ארצה. אני מצטער מאר שהכנים שלי לא כאו, אבל זאת לא סיבה לנתק מהם מגע. איש איש בררכו ילך ועל פי רצונו. אינני מנסה לכפות דעתי עליהם. כל זמן שהם הולכים בררך הישר, שהם חברותיים, שומרים שבת, אוכלים כשר ומתפללים כשבת ובחג, זה מחצית מהגדרש ואני מכבר את רצונם". הרב מלכה לא רק כיבר את רצון הבנים ללמוד משפטים. הוא גם מימן את הלימודים כאוניברסיטה החילונית.

חערב אמור להערך בפתח־תקוה הסיבוב ה־51 בקרבות השבת. הרב משה מלכה כבר לא כא לשם. עד הסיבוב ה־33 צער בראש הכוח המסתער על הקולנוע עם עמיתו האשכנזי. לאחר מכן פרש. כשהלכו שני תרבנים בראש אחר, צערו בעקכותיהם אלפים. האשכנזים צעקו "שאבעס". הספרדים צעקו "שבת". בסיבוב ה־48, כארבעה חודשים אחרי הפילוג, צערו אחרי הרב סלומון רק כמה עשרות. הספרדים הסתלקו בעקבות רבם. הרב מלכה מעריף לעשות את ליל השבת כחיק משפחתו. חסירי הרב סלומון טענו בתחילה שתרב מלכה נערר מפאת מחלה. מאוחר יותר התברר שהוא בריא ורק מתנגד להפגנות. "הן לא יצליחו לסגור את הקולנוע", הוא אמר, "הן גורמות לחילול שבת המוני ומגכירות את שינאת החילוניים לדוויים".

שני הרבנים הראשיים יושכים בלשכות נפרדות, עם כניסות נפרדות, ומסרבים להיפגש זה עם זה. גם אין שום שיתוף פעולה כיניתם. הברוגז לא החל בגלל הקולנוע. היריכות נמשכת כנר עשר שנים. היא החלה מיר לאחר שהרב סלומון נכחר לתפקירו. הרב מלכה טוען שהרב החרש רצה להשתלט עליו, ..וכל מה שינזור אני צריך לשמוע ולהגיד אמן. אני לא קבלתי . את זה. לא כגלל שאני יותר זקן ממנו זהכן שלי בגיל שלו, ולא בגלל שאני יותר חכם או פחות חכם ממנו. ממנו"

הכשר למצות של מפעל "אכיכ". הרב סלומון מצא בהן פסול ופירסם מודעה שהמצות הן חמץ הלכתי לרבנים הראשיים צורן ועובדיה יוסף. הם חקרו ונתגו הכשר למחררין. למרות זה הוא שלח מכתבים לכל הרבנים כארץ והוהיה אותם שהמצות של 'אכיב' הן חמץ נמור: הכנארם הזה עשה לי שם רע שאני מאכיל "כלילה: האם הואלנו למנוע חלול שבח? האם הצלחנו יהודים חמץ כפסה. עד היום הוא לא בא לכקש מתצה.

ואני אריפעם לא אסלח לו על זה".

שנים אחרות לא סלח, עד שפרצה מלחמת השבת וכיקשו ממנו להצטרף למאבק. "למען השבת לא יכולתי לסרב". הוא אומר. "היינו הולכים יחד בראש כל ליל שבת. כל העבר נמחל. הייגו מרברים יחר, נואמים יחר, הולכים יחר". יחר חסמו כבישים, יחר צעקו והרעישו עולמות, יחד עשו מהומות בישיבות מועצת העיר, יחד נמלטו מאלות המשטרה, יחד באו לתחנת המשטרה להתחנן על שחרור עצוריהם, ויחד סביב שולחנו רק בערכ־פסח. כלילות־שבת כאים בדרך גם הלכו למעצר. באחוות לוחמים נענה הרב מלכה

ואז פירסם הרב מלכה את פסקיההלכה בגנות הפגנות השבת. זה היה כחורף השנה, ימים מספר לפני חנוכת הקולנוע המשופץ והמורחב. "לפני כן היה הקולנוע מרופט, מלוכלך, עתיק, מוזנה. שום אחד שהיה מכבר את עצמו לא היה נכנס אליו. חשבתי עשינו לו פירסומת. שיכללו ופארו אותו. ירדתי לעניין ההלכה ומצאתי שאנחנו מפסירים יותר ממה שאנחנו מרויחים".

אנו מקוממים אותם נגדנו ומלבים את שנאתם לדת. ברור שלא ישמעו אלינו. לכן שב ואל תעשה עדיף

ובפסקיההלכה שלו הוא כתב: .כל הצעקות והמחאות שלנו לא הועילו כמלא הנימה. לא הצלחנו לשנות את המצב לטוכת השבת. הכל נופץ לקיר אטום. כל הצבור החילוני התגיים נגדנו. אומנם כתוב, הוכיח תוכיח את עמיתך. וכתוב ברמב"ם, 'ראה חברו שחטא והלך בררך לא טובה, מצווה להחזירו למוטב׳. אלא שלכל דבר יש גבול מסויים, וגם לתוכחה ולמחאה קיים גבול, כפי שהגרירה אותו הגמרא... הוכינו וקוללנו וננזפנו ונעצרנו, ולכן מטעם זה לבר אנו פטורים מלמחות ולהפגין להכא, כי ככר יצאנו ידי חובת מחאה ותוכחה... אנו מקוממים אותם נגדנו ומלכים את שנאתם לרת וליהרות. הדבר ברור לנו שלא ישמעו אלינו... למן שכ ואל תעשה עדיף".

עור קבע הרב מלכה: "ההפגנות גורמות לחילול שבת בסיטונות. המשטרה מגייסת כוח־ארם בעצם יום השבת עם ניירות וטרנזיסטורים לרבות צוותי הטלוויזיה עם רכבה ואכיוריה. הממתרת להופיע כשטח, קולטת, מצלמת, וחוזרת לאולפן בתל-אביב כדי לשדר בשעות הלילה המאותרות את כל הארוע. וגם יהודים אשר לא רגילים להפעיל מקלטיהם בשכת, הם תאכים לרעת מה קרה גרם לכל אלה אם לא אנחנו שסיפקנו חומר לכולם. הסכסוך הראשון פרץ אחרי שהרב מלכה נתן ולא פעם שמענו ממפסר המשטרה תרעומת על אשר גורמים להם להכריח שוטרים לחלל שכת בכדי לבוא

להשלים סרר. בנם, אספסור מההמון צובא על מקום המחוה. מעשן לו להכעים, מצלם ולועג, ומה יצא לנו מוהז שלושים ושלוש שבתות המגנו עד שעה שתיים עשרה '(המשך בעמוד הבא)

१९ ४१३९३१०

[המשך מהעמוד הקודם)

להשפיע על כל אלה הרומסים את השכת? הם יושבים ומתענגים על הכסאות ומכיטים בסרט, והמשטרה שומרת עליהם סביב סביב לבל יעו מישהוא חלילה לפגוע בהם. ואנחנו צועקים 'שכת שכת', וגרוננו גיחר, וכשהללו גומרים לראות את הסרט יוצאים להם בראש בורם כמנצחים".

הרב מלכה אומר שקיבל תגובות אוהדות מכל רחכי הארץ. מהרב סלומון לא קיבל תגוכה.

מאו, הרב מלכה מתעלם מההפגנות, גם לאחו שהתחדשו בשבוע שעכר בעקבות פשרת הבג"ץ. לא מעניין אותו מה קורה מתחת לחלון, ברוזבת הקולנוע. -שיעשה סלומון מה שהוא רוצה. אני את נפשי הצלתי. אני בערב שבת אחרי הארוחה יושב ללמוד מה שאני צריך ללמוד, מתעלם ממה שקורה למטה. אם להפגין. אז רק ביום חול, לא ביום שישי. אם הוא רוצה להפגין, שימשיך. זה עניין שלו. שיערב לו. אני לא אוכיח אותו. הוא יודע מה הוא עושה. לאברכים ולסטודנטים שמתקשרים אלי, בגלל שאני לא בא להפגין, אני לא עונה. רבר ידוע הוא בכל העולם שהספררים הם מתונים והאשכנזים קיצונים".

אל תבינו שהרב מלכה בעד קולנוע כשבת. להיפך. הוא ממשיך להאבק לדבריו בררכי הסברה, בעזרת השם נתגבר על המכשול הזה והקולנוע יסגר. חינוך ושיכנוע כנגד התופעה של חילול שבת רכר שהוא ציכורי ופוגע ברגשותיהם של אחרים, לא

שלנו, אסור".

ישיבה לתפארת והוא צריך הרכה כספים כשבילהי.

מתיישבו הרב מלכה אני לא ליכרלי יותר. יש לני

שולהן־ערוך' שהוא קושר את כולנו, שלא נדו פבע

ומכאן, ומה ש'שולחן ערוך' מתיר, אנועו מתירים צל

אני בטוח שמי שמכה ראשו בקיר סופו לקבל מה

הבריאות לבית-המטבחיים העירוני. המערר

כמיתקני הקרור. הסכסוך פרץ כשהיו סלומון סרב לצרף שוחט ספרדי לסגל השוחטים. שנה תמימה ניסה הרב מלכה להכנים לעבודה נביח

מודעה שנתלתה שם על הקיר והזהירה כי גאיסור חמור של הסגת גבול יש כשינוי סדרי השתיטה וצווח

מודיעים כי אין כל שינוי בצוות הקיים, ומודי השחיטה הינם כפי שהיו קיימים עד כה". על תחום דרכ סלומון והרב תנוין, רכ כית המטבחיים.

הרותות לא נרגעו גם אחרי נסיון פיום של הרבנים הראשיים לישראל. הרב סלומון אמנם הבטיח להכנים את השוחם הספרדי, אבל לא מימש אותה הרב מלכה התליט להכנס בכוח עם השחש שלו. לדבר הזה אין אח ורע בכל בתי־המטכחיים. ברחבי־המרינה, שם עושים מלאכתם נאמנה שוחסים ספרדים לצד אשכנזים ללא כל חיכוך תקלה. נית המטבחיים לא רכושם הפרטי של האשכנוים, אנועו נבנס ויהי מה ונשתוט שם שחיטה ספררית נפרדת". בגלל המקרר הפגום גכנס הסיכסוך לתקופת צינון כיום כו אמור היה הרב מלכה להסתער על נית.

הרב מלכה אומר: הציבור ידון אותו. האם שווש

סיכויים לסגור את קולוני

בפרהסיה. "כך נוכל להשיג יותר מאשר בהפגנות. זכותם לפתוח בשכת. אתה רוצה לחלל שבת, לקחת

הרב ברוך סלומון כהפגנה ליד "היכל": "המאבק צריך לחיות פומבי" (צילום: שחר מלמד)

אין ריב, יש רק מחלוקת

רב סלומון מסרב לחיסגש ולדבר עם כותב מכסימלי למהדרין, ואילו הרב מלכה דורש שורות אלה מזה שנתיים. "בשתיטיב חכשר מינימלי לציבור חרחב. מעשיך, דרכיך וכתיבתך, אשוב לרכר עימר", אמר פעם. חזרתי ופניתי אליו, דרך מספר של הרב מלכה בעניין קולנוע "חיכל" כיון גורמים המקורבים לו, לקבל המבתו על דברי שחוא סבור שהמאבק לסגירת הקולנוע צריך הרב מלכה. אבל חם ציקטו בשמו ש"שלא לתיות פומבי, והמחאה חייבת לבוא בעת יעז להתקשר עמי. לא מוכן לדבר עמו". ביצוע העבירה ובמקום ביצוע העבירה. תרב הכוונה אלו.

. בחברת "תדיראן" חמקורב מאד לרב שלומון בערב־שבת, ואלמלא ההפגנות חיו כבר כל ומשמש כדובר הועדה למען השבת במתח בתי הקצת במדרחוב פתוחים בשבת. תקוח, ותצותי לפנין את שאלותי. הוא אמר. לדעת תרב סלומון, סכסוך חשתיטה שמעבירן לרב סלומון ולאחר ששוחחו בבית ממטכחיים אינו ריב בין אשכנוים ארוכות, תוא הגיב על הדברים בשם "חוגים לספרדים. זתו סכסוך אישון כיון שהשוחט אקדמאים" בוועדה למען חשבה, ובשמו של חיים כחן טובל מבעיה של יחסי אנוש. לבן

לחלן התגובות: -

. המגוע לו, ובעצרה שהתקיימה ביום חול הרבנים הראשיים ת ניגש ללחוץ את ידו ונתו לו לחבר ראשון בסלי חציבור. אין הרב שלומון שבור שלומון שענות בנגד תרב מלכת. בעיני שיש דיב בינו לכין חוב מלכה, יש לק "החומם האקדימאים" הרב מלכה חיי חמיד

בנושא הריב על הכשרות בחברת "מצות אביב", סבור חרב סלומון שהתכשר שהוא דורש מממעלי מזון קמדני יותר מזה שדורש אשכווים לסמרדים אלא מריבות בין דורש מממעלי מזון קמדני יותר מזה שדורש ענייניים בלבד, ואין לראות מחלוקות אלה על הערב מלכה: הרב סלומון דורש הכשר רקע עדתי

סלומון סבור שבזכות התמגנות שלו נמגעה מויתי אל ד"ר מאיר שניידר, עובד בכיר פתיחת עסקים נוספים בפתח:תקוה

מתנגד חוב להכנסתו לבית המטבחיים. ברנע דלים רבנים ספרדים ואשכנוים בבעיה ומנסים חרב שלומון נותן לרם מלכח את תכבוד במצוא מתרון, גם לשכשור תממושף בין

לדברי ד"ר שניידר מעולם לא הין לרב בהרגשה של קימוח ערתי, וזה נושא באוב מאד, אין ולא תיו בפתח חקות מרובות בין

ספרדי הוא לא שוחט יחודיז אני 18 שנה כפתודתקה ומעולם לא הברלתי בין אשכנזי לספרדי. הלכתי ללוויות של אשכנזים ושל ספרדים. לחתונות של אשכנוים וספרדים. אף פעם לא שאלתי מישהו שנג לשאול כהצעוני האם הוא אשכנזי או ספרדי".

לבית־קולנוע הלך הרב מלכה פעם אתת כלנד ב־757 שנות חייו, וגם או יצא ברוגוה באמצע הסרט וה הרב סלומון אינו מקבל את פטק־תהלכה קרה בפארים, עם "עשרת הדיברות". בם שם הבניטו רבר מלוכלך, כאילו משה רבנו מבהל רומן עם כושיו. בכלל, מה יש בסרטיםו תרי ככל סרט צדיך להבנים דבר מלוכלך. אחרת לא יכנסו בו אנשים גם כסוטים: לימודיים ובסרטים דוקומבטריים מכניסים דברים

מלוכלכים. אין אף פעם סרט נקי". מקלט שלוויויה הוא לא מחזיק בבית. מבט לוורשות הוא לא רואה, אפילו אצל שכנים או מברים איך מתעדכן רב העיר בנעשה בעולםז אני קהא ה

את עיתון 'הצפה'. אני מעודכן ממנו, הצא נותן לי חמונה על כל העולם, חה מספיק לי. הלכלוכים בשאר העיתונים אינם מעניינים אומי בעתה־תקווה ובבני־ברק מרכיקים על הקירות

כרוות ענק המזהירות כשמו את הציכור מפני "הטומאה המויקה שבטלוריויה". הרב משה מלכה שע שר בשמו ללא רשותו. הוא לא עומו הכרוות, וגם לא יודע מי פירסם אותן, זה לא אומי שלא היה יוצא למלחמה נגר הטלוויויה. פעם גלוה אבל האת מלחמה אכורה, או הפסטת: אם היו ל עשרים אחרו סיכויים לסגור את הטלוויזיה ואת סילעת היכל, הייתי ממשיך. אבל אין שום סיבור.

יון פתחת עוייעו מעופר? מונית ולטייל בכל העיר, זכותך. אתה רוצה לתדלים אש בבית שלך, אף אחר לא מתערב תעשה מה שצתה רוצה. אכל דכרים ציבוריים שהם מושכים את הילדים הרב מלכה מתנגר גם שיעמידו לדין את הדב סלומון על מעורכותו כהפגנות השבת, או שיפעילו עונש מאמר על דתנאי החלוי נגדו. בהם וחלילה שלם יהיה כדבר הזה. יהיה רעש בדול במדינה והרב פלומן ישמח על זה אם ישלתו אותו לבית המהר. הוא מקים רב ראשי אחד מחייב הפגנות. רב ראשי צור שולל אותן. שניהם מסתמכים על המקורות. איך ה כל לא על הקולנוע לבדו יריבו ונני פתחדתקוה ביניהם. עימות חריף נוסף נמוע לאחרונה תודות לצו סגידה שתציא משד אסר על השחיטה לאחר שמצא פגמים המטבחיים את הרב חיים כהן. המשבר החריף עקב השוחטים הקיים עד כה בבחדהמסבחים. על כן אנו רה בשלמת דמי נידגול דישבון ח משויכת שיקים. זלמקר מסף למשיכת יחר של 1,500 ש"רת ווורכת תרינה, ואני עובדת עם כנק שוח על 7.00 בערב. נחחתי חשבון גם בבינלאומי

לתקרפה מרגבלת!

מציעה לך את האספקה שאתה צריך, עכשיר בתנחח משמעותית- לחקופח מוגבלת בוא חיום לטניף הקרוב אליך. ציוד השקיה בגדי עבודה

הספקה חוזרת אליך בגדול.

יריב הספקה לחקלאוח בע"מ,

כלי עבודה חומרי הדברה

חתלאלו

פרטים בסניפים

לחקלאות בעית

סניפי הספקה: <u>חיפה</u>- רת' העצמאות 21 887580 ב'ק פוסס, רה' בו-יוסף ס 04-728092-5 טבריה- רח' העמקים(מול תנובח) של 087-20754 חורה- רח' שמעוני ו (ליד משרד החקלאות) של"3080-3090-3280,063-3080 נהיב הגדוד-בקעת הירדן של 1060-3280.08 קרית גת-רת' הגפך 9 טל' 051-881314 עמיעוד-טל'4-82971 עין יהב-טל'9-83018 תל-אביב ת צ'לנוב 20 טל' 381281 יסוד המעלת נאות הכבר

אלול תשמ"ו מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

47. לנוח בהרי יהודה

י הקין, ימים ולילות לחים ובית־הארחה במשב הורי צעיר שב־ משלת הצף. נוי על העקרון של עבודה עברית מקומית, בלי עובדים שבירים. ביש המהיד מתל־אביב לי־

מינה ותניונים מזורים בצל האורי

שם נתי אבן קטונים בין בוסוונים,

בחנים נינות של ורדים, דליות וטני

ש לפי הבתים הקטנים. מדרגות

בצים, פיחי לבנדר (אזוביון) הפנד-

ת שנשיו בסבול ומבשמים את וואר

פר. אמה כל היופי השלוותי הזח:

קובקהג בין תל־אביב ליוושלים.

סבקטיות קצרות מחכביש המהיר

מנשת צדם, והנה יום שכולו שלו־

לפוכם כמה מסלולים לטיולים

מציון תינוחים בחרים עם מערת

ות הקדוקים, ליך עין דומד

THE COLUMN STATE OF THE PARTY.

ושלים, מהנה ארץ אחרת. הרים הר יעלה ומערת הנטיפים, אל תורשת משעועל הרבסים שבילים נוחים האלונים של עין חמד ואל דרך מקסי מה בין ערוגות ומטעים – תחקלאות ההדרית הטיפוסית – בכפר עין דפא. ומכאן אל אבו־גוש ואל נווה־אילן, והדרך המטמסת על הרכס מעל שער הגיא. כדי ליהנות מהטיולים האלה, מת החקים המבשילים בין העלים כדאי לבלות יום אחד בהר יעלה ומעד רת הנטיפים. את כל השאר אפשר לשלב ביום אחר, וזאת נפרט כמסלור לי הטיולים.

● אל הד יעלה ומערת רונטיפים: דרך קצרה ויפהפיה, ורועת חניונים מבודדים במדרגות החרים, מובילה עכשיו מלפני הכניסה לבית־שמש למערת תנטיפים – חיא מערת שורק, חיא מערת אבשלום.

אחרי שמשוטטים על חהרים הי־ מהפיים האלח, תענוג לחיכנס מינאום שינים אחת, שני כפרים ערבים לבטן תאדמה חלתה, ולראות מה נמד צא שם. עברו הזמנים החיסטריים שבהם חיה צריך להתקשר למשרד שבכניסה למערח ולחזמין תור כמו בקופתיחולים. מי שכבר היח כאן בי־ מים תחם, ולא תגיע הנון בדרך חימה פייח וחקצרה המובילה עכשיו אל חמערה, כדאי לו לעשות זאת שוב.

מחכביש המהיר תל־אביב־ירוש לים פונים בצומת שער הגיא לכיוון בית־שמש. לפני הכניסה לעיירה יש שילוט כתום בצד הכביש. פונים לב ביש צר המוביל למושב מחסיה. לא נכנסים למושב אלא ממשיכים ישר בכביש חמטפס בתר יעלח עד לגובה של 631 מטר מעל פני הים. מניעים לצומת. ימינה, מורחה, לנס־הרים ול בר ניודא. שמאלה, מערבה, למערת שודק היא מערת הנטיפים. לאורך כל החרים חניונים מבודרים, או לקבר צות מטיילים. החניונים שבנתה מה חקרן חקיימת לישראל הם מחיפים בארץ. יש כאן שולוב יפהפה של תנ אי השטח ושל המכויילים שלא רוצים להצטופף במקום אחד אלא לתפוש שלווה מה ושם. לכל היופי הזה קור אים דרך האמפרי על שם סגן נשיא אמריקני חביב ואוחב ישראל, אדם אפור ויעיל שחתולה כניבור אפיתי שנאבק במחלת הטרטן לפני מותו,

בות אין כאן, מלבד המסעדה באבו־ גוש, וכדאי לחביא מזון ומשקה מה׳

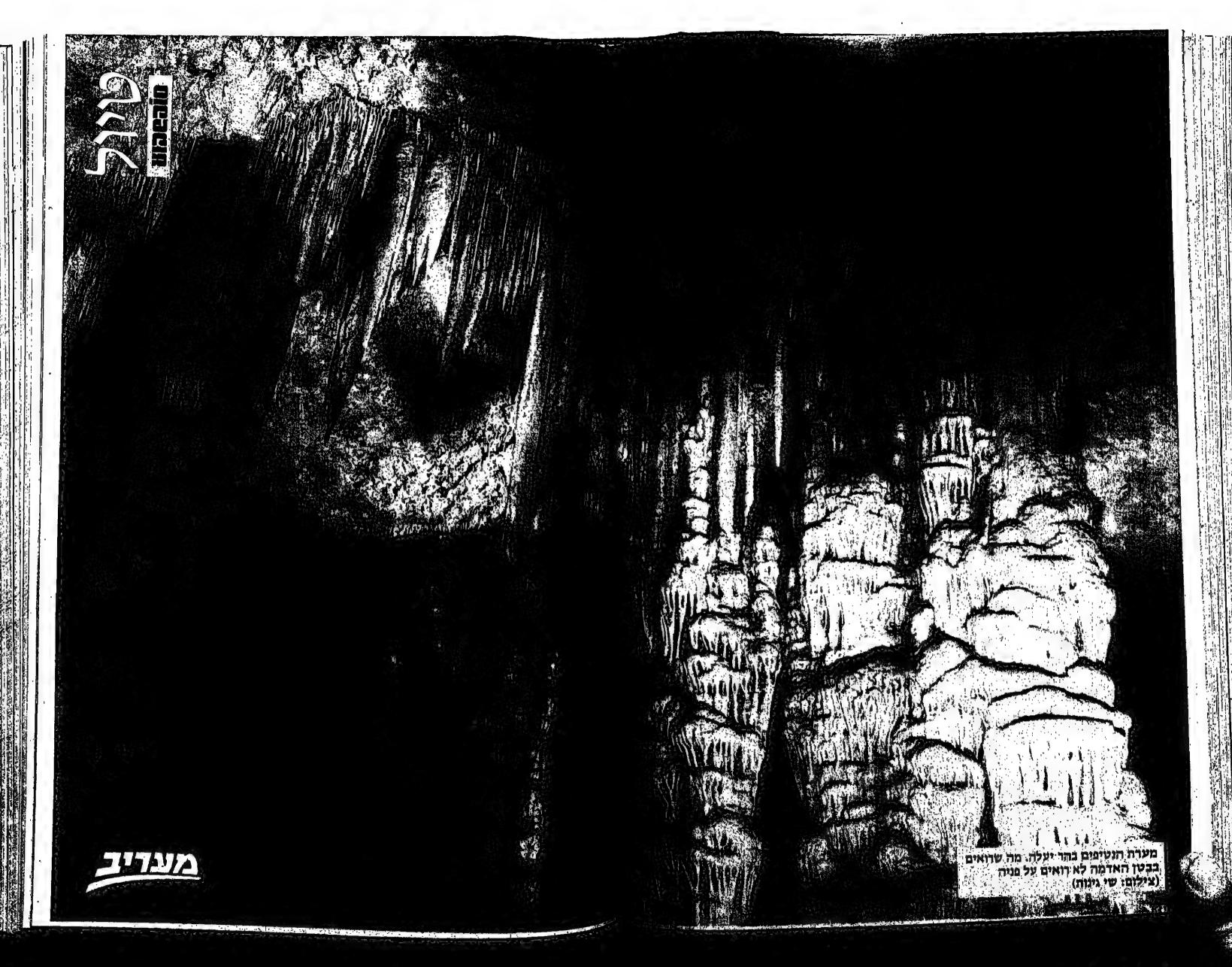
רואים על פני האדמה.

מי שבא מכיוון תל אביב, פונה צורות שונות ומשונות, משהו שלא לאומי. הגן נמצא בשמורת טבע ויש בו מבצר צלבני. מעין ונחל (שהשנה

ובית־הארחה במושב הדרי צעיר שב־ האוויר היבש והנקי, הרוח הקרירה זוהי מערה קטנטונת וקומפקטית. יש נוי על העקרון של עבודה עברית ומראה ההדים המבותרים על ידי הנח־ בה כל מה שבעל הדמיון הפרוע ביו־ לים המקיפים אותם הם מהיפים תר לא מסוגל להמציא, והשילוב של מסלולי הטיול מובילים אותנו אל שיש. זהו גם אוויר שפותה את התא" הנטיפים מהתקרה והזקיפים על בון באופן יוצא מהכלל. מסעדות טוי הריצפה – מדהים ומרתק. בית. כאשר מתחילים להשתעמם ימינה מהכביש המהיר במחלף חמד, מהמנוחה ממשיבים עד למערת הנטוי - כ-15 ק"ם למני ירושלים. כאן מגיעים פים, וכאן נכנסים לבטן ההר לגלות למגרש החניה לפני עין־חמד שהוא גן

בהשוואה למערות נטיפים בעולם, הוא יבש) וגם בריכת שחיה קטנה▶

ים של העצים ששמרו עליהם. ההלי־ המונחת על הקרקע. מה שחטר כאן זה שלט קטן עם כללי התנהנות במ־

RIDEDIO

לַילדַים. יש באן גם חניון לילה מומ־ לץ להשאיר את הרכב במגרש החנייה לפני הטיול הרגלי. אפשר גם להניע לכאן באוטובוס מספר 85-85 מירוש־ לים, וללכת ברגל קילומטר או שניים לטיול מקסים לכפר עין־רפא שהחל להיבנות כאן בשנת תר"פ ע"י משפי חות באדהום.

זהו טיול גינות וקצר של שעה־ שעתיים בנוף חקלאי טיפוסי של כפר ערבי שמקבל בברכת את המטיילים המנומסים. מהמקומות היחידים בתי חומי מדינת ישראל שעדייו מעבדים בו בני הכפר את שדותיהם ומטעיהם בחלקות וערוגות, המשובצות בנחל ליד המעין שבתוך הכפר.

יורדים בכביש הצר מעין־חמד לכ־ יוון הכפרים בית־נקובא ועין־רפא. בעיקול הדרך, ליד עץ תרוב גדול משמאל ושלטים בשחור לבן של 'טיבובים מסוכנים" מימין, פונים שמאלה לתוך חורשת אלונים עתי־ קים שנשתמרו כאן בזכות קדושתם ליושבי המקום. יש כאן קברים את־ דים של נכבדי הכפרים ויש לכבד את המקום, שהוא גם שמורת טבע. מי שרגיל לראות אלונים מצויים, אלה הירוקים תמיד, והם שיחים עלובים ומדוכאים שנכרתו וכורסמו בשיני העיזים, יופתע לראות את האלונים חללו: שדרת אלונים מצויים עתיקים, גבוחים ויפי צמרות.

לרגע הדגישו כמו בארץ שתושי בית שמרו על הטבע שלה במשך

כה על מצע של עלי אלוגים יבשים גם היא מסוג התוויות הנדירות אצל־ נו. בדרך אל החורשה הקטוה והמיות־ דת הזו וממנה, חוצים נדר תיל דקה

קום שהוא כמו מקום קדוש.

חוזרים לכביש וממשיכים לרדת

עד למזלג דרכים. פונים ימינה לכפר

עין־רפא, רואים מימין דחליל בין

המטעים וצועדים בכביש הראשי של הכפר. לאט־לאט מתמעטים הבתים

משמאל לדרך. ומתרבים שטחי המט־

עים והגינות. כל אלה מימין לדרך

שהולכים בה. הכביש מתחלף לדרך

עפר טובה, ומראה אשכולות הענבים

הוא אחד היפים שיש. הולכים עד

למטעים של קיבוץ צובא. בשיפולי

בהמשך הטיול הזה, אם לא הבא־

תם צידנית מהבית, נוסעים למסעדת

"קאראוון" באברגוש. תמיד יפה כאן,

נם בצל הבוסתו עם המאווררים שמי

גרשים את הזבובים, וגם במרפסת עם

גוף הכפר וההרים סביב. לאבו־גוש

מגיעים אחרי שפונים מעין־חמד ימי־

נת לכיוון הכביש המהיר, חוצים אותו

וממשיכים צפונה, לכיוון קריתיעני

המצוחצחת.

ד לסלילת הכביש המחיר, זאת היתה תרוך המסורהית לירושלים. אתרי שער הגיא (באב אל ואד) ולאחר תשעה ק"מ שבתם מתפתל הבביש בעמק צר ותלול, עוקף חבביש כפר שנראה כאילו הוא צומרו על צלע ההר. אברוש, על מקום קרית־יערים חקדומה, כה שרדו כנסיח צלבנית ליך חפעיק וכנשיה ביואנטית על החר, התנחלה במאה ה־16 משפחת בדואית, משפחת אבויגוש שנרדה הנה מחצי האי ערב. במאה שעברה הית וה כפר של שודה דרכים. היום – כפר שקט ופורה של משפחה אחת גדולה, ידידי היתודים עוד מימי המתחרות של המדינה שבדרך.

מעל הכפר צופה על ההרים פסלה של מרים וישו התיווק בורועותית תפקל והכוסיה למרגלותיו הוקמו ע"י נוירות צופתיות בשנת 1924. בבוקיה ובחורשת חמקיפת אותה מחקיימים מפעם לפעם קונצרטים.

הצופה מערבה וצפונה נותן הרגשה ממשיכים לנסוע עד לשלטים אל

מצפור רפא". הדרך הלבנה מטנפת של שלווה בחיק הטבע. צוות העובי הוואדי מימין – שדרות של פטל בר, מתוק ובשל. לזלול פטל ולהיזהר מה־ גבוה מעל חכביש המהיד, בין חאור דים כאן כולם חברי המושב, שמש־ נים והברושים. אפשר נם לעשות את תדלים לתת אירוח אישי לכל חנופ־ קוצים הזעירים. משמאל – מפלי סל־ תלקה ברגל ואחרייכן לשוב למבוית. שים. חברי המושב המשחיין לתק"ם עים ומעיין. חוזרים באותה דרך. במיוחד יפה פה בשעות אחה"צ כשי רובם עולים מארה"ב, שבאו לחיות בכניסה לכפר יש חנות מכולת השמש במערב, וצלליות האווים על בנווה־אילן מָאז בּזֹפָז. את הטיולים קטנת ובה נערה חביבה מאחורי דל־ הגבעה נראות כבוו ציור סיני עתיק. באיזור מומלץ לשלב עם נופש בנר תות רשת של קש. משקאות קרים, וה־אילן, הרחק מההמון הסוער. מעבר לכביש רואים את בתי מר לבן טרי וקר, ועוד מנפלאות המכולת

• הררך לתל־אביב:

הביתה, לכיוון תל־אכיב. מגבעת מצבת זיכרון לפורצי חדרך לירושלים, אפשר להגיע עד לצומת שער הגיא בוסיעה בדרך עפר העולח על גבי הרכס, בין יערות אוונים וברו־ שים. ומי הכשיר את הדרך הַנחמדה הזאתז כמובן, הקרן הקיימת לישראל. כשיוצאים מנווה־אילן פונים ימינה

לכביש המהיר, גוסעים מעט מערבה ומונים שוב ימינה לגבעה המיוערת בים. זה ממש קרוב ומשלים את הטיי ול הרגלי הנהדר בין הרי יהודת. הזמי עם החניונים שעליה מצבת חזכרון לפורצי חדרך לירושלים, מצבה שנר־ נים עוברים ושיח היסמין לפני המסעדה פורת כמו בכל קיץ וגם המ־ אית כמו קרניים ממתכת. כאן יש חני אכלים הטובים במסעדת המשפחי יונים בין עצים והתחלת השילוט תית: כבש בתנור, עלי גפן ממולאים. המפנה את המטיילים ל"דרך דיפוביי מאבר גוש אפשר להמשיך לנווה־ קר" (ע"ש ראש ממשלת קנדה לשע" אילן ולראות משב ישן־חדש שאליו בר) -- דרך המקבילה ברובה לכביש המהיר, על הרכם, ויורדת ממנו לנחל נוסעים אתרי עיר הטרטים החדשה אילן ולחורבת עלקת, בית חווה יפח" של גולן־גלובוס, ורק שלא תופר הש־ לוות במושב חביב זה עם ביתיהארחת פה בצידי הדרך. השילוט פח די ברור שכולו מחמדים. מיקומו על חרכס ועם השלטים של "דרך דיפובייקר"

טיול מקטים, ברגל וברכב, בדרך

שב שורש עם חגגות האדומים ואת האנטנות הגבוהות וצמרות האוווים בשמורת המטרק. ממשיכים עם הזוך הלבנה עד שהיא מתפתלת ויורדה לכ חל. מלמעלה רואים את חורבת עלקת והסוכות שבחצר. חדרך ל"מצמו רפא" ממשיכה על חרכט, אך "וון דיפנבייקר" יורדת מטה, מתעקלת ליד הורבת עלקת וממשיכה ישד עד שהיא מתחברת לכביש המהיר מאחר רי תתמת הדלק בצומת שער הגיא כאן אפשר לפמות דק ימינה, מערבה לכיוון השפלה.

• לביוון ירושלים:

מי שירצה לטיול ב'דרך דימבי" קר" ולחזור לכיוון ירושלים, יעשה זאת כך: מתורבת עלקת עולה דוך עפר עבירה לכלי רכב לכיוון מזרת קשה כאן ללכת לאיבוד, ומפתיע שה מטיילים עדיין לא גילו את הדרך הק שלה יש תצמית ימה על הכביש הנד חיר ועל חוות שער הגיא.

"ספריית מעריב" בחנחות

ליריק חדרה הנשיא בו טלמיף 15625-650 לירוק כפרים בא ויצנון 17 טלמון: 55251-520

ליריק שושלים מרתף העיר (במגדל העיר) טלו

ליריק נות אביבים אופנוןיינור 13 סלפון 13677 יוריק רמת חשרון סוקילוב 33 טלמון: 355530

לשיק ובעתוים כנצלטון פן טלמון: 112526 חדש

ליריק ודועלים בית האומנים טלפון: 02-727961 לוריק השרך ראשיודב פרודמן ש. רמודגן שלמון: 10152

ליריק חנות הספרים שלי

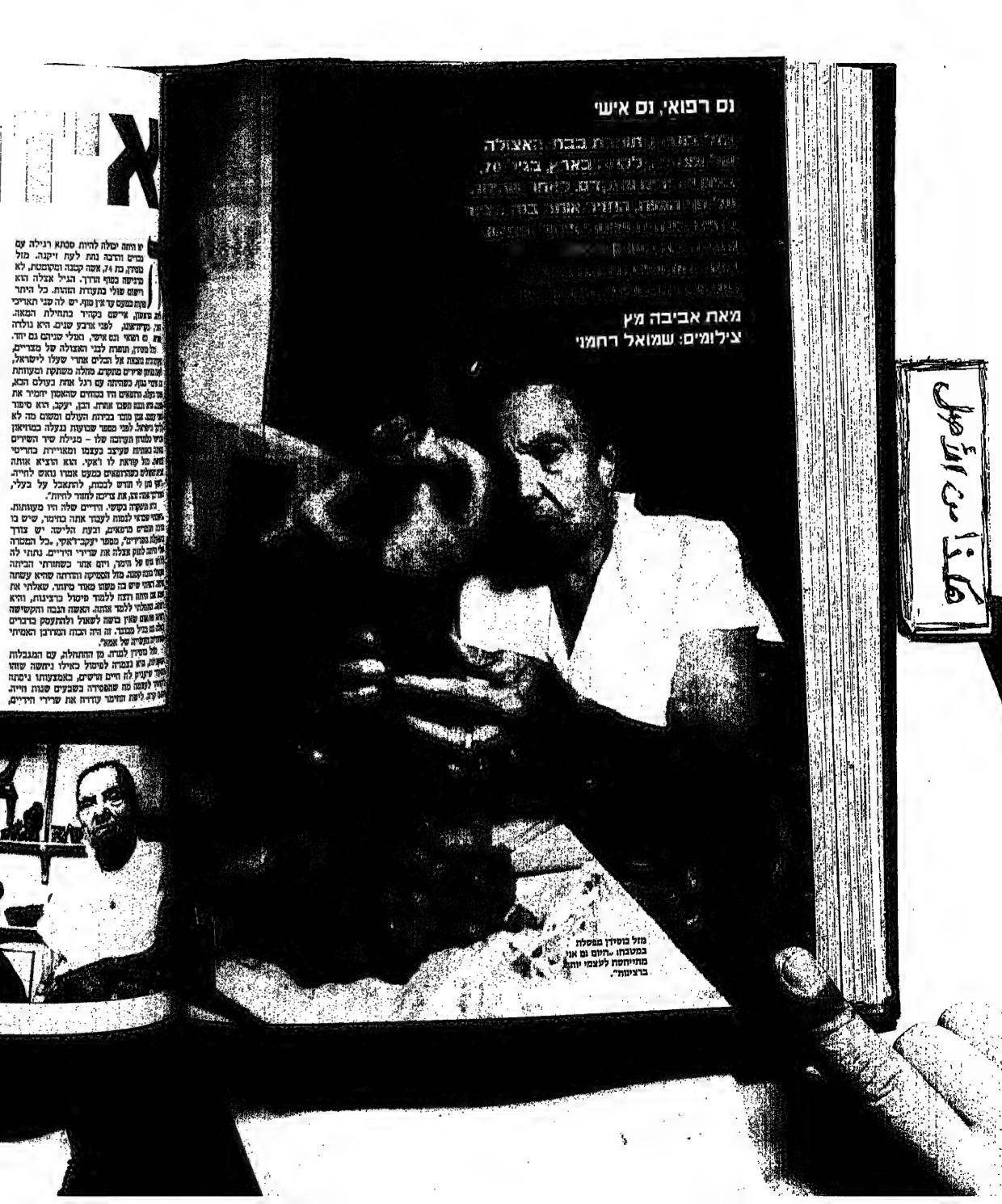
לערים נתח־תקוה מוחליבר 7 טלפון: 913429 כתובתנו החדשה

ינריק תליאביב דיתנוף 140 טלמון 221855 פתוח דעוף נד 20.00

לידים דריובסטור ונהגות דלק רפול-אביב פוקוח יום יום עד 20.00 פולל פוצ"ש

ליורים שיון איילון דמתינן טלמון: 24.00 פוצה יום יום עד 24.00 כולל מוצ"ש

לישפרים רק בליריק

ה־גילטלים־ שלה, צריך להתחיל מבראשית.

מזל נולדה כקהיר למשפחה מסורתית. אמא שלה באה מסוריה, התחתנה כגיל אתר־עשרה, וילדה ארבעה ילדים. מזל סיימה כתה ר בבית־הפפר של "בני ברית", והלכה ללמוד תפירה כדי לעזור לפרנסת הבית. -אני זובר את אמא תופרת לנסיכים של פעם שהיו במצרים עוד מימי המלכים פואר ופארוק", מספר יעקב רעש מכונת התפירה כלילה והצלליות של מנורת הנפט עד השעות הקטנות, היו זכרונות הילדות שלו. את בעלה הראשון היא הכירה כפורט־סעיד. שמו היה גולרברג ומוצאו מאירופה. רוסיה או פולניה – מזל לא זוכרת בריוק. במשפחה שלי שאלו עליו ואמרו שוה בסרר, שהוא מתאים. אותי לא שאלו. ככה זה היה או". אפילו שהוא כן 55 והיא רק כת 22.

מצב מאד קשה", מזל מספרת, בלפעמים אפילו חלב לא היה לי ממה לקנות. לא היה לנו כלום כבית. הייתי שמה סיר עם מים על האש, יוצאים מהסיר. רק שיחשכו". יעקכ: "אחרי שאכא היה כפודט־סעיר. לאמא לא היתה ברירה. במשך סיפרתי לה על־כך, אכל היו לי שם טראומות שהשאירו משקע: שיטות ההענשה, המשמעת המחמירה וצלך לבית הכנסת ושם קלטתי את הקצוות התרים של הכרלי התרבויות".

וסופה שקמה ממיטתה, מלאת מרץ, שגבר מפסל לפסל. כאן רק מתחיל הספור החדש של מזל. ההמשך יהיה כסתיו כשבלונדון תיפתה התערוכה הראשונה של עבודותיה. כדי להבין את הפער המפריד בין שני

עקב נולד והחיים הטובים נגמרו מהר. הבעל חלה והיה משוחק כמשך ארבע שנים. היה שהשכנים יחשבו שיש לי אוכל, מהארים שהיו נפטר זרקו אותנו לרחוב מהבית כרובע היהורי. זה עוד שנתיים היא שלתה אותי למנזר קאתולי־צרפתי. לא מאוד, חלונות הזכוכית עם ריח הנצרות החריף – כל זה לא עובד עם הומן. מול שאחרי הצהריים הייתי

כמשך הזמן, כשהחלה לתפור לאצולה המצרית, המצב קצת השתפר. מול: תפרתי הרבה והיה לי יותר כסף והתחלתי לעוור לעניים, בעיקר לילדים. תמיר זכרתי איך זה כשאין כסף וחשבתי שאם אני יכולה לעזור, זה טוב. חייתי נכנסת לבתים של עשירים כזכות התפירה, והייתי לוקחת מהם כסף בשכיל עניים.

מול ויעקב בוסידו.

וחלק מהפסלים:

וש באשרו.

המון עוצמה

שרונתה דונוקה

אף פעם לא שאלו אותי בשכיל מה הכסף". יעקב: אמא אספה סביבה את כל החלכאים והנדכאים ותמכה בהם. בראש השנה וכפסת היתה לוקחת את הילדים המסכנים האלה וקונה להם בגרים, נעלים, גרבים וכיפות". מזל: גוגם לאמהות העניות הייתי קונה. מי שהיה חולה, או מי שצריך ללדת או להתחתן ואין להם, היו באים למזל. לא הכירו מישהו אחר. בשבילי זאת היתה תקופה יפה מאוד. נהניתי לעזור".

והיו לה מעשייתסד גם מסוג אחר. החייל יהודי אחד שכא מפלסטינה למצרים, תפסו אותו בפורט-סעיד עם חכילה של חשיש ביר. מישהו ביקש ממנו למסור את החבילה, והוא אפילו לא ידע מה יש בה. לקתו אותו למשטרה. באו אנשים וסיפרו לי, או הלכתי לשם לכרר מה קורה. קראו לו אלי הררי. הקצין

"בשיש לי תוכנית בראש לפסל חדש, אני לא יכולה לישון בלילה. לפעמים אני מתעוררת ומתיישבת לעבוד. כשאני גומרת פסל אני מרגישה כמו אחרי לידה".

אמר לי שהוא יקכל לפחות ארבע שנים בכית סוהר. אז באמת התחממתי. הלכתי אל בלה, יהוריה שתפרתי אצלה ובעלה היה שופט, לא יהודי. ספרתי לו את הספור, ביקשתי שיעזור. הוא הבטיח לנסות וכאמת עזר. החייל קיבל רק ששה חודשים. ביקרתי אותו כבית הסותר כמה פעמים. אחרי ששיחררו אותו אני לא יודעת מה קרה אתו".

יום אחר הכירה דרך חכרה את מוריס בוסירן. הוא עבר בנמל פורט־סעיר. .לכל מקום שהייתי הולכת הוא הלך אחרי. הוא היה יפה ולאט לאט ראיתי שתוא מצא תן בעיבי והתחלתי לאהוב אותו, בסוף התחתנו. אחבתי אותו באמת, יותר מאשר את בעלי הראשון". מורים גם אימץ את יעקב. ב־1948 החלו חתנפלויות של מצרים על יהורים. יעקב בוסירן הלך לכית־הספר בלווי שוטר צמור. כעבור זמן קצר, בזכות קשרי־התופרת של אמו עם משפחת ראש עיריית פורט־סעיד, קיבלו רמז שמוטב להם להמלט ממצריים בתוך ארבעים ושמונה שעות. יעקכ: "כאניה, בררך לארץ, ראיתי בפעם הראשונה יהודים מאירופה. עד או לא ירעתי שיש יהודים אחרים, במו שלא ירענו בכלל שהיתה שואה באירופה. אני זוכר אותם יושנים ושותקים כל הדרך. רק העיניים שלהם דכרו. הם היו כמו דר בעש דומם, דגע לפני ההתפרצות".

הכרה ש"יש עוד יהודים" החריפה במחנה: "שער העליה" ליר חיפה. "חילקו אתנו לפי ארצות המוצא פחות או יותר. פולנים ורוסים בנפרר, חימנים לחור, ואותנו המצרים שמו עם הלוכים. החלוקה הואת מאר צרמה. אפילו כחדר האוכל נשמרה החלוקה ליוצאי אשכנו וליוצאי מרינות ערב. האשכנזים התפללו בנפרר, ריכרו איריש, קיבלו ממיכה מהג'וינט, חכילות: כל זה השאיר משקע. הממסד ברובו היה אשכנזי שראג לאנשים שלו, הם אפילו לא ניסו להסתיר את זה".

משפחת בוסירן עובה את מחנה העולים (המשך בעמוד 13)

29 HIDEDIO

הבינו את השיבות העין בשבילה.

ברו את השיבות העין בשבילה.

מייוה של הסוורות האשינות באשר 12 ברו ברו ברו את השיבות העין בשבילה.

הנהלת חשבונות - מקצוע עם עתיד בטוח

ראית חשבון (מסלול אקדמ הכשרת מורים לחשבונאות

ועצי מס

יועצי השקעות

מנהלי חשבונות מדופלמים הנהלת חשבונות סוג 1, 2, 3

הנהלת חשבונות ממוחשבר

חשבי שכה

* בפיקוח משרד העבודה * ציוני מגן * בחינות הסיווג המקצועי של משרך מעבודר

מריקיימות בביה"ס, כחלק מהקורם מוסד רציני לאנשים רציניים בוא ללמוד ברצינות וכאמינות והבטח לעצמן

דרך מוצלחת לעצמאות כלכלית. רק ב"מכללה למינחל" תוכל ללמוד ולהגיע מרמות היסוד ועד לרמה הבכירה ביותר. "המכללח למינחל" עושה הכל כדי לחעלותן על מסלול ההצלחה: לרשותך מיטב חמורים והמרצים, סדנאות מחשבים, מערכי למידה עדכניים ויחס אישי.

תמוסד חמוביל בהכשרה לחשבונאות ב"מכללה למינחל" אתה בידים טובות: זחו מוסד ציבורי, ללא כוונות רווח (מלכ"ר) זהוא הגדול מסוגו בארץ. "המכללה למינחל"

חיא המוסד המוביל בישראל בתחום החכשרה למקצועות החשבונאות; מתוך יותר מ־250,000 הבוגרים, נכבד ביותר חלקם של חבוגרים בלימודי החשבונאות חמוניטין של המוסד, והמעורכות חעמוקו של מוריו ובוגריו במשק, מעמידים לרשותך אפשרויות מעשיות לקידום מקצועי.

לנוחותך: מסלולי עדב או בוקר, כך שתוכל להמשיך ולעכוד במשך כל ומן לימודיך, אחרי לימוד בכל מארץ, ומסלולים להשלמת השכלה - מכינה קרט אקדמית ולימודי בגרות

אם אתה קרוב לנושא

194424, 1934426 שלים: המכיירה למינהיו, מסריק 19, כיל. 1966400, 1986400, 1986400 ש יוקצי מט: תל-אביב: המכילה למינהל, בנין נמנטיה מה" 1995, 210300, 2 1995, ב כנדיל במכללה למינהל המכללה למינהל, "בית השקיר.

רח' מוקיר 44, נול. 9 8 לבצוק-10 המבללה למינהל, רוד השלים 18 טי' מטרפה, ומפינ ,ונמנב-120 המכללה למינהי, מינצת הפון 053-12486 70 .1- 101 III

■ יועצי השקעות: ח"א, ידושלים. כנ"ל בסויםי המכללה ש מנחלי חסבונות מדמלמים: תל-גלי: ב"ס לחסבונות מדמלמים: ידי כן ינדי ע, ופיתי אווי ריש מ! על מרופע, ופינה אוי ריש מ! ידישלם, אינר, באי שבע. כול במצי מסטיל

ש הקולות השבונות 1,2,2; תלאוניה "צינה" כביל ידאלית, היפת, להי-שביק מושה. כדל נוכלל ראשליה, האעליה לשקהל, מנוסיה כן נושה", ראשליה: האעליה לשקהל, מנוסיה כן נושה", רד הודעל 1966, 1985, 1988, 19

ה: המכלכל כל דופק, פנטיה-המ.
ה: המכלכל לפיטה, לפיטה, היי שנוריה לפיטה, היי
מיים שנוריה "בלנמ-הוס. היי
הלפות המכללה לביטה, מל 1846-100
היים המכללה לביטה, שנים מל 1846-100
היים המכללה לביטה, שנים מפקום-היי
היים המכליקה במוים.
מיים המכליקה במיים במעלים.
מיים המכליקה במיים במעלים.
מיים במטוף-ביי

חלון: פל 1826-25-19. רמה-כן: פל 1879-7-49 רמובותו הפכלת לפקול, פתונת הפיקל פל 2 (1848-98.

■ הנהלת השכונות מפוחשבה: אל-אביב דינת כול. יחשלים, הינה, בה ראשל צ, בתרותות, אשקלון כול נקבלו ם העצל עכד: תל-אכיב, ידטלים, חיום, כינר טול, ופויה ראשלים. כיל בטויםי הטכללה ם מכיות כום אקדמית:

תל-אביב מומרכוז דור מטומר והידן 05. נכעודים מל-141277 -20. ירושליםו המכללת למינות, מסייק 10. מל 186200, 181200-20 **הכנה לבחינות בנרות:** רושלים, מכר שבע, רוושל"ב. כדל בל

תל-אביב: "ני"ס אביב" נגין נמנסיה יומרפליה", לבנסינטק: 106 20 --201114 (-20-20)

קורטים ככל חוקרק - לפרסים: יות הועד בפועל תל-אביב, ערלווויוב גף

אנו קרובים אליך

פסל אני מרגישה כנט אחרי לידה. אילו בעלי היה אמשר וצון לענור, ובילבלו את הסרר שלו. הן לא

מבית יתורי טוב, תלשה אותו כאחת ממעגל הנשים הטובב אותו. איתן התאהב כשנית, נשא אותה לאשה

והוליד שתי בנות. עבשיו, לאתר שהתביית והתפתח בחברת האכטתה הבינלאומית, שוב הוא גר לברו. נוסע יום יום על הקו משכונת רמות כירושלים למשרד בהרצליה, כרי לשוב אל בית גדול, יפה, אך ריק – ולא כלב כבר. "לא רבנו", הוא מנסה להסביר את טלטלת הרגשות, בריאנה ואני החלטנו לחיות את החיים הכרימוצלחים בשתי רירות נפרדות כדי להקטין את הלחצים בחיי הנישואין. הבנות נמצאות עם דיאנה אכל מכקרות אותי. כך כבר שנתיים, בכל מיני ואריאציות. בסופו

(וומעך מעמוד 13) מוף צל הדים האלה התאימו לי כמו כפפה ליד. היה נוסף צובע שעות מן הפיורד עד לאל־עריש, לישה נסקים היה גם קטע של נהג פרטי עם פערה ינוצר שהיה נהג אותי לפנישות בתל־אביב. מוצט אוש הלילה כאמצע המדכר, היינו עוצרים אמשים את הינואר ומתכרכלים כדובוגים עם בלמוקב מתחת לראש. כבוקר מתעוררים, אפים זה ופנים, מהליפים את הבנדים ומניעים

ברים כו הביתה אחרי העבורה, היה יושב כניו

הבי שחי הכל כבית. הנסתי לו וראגתי לכל

י שין. יעקב וחל ללמוד ציור. ראסי

יהוטער ארננו לו את התערוכות הראינונות.

יק שע להשתלם בלונרון, כם הקים את הכרנה

מונם נוסאים יהודיים לליטוגרפיות

היכם מונות, כגילת שיר השירים והגרה של

המונות ומצויירות על ירו – הן יצירות מבוקטות

מ ששש ומחרן כשוק אלפי רולרים לעותק.

פושנים "אמנות" ו"יצירה", היו זרים כליקסיקון

ממל בי פעם לא הבינה כה בריוק עוסה הבן שלה

שתו על כה כל הרעש. אמי לא ירעתי שיש ציור

פל צילו כשהיתי כבר גדולה. חסכתי סהכל זה

מלה נשואקי אמר שהוא רוצה להיות צייר. לא

ומו לש מה עתיד. אבא שלו אמר שציירים מתים

את בי התבתי בשבילו כסף שילמר ויהיה רופא.

קדון פשה רציני. אבל כשהייתי חולה והתחלתי

מש מישר, הרגשתי שזה טוב לי, סוה עוזר,

משם ושוד על מה רבן שלי ריבר כל הטגים. ואו

צוד לצני חצה ללמור. ואקי היה מורה מאד קפדן

תוד דתי, תא אמר לי: במה שקשור לעבורה את

ק, שצי שעברה את גיל ה־78 והיתה כמעט

ששוי הרגליים כעולם הבא, חזורה כוזל לחיים

סיללמד את יסודות האמנות, כמו הילרים

מנף הנוער של מוזיאון ישראל: את תפיטת

מאל, את חרך הסיפול בתומר, את כל היסורות

השנים ביותר. העבודות הראשונות שיצוה

מחת בשוות נאיתיות ופרימיטיוריות, ככל שהיתה

שה לעוב בידיה המעוותות והמשותקות למחצה.

יו ושי נעישוק לאשה זקנה וחולה. -הכל היה

משון, גם אומרת, נאני אוהבת חיות. עסיתי מה

ַ צו שולים הראשונים יצורה במטבח הקטן שלוג.

לי עשה היו סבינים ומולנות. המשפחה התיחסה

אלומלתוח כמו לאמא תולה וחסרת־חקנה. ..הבנות

. ליש בינו מה אני פושה, אבל חשבו שטוב שיש לי

"שב לתתפסק ואני לא מבלכלת להן את המוח".

לה אותר היו מנקות לה את הבית. כל הלבלוך

משל השם נראה להן כמיטדר אתר גדול ומיותר.

ששל למיו לה דברים, לא פתוך כוונה רעה חליילה

פצור בקודות כשהייתי קטנה או בטלוויזיה".

TOP HOME TO

. 70 KG

י לולצות כמו וודשים". לחן עד נאה. שומר על הגיורה עוד מלפני מכון מיצה של הילטור. הביבן של נשים. את התכונה מש לפ באבו שלא הביר. סיפורי הוימה הפוערים לו לאום שים, כמעם הביאו אותו לקרות דעשים. לש משי מסיני, עם חימול ממלכת המרכר ושמע איניים - הא קיבל יום אודר טלפון מויאולט, מננו פיער ואדריכלית־פנים לא־תיקנית אך יאות מועד לארץ תברה שלי שתשבע אותך", מת נישה וכך הה. ריאנה, רוגמנית אמריקנית

של דונר האופי שלי מכתיב לי לחיות לכד",

אל שתי הבנות וצא חש חש קירבה יותר גדולה. העשרים של חייו. הבנים מרוחקים ממנו. ביא הבכור,

דפוס של בודד", אומר איתן. אמו עדיין בחיים, אכל • רתוקה ומרוחקת כפי שהיתה תמיד. -גם אמא כמעט שלא באה לבקר. יש לה קשר קטן מאור עם הנכדים". הוא מרבר בשקט. עיניו הצרות מיצטמצמות. לא נוח לו עם הווידוי.

עדיין בחיים לא הייתי יכולה לעכור. אפילו לחלום על זה לא הייתי יכולה. אני שואלת את עצמי איפה הייתי כל השנים, איך ביזכזתי את כל החיים על דברים לא

פתאום השתנו אצלה כל סררי־העדיפויות, כולל ההתייחסות לעצמה: "היום אני מתייחסת לעצמי כרצינות. אני רוצה לחיות עוד הרבה שנים ולעכור כל הזמן. גם הבנות שלי לוקחות אותי עכשיו ברצינות,

מתנאות כיד. וכל הרברים החשונים של פעם, נראים

היום שוליים ער כרי גיחוך. למשל, השכנות שהיו

נכנסות ויוצאות, רבר שבשיגרה, כבר לא באות יותר.

אין לי שפה משותפת איתן. אלה רק מדברות על

בישולים וקישקושים. חבל לי על הזמן. ואני לא מראה

לכל אחד את העכורות שלי. מי שלא מכין אני לא

מראה לו. השכנות שלי באות, מסתכלות, ואומרות יפה

עקב: "תמיר ראיתי אצל אמא רק את הביטול העצמי שלו. אמא דיוויירי שלוים

אני רואה אותה באור אחר לגמרי. למדתי

בחומר. היא אומרת הכל כאילו במשפט אתר, כל

התמצית בפסל אחר. יש בעכורות שלה פשטות

וישירות הלקוחים מן המורשת העתיקה ביותר שלנו –

ממצרים. הפסלים הם הזכרון שלה מהבית. זה לא

מורע, אכל רואים את זה בכל אחר מהם. כל ההשפעות

הכנעניות, השורשיות, כאילו שהיו בה מרורי רורות

לסיפור הוה יש עוד סוף אחר, טוב ומפתיע. יעקב:

בעלת בלריה בלונדון שאלה אותי לא מומן על מה

אני עובד עכשיו. היא מנהלת פרוייקטים מיוחדים

למוזיאון של מורשת היהדות אשר מקצה מקום

לתערוכות אמנותיות במסגרת ארועים מיוחדים.

במוזיאון הזה עומרת להתקיים בקרוב תערוכה

מהעבודות שלי. בתור קוריוז הראיתי לה תצלומים

מהעבורות של אמא. כשראתה את הפסלים שמתה

שפניתי לעסוק באפיק חרש, והציעה ללא היסוס

שנצרף גם את העכורות האלה לתערוכה. כשעניתי

לה: 'ברצון אבל זה לא שלי, זה של אמא שלי, וטיפרתי

וזה הסוף ואולי רק ההתחלה. בנוכמכר השנה

תתקיים תערוכת הפסלים של מזל בוסירן בלוגרון,

ב"מנור האוס" – המוזיאון למורשת היהורית, אכסניה

מכובדת וחשובה – שרואה בה אמן זיוצר, ומתייחס

מרוצה מזה. ככה יש לי עור ארבעים ושש שנה

לעבור", אומרת מזל בוסירן ספק בצחוק ספק ברצינות.

היום בן 26, מנהל את חוות מקורה. גיל בן ה־21 מטייל

אישם במזרח הרחוק. "הם קולטים שאני יושב על

כשמאחלים לי היום 'ער מאה ועשרים' אני מאר...

אביבה מץ

לאוסף שלה כאל פריצת־דרך, כמעט כלמי־אפשרית.

לה במה מרובר, היא לא האמינה לי כהתחלה".

אכל כאמור, זה לא כל הסיפור. כמו באגדות, גם

וחיכו בסכלנות".

להכיר אותה, את הכוח ואת האמן שבה. יש באשה המון עוצמה שהיתה חנוקה כל השנים

ועכשיו מצאה לה את האפיק הנכון. מאז שהיא נגעה במוות יש בה שינוי דראסטי. יש בה התעמקות

מאד, רק בשביל להניד, אז אני לא מראה להן יותר".

השובים".

שנה וחצי היתה משתקמת בעזרת הפסלים, עד

שחלתה שוב. הריאות הפסיקו לתפקד. מזל אושפוה

במצב אנוט, כמעט ללא תקוות גלא יכולתי לנשום.

פחרתי שאני נחנקת. לא הבנתי למה כל המשפחה

והחברים שלי, שלא ראיתי הרבה מאד זמן, התאספו

סבים המיכה. אחריכך אמרו לי סחשבו שאני הולכת

רק את אצבעות הידיים הצליחה להניע, והיינו מדברים

באמצעות מגע יר. היא שאלה אותי: 'אני הולכת

לבות?, ואני שאלתי אותה: 'את רוצה לחיות?' אז היא

ענתה לי: ייש לי בשביל מה לחיות, אני רוצה להמשיך

,,כבר אין לי שפה

משותפת עם השכנות.

אלה רק מדברות על

בישולים וקישקושים.

אני לא מראה להן את

העבודות שלי. כי הן

מסתכלות ואומרות יפה

מאד רק בשביל להגיד".

ומזל בוסידן החלימה. בעיני הרופאים היא רק

יעקב: באמא למדה איך לחיות עם התולשה שלה.

"יצאה מכלל סכנה", כשחזרה לעבוד על הפסלים

בקצב מטורף. עובדת לפעמיים יומיים רצופים בלי

אוכל ובלי שינה. שש שעות כיום בממוצע בריכוו

קצב העבודה שלה מרהים לגילה ולמצבה. היא עשתה

40 פסלים כשלוש שנים, וזה הרבה אפילו לאמן צעיר

ובריא". נחל: בהפיסול נתן לי חיים אחרים לגמרי,

עולם חדש, שמחה גדולה כלב, תחושה שאני יוצרת

משרו לעולם ולעצמי. כשיש לי תוכנית בראש לפסל

חדש, אני לא יכולה לישון כלילה או שלפעמים אני

מתעודרת באמצע, ומתיישכת לעכור. כשאני גומרת

יעקב: גאמא שככה בטיפול נמרץ שכעה שנועות.

למות וכאו להיפרד ממני".

יתכן שהוא מודע לעוכדה כי ארבעת ילדיו גדלים במתכונת שגירלו אותו. לא נראה שהוא מתחרט על החיים האלה, כמו בתוך כועה, במסלול של עסקי האבטתה בין הארץ לחו"ל, המזון הטבעי שהוא רוקח כמטכחו הפרטי, צפיה נצחית ולא מעייפת בסרטי הבלט שהיו לבירור החביב עליו, ותרגילי ההתעמלות. ותהרפייה במכון הבריאות והג'קוזי של "הילטון". טיפוס חריג בחוג מצליתני הסילון שאוהב לגור בתוך עצמו, כמו הילר מנהלל שגרל בלי אנא־אמא והיה מסתגר בבית עם הספרים.

ומה שנותר לאיש כמוהו להתגעגע אליו, זה אולי גם תמצית חייו. בהמקומות היחידים שהתגעגעתי אליהם כחיים,

הם הפיורד ונהלל", אומר איתן דילוב, נואני מתגעגע גם לסבא ולסכתא. הם היו אנשים ענקים. אחכתי הגדולה באמח".

דבורה שפירא

31 Biagain

מאשר אל שני כניו שילרה לו רוני סלומון. זאא אוהכ אותן אהבתרנסט. אבא כשנות הארבעים המאותרות זה סיפוד אחר, מבוצד וכשל יותר, מאשר אב טרי בשנות

ההמשך היה קצת בלתי־צפוי. הופיעו טיפוסים מפוקפקים, תביעות לפרוטקשן, איומים. הם, שהתכיעות האלה היו זרות להם, הניכו כסרוב נאיווי. לאחר האיומים הגיעו כדרך־כלל השריפות. פרדריקה ורוב הצליחו להתאושש, כמעט כל כעם, מחרש. הפרוייקט השני הוקם ברחוב הירקון. "לה דיסקוטק" היה מועדון החברים הראשון בארץ. את הריפלומטים החליפו עיתונאים זרים, לרוב כוכבים. למשל: ג'ון צ'נסלר מה"אן. בי. סי.", ג'יימס קמרון, רובין סטארפורד. פרדרדיקה ידעה להריח אותם מהרגע שנכנסו. ידעה מיר מי חשוב, ועד כמה.

"בתקופה האחרונה לחיי דוב לא דיברנו על המוות. שותיים לא רצה לראות איש. בסוף הוא התאבד. הוא לא רצה לחיות יותר עם וומחלה, והבדידות".

הצרפתי עם התקף לב.

לשווא. המון כסף ירד לטימיון.

"קשה לעזור לה. בעצם, אייאפשר.

יש לי ילדים ובעיות אחרות. לכל אחד יש.

מחכוונת לשתייה. במצב שתיא ומצאת בו,

קשה לנחל איתה שיחה, להגיע למסקנה

הגיונית, ליצור קומוניקציה. אם את יכולת

ליצור קשר גורמלי – בסדר. אבל אם

הצלצול שלה מופיע פתאום באמצע

הלילה, זה קשה. הייתי ווצה שהיא תהיה

יותר צלולה. מבחינת הקנטימנטים שלי

"אם אםשר יהיה לעזור לה במשחו:

שניהם חיו ארכיטקטים, אנשים עם ...

אליה -- אני ממש אוחבת אותה.

באמת לעזור, אני אשמח".

חכמים"

שתתה אצלם. גם פרדריק פורסייט ("נשיא על הכוונת", "תיק אורסה"). עירן הפאב נמשך ארבע שנים כשברקע טשטוש החושים שלאחר מלחמת ששת סור לשכוח להם את פריצת הדרך גם שניים שלושה אנשים. כתחומים אחרים. למשל, מוסר הנישואים אלה שראו אוונו כסוף דרכו מציירים תמונה הפתוחים שהם טפטפו אותו על קרקע די בתולה. דוב חי ליד פרדריקה עם נשים אחרות, והטיפור שלו היה שתוא לא עשה

מזה סיפור. לגמרי פתות, ועל משולתו. היא לא נשארה חייבת. סיפור קטן: בזמן שרוב בילה הרמעות, ארם נשאר רק עם עצמו. בחו"ל היא ניהלה רומן סוער עם הכוכב הצרפתי רניאל ז'ילון במשך שלושה ימים, שלאחריהם אושפו

הצלחת שלה. נגיסה היא, נגיסה הוא. -- כמה זמן חייתם יחד, את ודוב?

שאהב אותי".

שנתיים לא רצה לראות אף אתר.

יותר פרדריקה לא עונה. הראש מתבנס נין הכחסיים. הגוף כולו רוער. מתחילה יכבה חלשה שהולכת ומתחוקת. עכשיו גם הפנים רשובים לגפרי. הרוברמן מתחיל להתרוצץ כחומר אונים סביב השולת נעמר מולה ומתחיל ליכב. יכבות ארוכות. קולות לא אנושיים מצמררים

בילי מוסקונה לרת

ושייקה ירקוני שיחקר שם שחמט. פרנסואו סאגן כשמונים ושלוש, כשכבר לא היתה בדירה תיתש אותו, הוא הסתגר בבית ולקה בריכאון קשה החלה סידרה של נסיונות התאברות. פרדריקה סיפלה מ כמסירות, ער כמה שהיתה יכולה, עד כמה שאפשר היה. הוא לא תמיד נתן להתקרב. היה מוכן להצת וק

שהיה כה קצת מן הפאתטיות. חלוקיימשי אחכים שתיקות של גאווה. בסרהכל, הם אומרים, רוב לא הה תמים. הוא הבין את כללי המשחק. בטוף הדדך, חלה, כורד וחמר פרוטה, הוא ידע להביד שברגע שמתחלות

עכשיו גם פרדריקה רק עם עצמה מלנד כשהגיע תורו של הפאב להיסגר, הם התחילו הדוברמן. השולחן ככית הערבי המפואר ערוך לשנית לחכנן את המועדון ביפו. מהפרוייקט הזה, שהיה גם שולתן עץ כבר, מגולף, מגש ארוך מכסף, מכים האחרון, לא הצליחו להתאושש. פרדרריקה שכרה בית כסידור מרוייק לפי הכללים, מראות קריסכל לאוך של כומר אנגליקני ליר ה"סקוטש האוו". הם השקיעו הקירות. מנורות עתיקות דולקות. חסד כדקע וק כו, יתר עם שמעון עדן – ישראלי־לשעבר, המלך של משרת דומם עם כסיות לכנות. פרדי, כסינוד צוום מועדוני הלילה בכרלין – את כל כספם. באמצע פרצה משובץ, מטפלת בעוף בנוסח סין. העוף הנאפה כחנוד מלחמת יום הכיפורים. כשנפתח המקום שלושה הוא עוד תידוץ לקמיצות חדות מהכיסא, פעם לכיוו חורשים לאחר המלחמה, לאיש כבר לא היה ראש העוף ופעם לכיוון הכלב. פתאום היא שוכחת את העף לחגיגות. הם מצאו עצמם מחכים כל ערכ לאורחים. הסיני ומשחקת עם הכלב בכרור. שוב קצת מתעללה בו, תכנמת לפרצים פתאומיים של צחוק. אחריכן נא סידרה של שיהוקים.

ואי תראי איפה אני היה", היא אומרת וכנד נעמרת כרחוב, ליד השער. שישה ילדים רוברי ערכית משחקים על המדכה שממול. כולם יחפים, קצת קרועים, מסתכלים בה בסקרנות מפוחרת. גלי הודעה מוקרמת היא מתרגות ומשלות כהם את הדוברמן. דוקסי מזנק, והחבורה נסה בצעקות ילד אחד, אולי כן ארבע, משתרע מרוכ כהלה על הכביש. פרררדיקה לא מרחמת עליז. בפישוק עם הידיים על המותניים, היא מסתכלת על הילד השחע והכלב הרוכן מעליו. ברגע האתרון היא עוצרת א הכלב, ממשיכה כמה צערים לאורך הכביש, עד לנגיין

מכון לפיתוח הגוף. כחור שרירי כוה יושב נשוו ומעיף בה מבט כאומר .קרייזי וזמן". היא מתנה ב לבושה באותה גופייה קצרצרה מופשלת, ממשינה לעמוד בפישוק, עם הידיים על המוחניים. קשו להרחיק אותה משם. צריך לקחת לה את היד ולודגינ אותה כמו שמרגיעים ילדה.

אבל אני חיה כאן", היא ממשיכה לצעוק חבודה הילדים מתגודרת בפינת הרחוב, מצביעה עליו ומתלחשת. אף אתר לא מעז להתקרב לאשה עם

אחרי המיפגש הזה היא צריכה כירה כרי להתאושש. באים אלי אנשים מכובדים, היא אומה סופרים, עיתונאים מכל העולם, ואומרים לי אין או גרה כאן, כין הלא ציויליזייך האלה".

העוף בנוסח סיני מוגש לשולתן. פרורויקה קורעת ירך, מחזיקה בעצם בשתי אצבעות, מכוסמת מצי ואת ומצי השני נותנת לדוקסי. האף שלו נתוך

> . עשרים וחמש שנה". - היתה אהבה?

שתיקה ארוכה. גאני אהבתי אותו. אני לא חושבה - מבל מה שהיה, יש משהד שנראה לך היום

אף רגע לא היה לי מיותר. נהניתי מכל שניה".

שיהיה כבית חולים וטיפלתי בו כבית".

תשלח מיד לביתך.

ובנוסף לכל יש גם מבצע וגם תשלומים! לכבוד צאת הסידרה בארץ, ניתן להשיג אותה ב־6 תשלומים שקליים שווים של 37.5 ש"ח כל אחד. סה"כ במחיר מבצע של 225 ש"ח בלבד (במקום 264 ש"ח). אם תעדיפו לשלם במזומן תחנו מהנחה נוספת ותשלמו רק 198 ש"ח. אָת ה"טוב לדעת" נוֹתוֹ לרכוש ברשתות סטימצקי, ליריק, שק"ם, ספרי, בחנויות הספרים המובחרות או באמצעות התלוש המצורף והסידרה

יומות בסלטון ווורות פעל 38 38 38.

לכבוד ספרית מעריב בע"מ מ.ד. 20208 תלאביב 61201

נא לשלוח אלו את סידרת "טוב לדעת" במחור המבצע במזומן 198.ש"ח או בתשלומים 3.75 ש"ח א 6 סה"כ 225 ש"ח

			(r	במקום 284 ש"ו
לפקודת ספרית מעריב 💄		346,937	D.	צ"ב המחאות ע
		1 1 1	735 6	Satisfied 7.7.
	·			
			1.1	שם
ַ מיקור ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ	,			מובת
		10.10		
. חתימה		תאריך	1 to 1	70

משוקי הקדיאלי בין ילדים לבין הוריחם. שרדעת-המשותף בין חורם לבין ילדים.

ות ווילדים המרתקת ביותר, ממלה האחרונה בתחום הספרות המפעילה!

מידע של מידע בין חורים לילדים ואוצר בלום של מידע בילום של מידע

רומודתי חשוף לגרויים רבים ודורש תשובות מתאימות,סידרת "טוב

⁷⁰ מספקת לילד את כל התשובות וגם חרבה שאלות. ספרי חסידרה

או הילד ים של נושאים ומקנים לו מיומנות תוך כדי התבוננות

שחת לדן ימצא בסידרה מקור בלתי נדלה ללימוד ולעבודה באופן

מתשאים שבעולם – סבע, בעלירחיים, מזון, תקשורת ותחבורה. גוף

יבות הדמבות נפלאה להפעלת הילד בשיתוף הוריו, החורה יכול

לום כל משא הבראה לו כחשוב ולחשתתף עם חילד במסע המרתק.

מאַה מברה את הקשר בין ילדים לחורים ובכך מחווה את המכנה. משנים

יקים ושעשועים, מלאכה זעבודה, זמנים זעונות. טיולים ותגלי

. ליק ושרם, הגיעה סוף סוף לארץ

מכם, אלפי נושאים ומאות תמונות ענק צבעוניות.

ממיי, "טוב לדעת" כך הופכים ילד סקרן לילד חכם.

^{ובן} הנושאים שהסידדה עוסקת בהם?

אים שואים אחרים. אוני אלפי נושאים אחרים.

אמת שהסידרה מיועדת גם להורים?

"שב לועוד – הסידרת היחידה והמיוחדת.

התכים ילד סקרן – לילד תכם

"באיזשהו מקום היא הלכה לאיבוד" רבח אישים אכלו מהצלחת של דוב 📉

מרדריקת עם לידיה אופיר: "הקשר שלי איתה הוא מחווה לתקופה שהיתה ואיננה".

ופרדריקת סגל. כשחוא מת והיא כבר לא מה שהיתח, רובם התרחקו ממנח. רק לה יש בעייה שהיא צריכה לפתור לבד. אני מעטים מוכנים היום להסביר מדוע:

"אני אוהבת אותה, אשה יוצאת מן חכלל. אדם אינטליגנטי, תרבותי. באיןשחו מקום חיא חלכה לאיבוד, תחכובות. פיטפטת משהו ואני לא וודעת מה בדיוק. היא מאוד אהבה את דוב. עשתה כנראה מת שחוא רצה, והיא עצמה לא הגיעה לידי ביטוי. ממש חבל. בזמנו היתה "סופר עליזה, מארחת יוצאת מן חכלל. הקשר שלי איתה תוא מחווה לתקופה

"מדי פעם אני מדכרת איתה, זה הכל. בזמנו הפסקתי לבוא אליה בנלל בעלת טעם טוב. הם ידעו ליצוך אטמוסבירה שלפעמים חיח קצת חקיף. היא עברה איתו מתאימה. תיינו נמצאים ביחד ארבעים טרגדית נוראת: אתבה אותו בלי סוף. ושמונה שעות, שותים, מדברים, מציירים. למרות. החיים החופשיים שלחם, חיא מרדריקה חיא אשה תכמה. אבל מחז העריצה אותו. אני לא יודעת מה בדיוק . לפעמים התוכמת היא להת לאחרים להיות קרת שם, זה עניין לפסיכולוגים."

सावध्यो० ३२

איבן מרקו בארץ: "העיקר שאני כאן״.

"הצופים מוצאים ביצירותי את עצמם. הם מזרהים עם הנמייה החושנית של כולנו לביטוי עצמי שלם".

(המשך מהעמוד הקודם)

לזכרונות חוקים ועוצמה משלהם. אנחנו אמנם יושכים במטעדה תל־אביבית ואיבן בוגר יותר, מזיקן, מעשן הרבה, (-מה לעשותו") טועם מן האוכל כוהירות, אחרי מחלת ככר. הזכרונות, מצידם, מעבירים אותנו לבריסל של שנות השבעים, כשאיבן – דק-גיורה ונלהנ, רקר את "ציפור האש" של סטראווינסקי.

באוב לילות פרועים בעיר גשומה, מפגשים מחממי-לב של אנשים מנופים אחרים שנזרמנו רווקא לעיר שהפכה ילד משתין לסמלה הלאומי. איכן, כמו תמיר, לא דיבר הרכה. בעיניים כוערות הקשיב לסיפורי האחרים. טיפוס שמעדיף לשאול שאלות. לא להשיב עליהן.

תום התל-אכיכי אנחנו מעלים

שכע שנים רקר אצל ביו אר ער שהחלים לעזוב ולחזור להונגריה. זה היה ב־1979, וההחלפה לא הימה קלה. גם הפיתוי לא היה פשוט. היה זה שר התרכות של הונגריה בכבודו ובעצמו שהציע לו לבוא לגיור הקטנה, 120 ק"מ מבורפשט, למרכו החרש לאמנויות שנפתח שם אז, ולהקים כה להקת מחול משלו. על החצעה שחיה קשה מאוד לסרב לה היה עליו לספר למאסטרו. אלא שבכל פעם שמישהו מ"ילדיו" עומר לפרוש כנפיים – המאסטרו מרגיש נבגר. "ילדים נוראים" אינם אוהבים כשמישהו אחר בסביכתם הקרובה עושה מה שמתחשק לו.

וה היה כניו־יורק", משחזר איכן מרקו את ככה, ממש אף נוגע באף, ואמר בשקט: אתה באמת רוצה לעזובני

אוויר. נו, טוב. זה מוריס, אתה יודע".

לבית־המלון שלו, נפרד מאיתנו כאופן המייחד רק

הפנים הצרקנית.

חלק מתשוקה האדם ושאיפתו להבשמה עצמית. וכאן אולי נעוץ גם סוד קיסמה של הלהקה בעיני

איבן. נכמיותר הצעירים שבהם נומים להזרהות עם

גיור מציעים לנו סורקן במחול.

אותה עמר מולנו והתחיל לרקוד. בשבילנו. וכך הלן לאחור, מתרחק מאיתנו במתחה של ריסוד... נו, מב

גם זה מודים". לא פלא שהמאסטרו אהב את מה שראה אנל איבן. מכל רקדניו לשעבר יש בז, כמו בביואר עצמ, תושיו הדרמאטיים של בימאי תיאטרון לא פחה מאשר תושיו של כוריאוגרף. שניהם עוסקים נאה הגושאים המרכזיים בחיי אדם, האחבה והתשוקה כשהרגש, כמוכן, על התשושה

ולא כתם תשוקה. נוהי תשוקה שאין מעזים לתו לה לפרוץ אך היא זורמת בך, תופשיה ופראיה, ומדליקה אש במקום שלא רצית שתתלקה. אולי ה המוג הדונגרי המשתלה כ"אורביה של צלילים", כני שהגדירו את המוסיקה של בַּלה בארשק – תוננרי אַ תוא – שאיבן חעלה את "המבדרין המכושי" והטנסאציוני שלו בהפקה תרשה, שופעת מין ואלימה, ואולי זה האופי הפרטי שאינו מתיד לך לחצין לחום אלא מבער למה שהוא חושף לעיניך על הבימה

תוצאה היא בלסים נוטפי תשניות שבמרכום תמיד ניצבת תעה: תתשוקה אנרדאה לאראני, רקדניה שרירית ותסונה, מגלמת את האש הזר. בוף אבררוביני, לא אשה ולא גבר ושניתם גם יתר. לחנה משתוללת המכלה עצמה בריקוד.

ב"כולרו" של ראוול מוקפת אנדראה בהנות זוגות בבגדים שתורים, נזידיים. כולאים את הנוף כנגר מכופתר עד צוואר. אבל אפילו תלחץ ותרכא את התשוקה במחוכים וכנדי אדיקות, היא, התשוקה לוחצת בכיוון ההפוך, מבפנים, פורטת על אברי הנוף כרוח הוללת ומכרסמת במצטה החיצוני הועשרה

ביז'אר אהב לצטט את אימרתו הממורסכת של ניטשה: אינני מאמין כאלוהים שאינו יודע ואוהב לרשד". אצל איכן מדקו הריקוד וזא פולוק ואמתו.

קהל הצופים ביואר תקי ותוקי, בעיקר את הבורנווה המסתפקת בעצמה, ואיבן מרקן נוגע ברצונו של כל אדם להנשים את עצמן, להשתחרר מן המוסכשה התברתיות, לתת לתשוקה אל היופי להיקיד את נוש. הצופים מוצאים ביצירותי את עצמם, אומר

דונטיה החושנית של כולנו לביטוי עצמי שלם. התשוקה על כל נווניה לוחצת לא רק בהנגריה אנשים לחוצים יש ככל משם, איבן מרקי וחכלם של

מתוך "הגן חמיכני": החברה המודרנית הופכת בני־אדם למכונות.

ה"מקרה", כאילו התרחשו הרברים רק אתמול: ברקרתי את 'רוח השושנה' עם ג'ודית ג'ייסון, אתה בטח נוכר אותה, הכושית הגנוהה והסקסית. כל הלהקה עמרה מאחורי הקלעים, ולאחר שקפצתי את הקפיצה המפורסמת דוך החלון והריקור נגמר, הם מחאו כפיים, מכל הלכ. אתריכן באו כולם לחדר החלכשה שלי, וגם מורים כא. ישב בפינה ושתק. חיכה שכולם ילכו ואו קם, ניגש אלי, הסתכל לי בעיניים קרוכ־קרוב, ועה,

כן', אמרתי, והוא הסתוכב ויצא ומאותו רגע. ואילך לא הייתי קיים יותר. לא בשבילו. כאילו הייתי

בינתיים ורמו הרכה מים במזרקת ה"מנקין פיס" בבריסל ולחקת הבלט של גיור נהפכה לעובדה מקצועית שיש לחתחשב בה. אבל איבן קבע לעצמו אמת־מידה. .בשבילי אישית, עד היום, אמת־המידה - היא ביו'אר. לא מצאור עריין טוב ממנו. ביו'אר וווא לעולם המחול המוררני – כמו פיקאסו לעולם הציור

לפני כשנתיים, בוונציה, כא מורים ביואר לראות את הופעת הבלט של גיור. .הוא מאור אהב את העניין. בא, חיבק ונישק אותי, ואחרי־כן התלווה אלינו, הרקדנים, בררכנו לבית־המלון, דרך התעלות של וונציה. במקום מסויים, כשהוא היה צריך לפנות

בת חזקח עד שלפעמים חוא מעלה יצירות בסופו של עניין עשיתי את ה'בולרו', כעבור מחול על-פי רעיונות לתפאורת ותלבושות שנולדו במוחה. איבן, כמוכן, רואה את מערכת היחסים ביניהם באור רך יותר. ככה ממש יוצא מכלינ למראת הבולרו בגירטונ זה. דברים שרואים מכמנים לא רואים מבחוץ. יחודית, מנקודת מבעו של איבן, אינה בדיוק

"אנחנו מחליפים דעות", תוא מתאר את

ראוול. הרעיון לא כליכך וראה לה. 'בשביל מת אתת צריך את זהו" – טענה – 'חרי כבר עשו את זה כליכך מרבת פעמים, ומה כבר תוכל לחדשו' בנושא זה התווכחנו לא מעלי. שנתיים, והתוצאה ...".

מרקו. "אני מחדנם את המנגינה לתמונה ואת התמונה לתנועה", הוא אומר – וכנראת שווסוד שמון בתרגום.

מו כמקרים רבים אחרים, גם אצל איבן בת יותר עזר כנגדו, אבן משחזת לרעיונותיו,

התחליך, "משוחחים, מתווכחים. למשל, לפני

חובש את האשה: דברים שרואים מבפנים לא רואים מבחוץ

מרקו: אם תחמש את האשה – תמצא את מי שעוורת לו לחעלות בכל שנה יותר ויותר הכוח הניצב מאחוריו, דוחף ומניע את מחולות חדשים – ומחודשים.

כבר כשרקד אצל מוריט בינ'אר עיצבח יחודית (וידקה), אשתו, כמה מהחלבושות. כמה שנים חשבתי להעלות את ה'בולרו' של תיום, בבלט של גיור, היא האחראית לעיצוב התלכושות וחתנאורות העשירות והמרשימות של הלהקח.

תמוזה שלו, לא מעיין החשראה. הוא רואה

साम्बद्धांव ३६

ואנו" של בת־ים

משתה שונות. אתה נוטל מן המגש כל מה

חבש עיד ולכך. שולחנות גדולים "מגלווים"

בשו סלו. אנחנו היינו שולחן כינוני. על כן

מוק אלק וכל זאת לא לפני שהביאו לנו כוסות

משת שקה לכן, המצמץ וסמיך, על בסים חלבי,

קוצם לו שם "איראך". מומלץ מאוד לימות הקיץ

חק את תוכן ארום, ומעם רומיננטי של תבלין

מים עמד כהן: פלאקי – שעועית וצמה כמיץ

לשת, נוד ותפודים: פרוכות "לאקרדה ישראלית"

פחת נפלה סלם על כסים של בורגול, עם תוספת

לצוות צובר ועודן איקרה לבנה כמה סוגים של

שלע בות כבוש, שאיננו משוכנעים כי וצא "טורקי

שושל, זבל עשוי מצויין. למותר לחוכיר את

מידי השנות הראשונות הם, כדרך־כלל, 3

לקים למנה יש יקרות יותר, כמו המסטרמה – 6

קל שענו שיש צורכה. הומנו. קיבלנו מרק כשר

שתי, כפעט אשכנזי, עם הרכח איטריות רכות

פינו אם לנו שוההי הנוסמה התודכית. אולי, מכל

"מיתוח הביאו לנו למנת עניין – אותן "פיתוח"

שנה שמן כבש ועליהן פרורי בשר כבש ותבלינים

פות כשה מגיע מהתנור, הם ומפיץ תערוכה

לשתות של מאמה בצק וכבש – יושבי השולהן

מאים או המנה מניה וביה. מחירה של מנה אחת –

איזה אור ממוים. אף פעם אינך יודע איזה

לשל הבנים לך כנוש המשופה. אבל יודעי־דכר

גסוו לם כי כיפאני של בתיים השווארמה בכפרו

מומה בעלים וביאו מתורכיה טבח מיותר, מומהה

לשנו נאשורה, מהליבי, שאקר פארה וטולומבה

מוח מוקות, מכושלות או אפויות, שפעמן לפולני שה במצב הדהו העורכי כלקני של המקוח.

לתוחה העונו להומין, ונוצינו.

יישידה רעיונות והמצאות כשלנו, אכילה

מנה ללא הנוון החמוץ הצפוי בצ'ורכה המקובלת

את מי שאהב מרק בשר עם איטריוח, יהנה.

פחק וכחם ואת נתור הנכיכה הכולותי.

מו לתלאביב יש טיילת. גם לבתיים. לא 'ת על המיילת של תליאביב רובצות המסער ותו ליך כתפה של זו. גם בבתרים. גם פה משם – בערכי הקיץ ולילותיו – ההמולה תת כשים היא יותר עממית. יותר דוצסה. מי פאן פון תורכי, מוסיקה תורכית ומצבירות מב חלן לופס אותם כטיילת של בת־ים, וכל שם שינים ליפאני" (שררות כן־גוריון 87). יש . שמי מון ובידור תורכיים . צוות הבירור כשפיע דמת שת עלרה לערך. לאתר־מכן הוא ממהר לת לש, לתפיע כמוערון הלילה הנודע שבתו נשולנים אלה ל"פאמי־בק", הקאסטות ושני פל בתיום יש תפרים, אבל קיימים שם ! שב וכנה מאכלים תורכיים שאינם מופיעים מודם כדי לתועניין ולהתעדכן. את הארותה מושת, כשכן, כמוטים. כא לך המלצר (תורכי שעל, צו אותו לא טועים, מרבר עברית בעגה של מנוש וכיון מנש בדול. על המנש כחמש עשרה

לשו הבילים מבין האשרמות שנטלנו נאוכר כאן מתשום התורכית – אותן פיסות כשר מיובש

לורין זה לא מאכל. פלורין זו אשה. טכחית במקצועה. ויום אחר אנחנו מגלים שהיא ה"שָר" של המסערה כבית לייסין בתל־אכיב. המסעדה הזו – גדולה, בהירה, נקייה, ממוזנת, עם מזון לא רע ומחירים נוחים וקהל טוב מסכיבה טובה – פתוחה לארוחת צהריים כלבד. בערב נערכים כה אירועים מחמנים. הציעו לנו לאכול שם ארוחה כ־20 שקל הכוללת מנה ראשונה, ברוון במיץ תפחים ומנה אחרונה. מעניין ולא יקר. אכל המעניין כיותר היתה ותשוכה שקיבלנו לשאלה מי כאן ה"שף"ו ה"שף", אמרו לנו, היא אשה, וצורת בתשובה קוראים לה פלורין. אמרנו: לא יכול להיות. פלורין, ועזרת כתשובהו אמרו – מאקט.

אכזכת ב"להיסיראנו"

שתהאבובנו קשות. אמנם המקום נאה ורמה אבישול שבורה. אך למרות ואת לא נוכל לחוף למסעדיו כיווי טוב יותר מאשר "מחלכת תיירים", לדוגמרו חופת חסילוים כמות יושרית יקיבלו : * ושולוים קצוים כתוך

כברי אוח עם בצל ופיטריות על מצע של טוסט רווי ביין לבן. טעים למדי. היא אמרה שזו מנה חרשה שהיא מכניסה לחפרים המסערה. שאלנן אותה אם נכון מה שאמרו לנו, שהיא קצת הוורת בתשובה. מה זה קצתו התרעמה, הרבה יותר מקצתו שאלנו אותה אם היא יאמנים להמלצותיו ביקרנו ב"להיקיראנד שפומו צו לן לצוין עוובת לכבור זה את עיר החטאים ועולה להתנחל ב"אור־שמח", או משהו כזה. היא ענתה לנו – מה פתאום! אפשר לחזור בתשוכה ולהמשיך להתפרנס מעבורה. שתי נקודות, פלורק.

למסערה של בית-לייטין יש תעודת הכשר כרת זכרין. מי שמתפש חיווק לתעורה הלאקונית הזו ימצא שם את פלורין, טכחית וחיקה, החרת כתשוכה חרשה.

באמת פאקט. פלורין בכבורה ובעצמה. מי שלא

יורע מי זו פלורין, לא מכיר את הפולקלור של

אוכלוסיית הטבחים בארץ. פלורין הניעה אלינו עם

נלי העלייה הנדולים מצפודאפריקה.בת שלוש־עשרה

וחצי השיאן אותה לגכר המכוגר ממנה בעשרים וחמש

שנים. בגיל ארבעיעשרה וחצי ילדה לו בת. הכת הזו

היא כיום משוררת שכבר הוציאה שני ספרי שירה. חוץ

מזה יש לה בית־מלון באילת. אכל עוד לפני שהכת

בהפכה למשוררת, עזכה פלורין את בעלה המבוגר.

בגיל 18 התחתנה בשנית. הכן מנישואים אלה הוא

קצין כצה"ל. גם את הכעל השני עוכה. בשלכ מסויים

פוגשים אותה על אניית הנוסעים "תיאורור הרצל",

שם היא עוברת במטבח. כשמחסלים את קווי הנוסעים

של צי"ם הולכת פלורין להשתלם בטכחות במלון

"תדמור". אחרייכן פוגשים אותה ככל מיני מסעדות

ירועות, או כמכשלת באירועים מיוחדים אצל אנשים

בפעם האחרונה פגשנו כה לפני שנים אחרות

במסעדת יוקרה ביפו. מאו לא ראינו אותה. ופתאום

אנחנו נתקלים בה ב"המסערה" של בית־לייסין. לא

התפלאנו לשמוע שהיא ה"שפית" של המקום.

התפלאנו למשמע ההגדרה - החרת בתשובה. ביקשנו

לראות אותה. היא הגיעה לשולחננו עם מינחה קטנה:

. מיוחרים כמו פוקה הירש ז'ל, למשל.

נויילת של בת"ים

37 Blagain

חופשות וטיולים לקוראי בעריב (קונים לקוראי בעריב (קונים לקוראי בעריב

מועדון כוטיילי כועריב" מציע חופשות חגים בארץ...

משם תמועדון מעויילי מעדיב מערכת ...מעריב", רוד עוליבן ג, חליאביב, 🛣 207439207 מתוח ברצימות בין חשעות 8.30 עד 18.00.

שלושה לילות, חצי פנסיון במלון -נוף הגליל", כולל סיורים מודרכים באוטובוסים כשמורת הר מירון, ברעם, מצודת ביריה, העיר העתיקה בצפת וקרית האמנים, קונצרט בחמדת ימים. ם תאריך החופשה: 2-5.10 המחיר: 217 ש"ח למבוגר בחדר זוגי, כולל מע"מ.

* ירושלים

שני לילות, חצי מנסיון במלון "לרום" (5 כוכבים) כולל סיור רגלי בירושלים וערב מעריב". בתאריך החונשה: 5.10. המחיר: 193 ש"ח למבוגר בחדר זוגי, כולל מע"מ.

* מצוקי דרגות

טיולי

בארע

★ המזרח הרחוק

ל יום כארוז"ב וקודה הכוחיר: \$2399 (כולל טיסות) □ היציאה: \$28.9

המחיר: \$2595 (כולל טיסות) בו היציאה: \$8.9

"אל הנווה למטיילים ותיקים של "מועדון מטיילי מערוב

חנרוו של עד 9% למטיילים ותיקים של בפועדון פטיילי מעריב"

27 יפים, כולל יפאן, מונג־ האריך יציאוז: 29.10.84

חווי דתי, אוכל כשר ומלווה.

יאורושב נחוואי בארח"ב נחוואי

יום באירופני

יום

חופשה בכפר הנופש המדברי. □ תאריך החופשה: 3-5.10. המחיר 121.5

* כויול לאילונ: ב.נו שלמות 14 כוכנים) 25-25, 26, 2016-26, 26ן שלת חבר פנטיון לאדם בחיר זונו א אשובום פמוה מחדיך אמד אי מורים

גוש עציוו

והטביבה

21.10 ,20.10 ,19.10

טיולים לדתיים ולשומרי מסורת

ביצוע: "טיולי גשר", ממכתר הגרול כיותר של טיולים לארח"ב, המזרח תרחוק ואירופה וכולל סקאנדינאויה, סקוטלנד וספרד).

2 מסלולי טיול בארה"ב

17 יום באירופה

חמסלולו איטליה, שווייץ, צרפת ואנגליה ם המחיד (כולל טיסות): 1,290

דולד – למני תחוחה למטיילים ותיקים בו האריכי יציאה: 30.9 ו12.10.

. 11 וום. תאריך יציאה: 15.10. מחיר: 870 דולר. ביצוע אברטורס" בעים.

22.10, 23.10 (חול חבועד סוכות)

* יום כויול ברכב מדברי

תצפות על כוותי בניסבא ומבוצר הנרגונית. חליונת לראס משחת וביקור ברוארי כלינה ב משיום. היציאה 2019 ב 17 מו ג'ליאש תשוחן בי תנוחיר: 33 שנית כולל ארוחת צהריים בשואה.

* בחזרה לנופי סיני

* הגליל ורמת־הגולן

* נתניה: לשומרי מסורת

115 שיח, כולל מע"מ.

7 ימים בטוטות, בהדרכת זאב משל ומנחם מדכוס. מסלול מיוחד כולל מערב סיני, סרביט אל האדם, פירן, ג'בל מוסה, מזרח סיני, חופי מפרץ אילת וראס מוחמד. ם תארוך יציאה: 19.10.66. ם מחיר: 330 ש"ח בשלושה תשלומים שקליים שווים. ם ביצוע: נאות הכבר.

שני לילות ושלושה ימים, חצי פוסיון במלונות 3 כוכבים בצפת, אוטובוס והדרכה צמודים, כניסות לאתרים, סיורים בשומרון, קריח

שמונה, קלעת נמרוד, ברכת רם, הר מירון, כביש הצפון, ראש חנקרה,

הרקדה, ערב "מעריב" ועוד. בו תאריך היציאה: 19.10–17. המתיר: 135

ש"ת ליחיד בחדר זוגי, ילד בחדר ההורים 105 ש"ח, מבוגר שלישי בחזר

8 לילות במלון -חנסיכה" (3 כוכבים), פנסיון מלא, ערבי חווי והרצאות.

חצי יום סיוד באתרים בסביבה. ם תאריך יציאה: 25.10–17. המחיר: 52.5 ש"ח למבוגד בחדר זוגי, לילד עד גיל 12 בחדר ההורים 26.25 ש"ח. אפשרות ל־4 לילות.21.19–17, 25.10–21.10 ביצוע: "גשר".

שומרון, הבקעה קיסריה, עתלית וחמת גדר ושוויצריה הקטנה ,20.10 ,18.10 ,3.10 ,27.9 ,13.9 ,21.10 ,19.10 ,18.10 ,5.10 ,20.9

עכוועדון 25,10,22,10

טיולי סתיו וחגים עם "נאות הככר"

★ מסלולים ויחודיים ★ צוות מדריכים מעולים ★

לתורכיה בנתיבי

צבאות

שרטום

והרשמח

ד"ר מאיר פעיי

(בולל שובות)

הציונות וארץ־ישראל הם דברים הפוכים. לחברון, עיצרו והביסו, ורא מה שרצה האמן לומר ביצירתו זו.

חוק הביורוקרטיה הנכונה אומר: חמיד כשמישהו רוצה לעשות משהו. צריך לדאוג שתשאר לו שאלה קטנה אחת לברר לפני זה.

שיר שלום לריטה

היא שרה חזק

שרק יבוא ש־ל־ו־ם

שרק יבוא שלום,

שרק יבוא ש־ה־ל־ו־ם

שרק ייביויא שיהיהיליוים

זהו, היא לא יכולה יותר חזק

אז יגור זאב עם ככש בתנור.

היא שרה חוק

שרק יבוא שלום שרק יבוא

מן שירי דמוקרטיה ושירי אנטי־גזענות, ולמחונה שירי השלום. אני בהחלט יכול

מועד יורה האור, משנה לא ימות, לום ינוא כשיר מזמור, מדום הלחות.

> אום שלום שלום, תתלום הלום חלום,

ת העיקר העיקר העיקר,

ו...(כולם ביחד):

בקצב ברזילאי, אני אומר לא לתותחים, ש נעיר, וגם מחוץ לעיר, בשטף מוסיקלי.

שיר עם הפתעה דו־לשונית אני אצרח עכשיו שלום, כואו נעשה שלום ביחד,

אין אומייני כשלם רגן להמחיש את הררך

שבה אנחנו משתכלים על סביבתנו. חברון, כך

אנחנו נוהגים לאמור לעצמנו ולחנך את שוחרי

אנשים שאפילו הגיעו לטעון שהברון היא נוגור

או אם אתם נוסעים לערד, ורואים את השלט

הגיאוגרפיה של ארקיישראל נעשתה

לאחרונה מאור אקספרסיוניסטית.

נוותר קצת, לא נורא, סאלאם סאלם כול וואחר, שוקראן בשכיל מרינה.

להבין את עייפות הפומונאים כנושא זה, אכל זה לא תירוץ. אם נזנית את השטת, נוכה בתרהמה כאשר המקרים הבאים יראו שאין הנוער שש די לחרחר שלום. לכן מהר ישבנו וחיברנו שירי שלום לחירוש המלאי.

שיר שלום ברזילאי

(וואו, אני חכם, לאז)

סלחי לי ארמתי, מרכדשא שלי, לא שרתי לשלום, כבר חודשיים ושכוע

אין מה לדבר, ההישג של שמעון פרס הוא מרשים. האינפלציה היא אפס. אפס. שמעון פרס עשה את זה בצורה מעוררת התפעלות. קשה להאמין, ונדמה לי שזו פעם ראשונה שמישהו חתר כל-כך קשה להשיג אפס. יפה, כל הכבוד, צריך להגיר מלה טובה שמגיע. ההישג של פרס ומודעי מרשים ביותר.

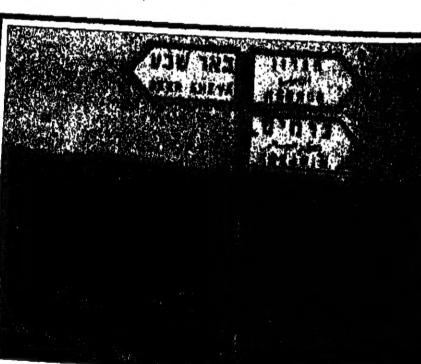
אופס. למה כשאני כבר כליכך בסרר, ואומר מלה טוכה, אני צריך לקלקל הכל ולחוכיר את

יותר ויותר אני שומע רברים משונים של תררת השיכברע שים שאפילו הגיעו לטעון שהברון היא נוגור

עמדת המיעום הנרדף תמיד טובה לצורך ויכות. לכן, אם הטיעונים שלך חלשים, ואתה הולך להפסיד, אמור מהר: כבעל משפחה חדיהורית/ לסבי/ ארמני/ שחור/ עלי לומר בנקורה זו ש....

שלם זה מצוי על פרשת דרכים. חשוכה הרכה לכקתמונה: העיר ההשוכה ברמים כתובה

וכח זה כלום, אומר השלט הוה. יותר טוב אותפיא מה כתוב כאן. אל תסעו לשם, מיפה למות לכיוון כרמים. או אולי בארישבע. לעיר הביון אין חברון, הברון זה לא בריום לים וה כזה חצי מקום. אומרים את זה בלחש, לקנה נתבנו את זה בלחש.

תיאטרונינו, איננה סיימת. היא לא נמצאת בכלל כאן. אם נתעלם ממנה יהיה יותר שוב לכולנה מאשר היא נראית כמבט ראשון. התמרור היא רחוקה ולא נוגעת לנו. שת כנופח שוקח, בנגב, ואני מבקש מהקורא שחל נית הנגב, כאר־שבע, מצויינת כאות ניום ניבעין ואילו חברון כאותיות זעירות. ידיקדי, שלא יראו, שלא ישימו לב.

לציונות. זה תרגיל נהדר בעיוות מחשכתי.

חיים ואוהבים

גשם גשם, בוא

ז מה את חושבת על...?" מה דעתר בקשר ל... ?" אני לא חושכת. יש לי בלוק במוח. סתום. אין לי מה לומר. אני רוצה שתתייחסו אלי כאל אילמת. אני לא מסוגלת ליצור שום דעה על שום נושא. אני בשלה לדיקטטורה. עיזבו אותי. תנו לי לחיות כמו צב, ואל תצפו ממני למעשים טובים למען הכלל.

הקיץ התל־אביכי – שמשנה לשנה הוא פחות נסכל - עשה זאת פעם נוספת: הפך אותי ליצור א־סוציאלי. יש אנשים התולמים בימים אלה על פלגי מים, הרי שווייץ, שורת גביעי גלירה מכל הצבעים. אני חולמת כהקיץ על חדר קטן עם מזגן של שנים וחצי כוחות סוס – ריק מבני־אדם (שהרי תמיד יש לך אנשים שגם בסהרה קר להם והם מבקשים ממך לסגור את המוגן). אני נכנסת אליו ואיני יוצאת משם עד אחרי החגים. כלילה אני חולמת על גשמי זעף עם סופת רעמים וברקים, שמיכת פוך וגרבי צמר. אני נשבעת שלעולם לא ישובר ויעלו על שפתי מלים מטומטמות כמו "אני מתה מקור", שהרי זה חלומי עתה: לקפוא בקרה. הה, סיביר שלי, הה, ערכות

תחת זאת אני נוסעת במכונית שניצלתה בשמש כל היום: איני פותחת את החלונות כרי שלא להתבייש על שאין לי מזגן, ומרגישה שהמוח מתחיל לגזול על פני עד כואי הביתה. שם אני משתדלת שלא לבזכו אנרגיה ולכן אין איש מקבל ממני לא תשומת־לב ולא אוכל. ואיש הישר כעיניו יעשה במטבח. במשך כמה דקות לאחר המקלחת אני עריין נמכלת, אכל אז חוזרת ומשתלטת עלי חולשת הקיץ התליאכיבי ואני מכקשת את בני־ביתי – שהחום מעניק להם, משום מה, תעצומות נפש וגוף – שיחוסו עלי ולא יטרידו אותי.

אחת למספר ימים אני תוזרת ושראלת את אחר ממכרי ההיפוכונדרים מה הם הסימנים הראשונים להתקף לב, שכן כרור לי שאני מועמרת: החולשה הזו, הגובלת בחצי עלפון, עם רדת הערב; המאמץ שתובעת הרמת הספל מן הצלחת עד הפה: סיבוב הכפתור בטלוויזיה; ההליכה מן הכורסה עד הדלת.

מישהו כא לשאול אותי משהו ולמראה פני הוא מבקש סליחה, וכבר אינו שואל דבר. "בחורף", אני אומרת לו, ותוא אינו מבין. בסך הכל היה זה חבר ועד – הבית שבא כעניין מאוד אקטואלי הדורש פתרון

ני פנסיונר ויש לי זמן פנוי למחשבה סוד השלווה והאושר שהיו מנת חלקה וניתוח, וכך הגעתי למסקנה כי אם ומשיך לפשר בשוני שבין שני חמינים נגיע לבטוף ליצור חדש, חציו גבר וחציו אשה, ובכך נאבד את הפלפל שבמיפגש. הפמיניסטיות טוענות, ובצדק, על שיוויון וכויות וחובות וטשטוש ההבדלים

תיבת דואר / שני עולמות

לילדינו". הקיימים כביכול, ופה מתחילה הבעיה. לעולם הפרטי המשפחתי-חברתי־משותף.

> אני לא חסידה של "ווקאנס כללי" באוגוטט מפני שהדבר מתקשר אצלי עם בתי־מלון מפוצצים מאורחים, בריכות עמוסות המוכיחות שעם ישראל חי, מנגלים ליד אוהלים ומסעדות חוף מלוכלכות שקשה להשיג בהן מקום. אני בער חופשה בימים של גשם וכוק ומטר דופק בחלונך. זאת אומרת: אז התענוג הוא כולו שלך גם מבלי לנסוע לחופשה. או את מתמלאה מרץ, מזיזה הרים, מבשלת משהו חלומי לפי הספר שבקיץ אפילו לא פתחת, ומחליטה שבאונוסט הבא את עוברת למטולה. אומרים שקריר שם כלילה. והיא גם

מחלקת הנוסטלגיה

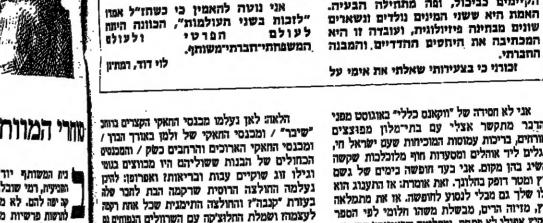
מסגרת גלי הנוסטלגיה ההולכים ושוטפים אותנו, אני שואלת את עצמי שאלת מפתח: לאן, בעצם, בעלמו בקבוקי ה"קפיר"/ כוס הלבן עם מכסה הקרטון/ מסערות ה"תנובה" האמיתיות ששם היינו אוכלים – כילדים בעגלת טיול "פירה" של תפוחי־ארמה עם רבע חבילת חמאה:

ולאן נעלם כד המירה, כד הליטר, של החלכן/ והקרום המגעיל של החלב/ והחלכן עצמוז והיכן השולחן המרובע עם חכסאות שעמר כמרכז

חדר־המגורים של הורי, וסביכו היו האורחים יושבים ומתכברים בכוס תה? היכן השעוונית שהיתה פרושה דרך קבע על שולחן העץ במטבח? ואיפה הם הפרימוס עם "הראש השקט" שגוער לכישול, והפרימוס עם הראש הגדול והרועש שעליו הרתיחו את דוד הכביסה. והכביסה היתה יוצאת ממנו לבנה כמו השלג שמעולם לא ראינו או?

והיכן היא ה"פיילה" – הגיגית – של הכביסה,

וה"קרש" הגלי שעליו שפשפו אימותינו וסכותינו את בגרי העבורה הכהים והמלוכלכים: איפה ה"פרימוט" בקיבוץ ובהכשרה, זה שהיה השלישי כאוהל ובצריף, והפריע – אוי כמה שהוא הפריע – לזוג לעשות מה שבא להם לעשות ביתידות?

טהארד

וגליה היא מאזינה טוכה. מאורי למרה לשכת קשובה, הפניעית, רמי שובל, עוסק בעסקים שהשתי־ קיים להם. לא מכבר, כאשר פרצו ועלו לא מעורכת, נותנת לבן־שיחה לפרוק מעצמו את לתישות פרשיות מחו"ל בהן היו מעורבים

מפנית לעתים אשתו – נעמה – מצטרפת אליו.

נית המשותף יורעים כי דייר הקומה לאחר־מכן חזרו אליה הזכרונות שניסתה להדחיק. חרינשק ישראליים, נחשף לאט־לאט גם סורה של

מונימי השנה רמי משוטט איישם באמריקה

ופה אינה נוהגת לרכר על עיסוקיו של בעלה. מי שהיה מעורב בהכנתו. בים המפותף התרגלו להתייחס אליה כאל אשה שה לבר. הבעל הממתורי שלה, המרוחף אי־שום, נראה מק שותק וחצק ער שנליה נוהנת להומין אותה פי תם אל הפנטהאוז בכדי שיהיה למסכנה עם מי

נעמה נסעה לפרו. בעלה אמנם מנהל את עסקי־הנשק שלו בארצות אתרות, אלא שאת המשרד הוא פתה רווקא כלימה, שם ראה עצמו מוגן, לא מעורב. היא היתה אמורה להביא לו מיק מסמכים תיאן נשארים היא והילדים בכית בישראל, עם שתוכנו חסוי, ובו תעורות משלות, סיכומי עסקות, חוזים שרי באחד מהם כדי להכניס לבית־הכלא את כל

לסמוך עליו. לא הייתי קונה ממנו מכונית יד־שניה,

ובעלת הטיער הגולש, יודעת לעורר כבוד לא רק

כאומץ ליכה אלא בעיקר כשקט הנפשי בו היא מגדלת

בעצמה את שני ילדיה, עומסת על כתפיה את כל

החובות המשפחתיות, כלי תלונות או טרוניות.

הפנטהאח וביקשה מאורי שיכין בקשה לגט.

תרצה, תוכל היא לספר לגליה מה ארע.

המטען הכבר.

במקום חעבודה.

סרכון (21 ביוני עד 22 ביולי)

עילויות בשעות הפנאי.

לארון אנשום בבית:

רק בעתיד תדעו אם נולא מסויים המסתמן עתה

שות ימצו אתכם על המתיחות שעברה עליכם

בארורונה. חשבוע ובשבועות הערובים יודמן לכם

בנעמה הוא נוהג ככבור. גברת זו, רקת הגו

כפעם האחרונה כאשר שבה לישראל מלימה

נתושה כרעתה. תקיפה. נושאת איזה עלכון עמוק

שבפרו, שם היה או לבעלה משרר, עלתה הישר אל

שניכר נשני החריצים שנטו אל זוויות שפתיה

ובעיניים שהיו קשות כשני יהלומים קרים. גליה

"מתְה" לדעת מה התרחש בין בני־הזוג אי־שם רחוק,

אבל נעמה שתקה. גם אורי שתק. עסקים בין לקוחה

ופרקליט אינם מעניינה של אשת עורך־הדין. אם נעמה

חשה כצורך להתחלק. תחילה כמו היתה שרוייה בהלם,

ונעמה רצתה. אחרי תקופת־שתיקה ארוכה היא

ובכת שלא רובה קצוץ קנה".

לא ירעתי. כמו מטומטמת סחבתי את המעטפה. הענקית הזו כתוך המזוורה שלי. בתחילה לא טרחתי לחשוב מה היא מכילה. רק במטוס מניריודק ללימה התחלתי לחשור שהוא מערב אותי בעסקיו. סוכם כינינו שלעולם לא אהיה מעודכת בהם. הרי חוק צוי תמד הפתייג מרמי, ואפילו לפני שניחש מבעל, יש לי שני ילרים – ושום גכר שפוי לא יעז "לשק האמיתי, תמיד נראה לו כברנש -שקשה לסבך את אשתו בנשיאת מסמכים מסוכנים כליכך".

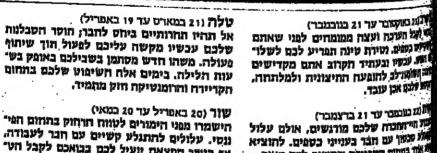
אך כושר חמצאח יועיל לכם בבואכם לקבל חטי און נותום הקריוות שחשוב לכם מאוד --בות. בתחום הדומנטי, כדאי להקריש זמן מיוחד ש לחתונעות. אתם נוטים עכשיו לקנות לעמכם ולאחרים. לבן/בת תזוג

> בדצונו עד פו בינואר) החום לחתעקש על זכויותיכם בתחום מים עם בכיר במגעים עם בכיר מם צערים מאחורי הקלעים עדיפים על ם ישורים. חשבוע יעלו תבילויים וחיי מה על כל הציםיוני.

תאומים (12 במאי עד 20 ביוני) אין זה חזמן לחתרחבות בעסקים. בחחום הבילוי, מתחשק לכם בימים אלה לעשות דברים חדשים ושונים. בעניינים שבינו לבינה, לא כראי לרותון" כח. פנויים ופנויות עשויים לפגוש מישהו חדש

(בפברואר) אין פון בפברואר אר) רק בעתוד תרעו אם נופא מסויים והבעדאר) אולי לא תישמע בתחום הקריירה יכול להיות מעשי, אך לא יקרה בתחום הקריירה יכול להיות מעשי, אך לא יקרה שלכם בתחום הקריירה עלכם עליו, נסו להימנע מחיבוכים בתר שום נזק אם תחשבו עליו, נסו להימנע מחיבוכים בתר שום נזק אם תחשבו עליו, נסו לבילויים ולבי שו הירושו לברוקה נוספת, אך התר בנידת הביתית. זהו זמן אידיאלי לבילויים ולם

ארלת (22 ביולי עד 22 באוניסט) ארלת (23 ביולי עד 22 באוניסט) ארלת (23 ביולי עד 22 באוניסט) ארלת שמי של שתלם לחיכוע לעסקים עצמאיים, נושא החשקעות דורש בריקת נוספה הנאות חדי לומים של המיבונים הכרוכים בכך. תחשק לכם לקוח שיבונים פינוסיים, הנאות חדי אלי להים מאר פנים ברובים בכך. תחשק לכם לקוח שיבונים פינוסיים, הנאות חדי אלי להים מאר פנים בדווק עתר. בקרוב שנה יפצו אתכם על המתירוות שעברה עליכם למשום לקיורב. זה זמן טוב לחשיבה אינטלק הלישרים

לכיניון מוגרורה.

שכאן, בארץ הרחוקה הזאת, היא מסיימת את חייה. רמי לא כא. הוא לא פתח בפניה את הדרך בעזרת אישור פשוט שיכול היה להוציא בקונסוליה, אישור המרשה לכל מי שנושא אותו לעבור את לימה גם בשעת העוצר. הוא פשוט לא טרח לבוא. מי שנחלץ לעורתה היה הרופא. לאחר ששוחרר פילס לעצמו דרך לחבורה של לבני־העור, ובספרדית שוטפת שיכנע את השומרים לשחרר אותה.

נעמה צנחה ארצה, מרגישה שהיא מתמוטטת, שכל כוחותיה אולו. היה זה הרופא שעזר לה למצוא מונית, פולקסווגן דפוק ומרוט. היה זה הרופא שוויתר על שיסת-המשך לעיר אתרת כדי ללוות אותה בפולקסווגן החבוט, לחצות עשרה מחסומי משמרות עם שוטרים חמושים, קודרים, המכוונים אליה זרקורים ורובים. דרך שבדרך־כלל היתה חוצה אותה ברבע שעה - נמשכה באותו לילה כמעט ארבע שעות. הגיעה אל הווילה שרמי שכר סחוטה, מבויישת, וכאשר הציע הרופא להיכנס איתה פנימה, חשה שלעולם לא תוכל להציג אותו בפני רמי ולעולם לא תוכל להסביר לגבר הערין והאדיב הזה מרוע בעלה לא טרח לכוא לקכל

אמר שימתין לה בשרה התעופה. כל הדרך

התננכו חשרות למוחה. את המעטפה הארורה העבירה

על הניירות האלה מכל משמר: "בלעדיהם לא אהיה

מסוגל לגלגל שום עניין", חזר והרגיש. כררך

מניו־יורק ללימה ישב במושב הסמוך לשלה רופא

ישראלי ממוצא ערבי, נוצרי מנצרת, מומחה למחלות

אפידמיות שכא ליעץ בנושא לממשלת פרו. שוחחו

בעברית. אדם חביב. טוב לחצות את המרחקים

לא טרח להגיע לשרה־התעופה. הוא גם שכח לדווח לה

כי משעת הצות בכל לילה נמצאת עתה בירת פרו

בעוצר לילה נוקשה, טנקים מסתובבים ברחובות,

חררות ופחדים מפני אנשי המחתרות (ארכע מחתרות

לוחמות זו בזו בפרה) הפרידו ברוכים מכורגים בין

נוסעים שצבע עורם לבן והם חשורים שכאו לסייע

הרופא מנצרת, כהה־עור, נשלח אל הקכוצה

ששוחררה מיר. נעמה עמרה מכוהלת. היתה לה הרגשה

לאחת המחתרות, וכין נוסעים כעלי צבע עוד כהה.

קבלת הפנים היתה מחרידה. החיילים, רדופי

חיילים חוסמים את הצמתים ומכוונים אליך כירונים.

כאשר הגיעה ללימה גילתה לתרהמתה שבעלה

העצומים האלה כשיש עם מי לשוחה.

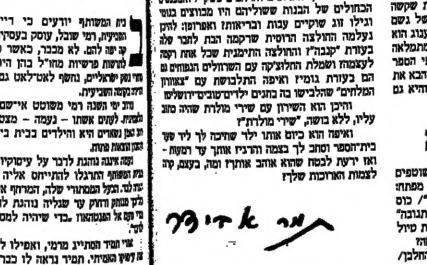
מן המווורה לתיקיהיד שלה. רמי הרי אמר לה לשמור

הרופא המתין עד שהשרת פתח לה את הדלת. רק אחרייכן נפרד לשלום. נעמה חיבקה אותו, וכאשר נעלם בפולקסווגן המשקשק והמוחה נמרצות בכיוון הככיש הראשי, בררך חזרה אל שדה־התעופה, חשה כי הגכר הזה גימר את רמי למימרים שלעולם לא יצלית איש – ודאי לא היא – להשיבם כפי שהיו לפנייכן.

רמי היה עסוק. בריוק באותו ערב היקשתה החתולה הסיאמית שלו להמליט. הוא נשאר בכית כדי לטפל בה. כאשר נכנסה לדירה מצאה אותו רוכן ומלטף בערינות ארבעה גורים מיככים, תכולי־עיניים. - אפילו מאיימת לאחר הדרך הארוכה, המתוחה שעברה, חדרה כה העדינות הון כמו צמרמורת. לרגע כמעט איבדה את הכרתה ער ששמעה את קולו של רמי. הוא לא בירך אותה לשלום. הוא לא שאל אותה איך הצליחה לעבור דרך המתסומים. הוא רק התעניין בקצרת: "הבאת את המסמכים?".

עכשיו היא תולה כגליה עיניים גרולות, כחולות כעיני החתולה הסיאמית שנשארה איישם כלימה. את מושכת שהוא בכוונה.... את יורעת – זה לא מרפה ממני... המחשבה הזו, שהוא בכוונה סיכן אותי ולא בא לקבל אותי כרי לא לסכן גם את עצמו... פשוט השליך אותי אל כו האש."

43 Bipezio

תחזית לשבוע שבין 5 ל־11 בשפטמבר

בתולדו (25 באינוסט ער 22 בספטמבר) הקמידו לוודא למדן אום נכנסום בתחום חוול אל תתווכהו עם חברים בוושא כספים. תעבות בבית תעלה עכשיו יפה, טיולים קצרים יסבו (19 חנאת, ואילו תטיפוסים היצירתיי לו חשראה.

מאזניים (25 בספטבר ער 12 באקקפר) אפילו בתחומי היצירה, אום צריפים לחיות פול עים לצדרים המעשיום, הימנען מווקותום ישני קרוב משפחת, נסיעות בלתניצפויות יחיו ש לאחר שתשלימו את הפינור בהבחובה, חובלי וק את עצמכם.

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורטמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורו נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה ננעל קונגרס ירושלים

רדיו המזרת הקרוב והמצרי ועם שר החוץ כהמצרי. ן המצרי מתוך פחד שהיהורים

מכינים התקפה על הקוים המצי קים כברים ותגבורת צכא לגבול | ריים.

את ישראל

השבועון הסובייםי | ניים ולאנטים העטירים שיכולים

רביההשפעה "ומנים חרשים», להרשות לעצמם לקנות הכל

המוקדש לענייני חוץ, פרכב במטבע זר. בכל מקום אתה נתקל

בגליונו האחרון מאמר ראשון | כהון אמריקני המקבל עידור מנר

של שורת מאמרים פרי כיור פא"י. האמריקנים גירשו לא רק

שיירשם בתולדות התנועה המוסדות העליונים של המד ב"קונגרם ירושלים", נגעל עם נות היהודית והונהלות שביו

עב שחר נודע למסקדת ן דיעו על כך למטה של צכאם. ן את השתייכותם לצבא ה-ירוקים" הבוחות ה,,כחולים", כי כוחות | מיר החלה התנועה למגע" של נערכו עור ביום ו' והחלו במסעם

נתקלו במשמרות העירוקים" והור חיילים עם פסים המסמנים

כ-3000 ילדים בני חמש

יישארן מחוץ לכחלי הגנים העיי

רוניים בת"א מחוסר מקום, כשי

תיפתה כיום ה' שנת הלימודים

מיים יהיה' חמור אעפ"י שנעשו

הסידורים הדרושים לקליטת כל

40 אלף תלמידי העיר. כבתי הם־

פר. מספר המשמרות הלומדות

בשעות אחה"צ יגיע עם התחלת

הטנה למעלה מ-300 כיתות.

תורים לגרבי

מורים ארוכים הזרנכו היום

השעות הכוקר ליד חנויות הטקם:

טיל בת"א שקיכלו גרבי נילון

גרכי הנילון ניתגן למכירה

למספר חנויות מצומצם כדי לא

לפצל את המלאי הקטן. בימים

אלה יסופקו לחנויות טקסטיל אחרות מוצרי טריקו למכירה.

לבית חרושת לייצור

חיקי אומומובינים

גם המצב כבתי הספר העמד

החרשה.

בינתיים החלו ה.ירוקים" לחרור ותר פנימה למדינה הבחולה". עתון סובייטי משמיץ כרגע זה נערכים הכוחות

שבווראי תתפתח כמשך היום.

בניכוין בראודי, דוז הלפרין וכל

המחלקה החירורגית כבית

בלור עם סיום העבורה. סרח ריטבונר מוסינים בום את שורם ב' בנאים, השלכיון השבור בחיפה

שחתקיים ביום 1/, 14.54. בשעה 20.00, 127 ריטברטי, רחוב בנגלי 11, הל אביב

המסחר החצעיה:

לחודדת חנפרה אנור תנחוות חשתונים חיובים

בילה ואמיל העליה

מקנבוים כזה נחשין את ערוביהם הידיהם ופניים: שלכ חכופת נכרם וכנם בכרים בכריתו או אושין Marie Marie a troop hat a

"ירוקים" סלשו למדינה הירוקים, וכזת נפתח התמרון בכיוון למדינה ה.כחולה". חייילנ הם: זלמן שזר, לוי אשבול, צלף הדו־צרדי של צכא ההגנה לישר־ אחרים עם פסים -כחולים" על דו דובקין, דיר ניורא יוופטאל שרווליהם יצאו לאתר את האויב (מפאייי), דייר עמנואל ניומן, ולקבוע את כוחו, מערכו ונטקו. צבי הרמן, משה קול וכלליים,

לקראת ההתנגשות הראשונה, השופטים והמשקיפים עם הפסים על שרווליהם נמצאים

תובבי מוסיקה

תאזיני לקונגרים הימים

בינתר על תקליטים

בקפה צינם-ים ה-8

רושלים ובניו־יורכ.

ודייר נדום גולרמן.

ההנהלה היא בת 19 חברים

ושני סגנים, תמייצנים יבי

המפתח את כל המפלגות פים

",,חרות". כשני היושביביאף

של ההנהלה נבחרו בדל לוכך

הרב גולד, יצחק רפאל (מוחי

ופועמייו), יהודה ברגינני

ומס"ם), והסגנים: מלך ניי:

חברי ההנהלה בניויווק

(ממא"י) ונחום ניר (מפים).

הם: ד"ר ישראל גולרשטיו.

ליים, חיים גרינברג, ביון צד

כרמו (מפאיי), דוד אינטרילני

מור (פועמייז) וצבי יורא

החבייה בלוד

הבוקר בהארכת מסלוליההניי

המרכזי, כדי לאפשר חניית הז

המסלול הראשי, שארכו כעה

1900 מטר, יוארף ער 2180 ססר.

חוצאות העבורה נאמרות כ-40

סבורים כי אף מטום הנוסעים

שלו מגועי סילוו. יוכל לועח

אלף לייי.

טוסים הגדולים ביותר בעולם

כשרה התעופה בלור המל

מסלול

חברי חתנהלה בירושלים

הקונגרם הציוני הכ"ג, ן שחר, בשעה ארבע, עם כחות

צ"י שפת הים יום יום משעה 10 בכוקר

מיד הלפתי לקרוא באותה מחירות בח מצטבר וו (חפר הקיואה על שולחני..." מחייך אילן כנש, בע קומת ביטוח במרכז הארץ, בוגר אחד הקור:

מצי לפני הקורם עורר דאגה", הוא נזכר. הנעתי מק לעווה וטבעתי בים של ניירות! – מכתבים,

ממים, פוקים, חודעות, בעצם – מח לאו... בכל בוקר

-שוחו של שעתיים לפתות... לקרוא, לקרוא ולק־

תפשר של אילן בנש חוזר על עצמו כמעט בכל

תה אלני מחלים, מורים, מרצים, עתונאים ועובדים מישתונים נתקלים בבעיח מדי יום ביומו.

מנו משתלטים על "ערימות" ו.חרים" של חומר שם נצד, לעואזל, אפשר לקרוא כל־כך הרבח ו...

INTYIN IITYN

וסעל סריאה מחירה".

היקאר בתנים"ו...

יומצוו השלחרון..."

משני הצרדים, כדי לשפוט על

סגורה מחוסר

החולים "רוטשילד" בחיפה, שנ־ סגרה ביום ה' מחוטר אתר ולצר־ כי הרדמהו עדיין סגורה, פניות ביה"ח למשרד הבריאות להשנת חומר הרדעה זה עלו עד כה כתו־

בינחיים הועכרו מקרים רחר פים המצריכים הררמה כללית מסוג -קומט", הראשון כעולו בשעת ניתוחים קשים לכיה"ח הנימסלתי בחימה,

למנהל אנף החימיקליים והחצשיות הקלות של משורי

ר"ר גיון כוי ורעיתו

אריחו אמיר ורעיחו יעקב העדירן ורעיוני

דרושים חרמים סוג אי 7 D | H | X...

תגבורת מצרית לגבול ישראל

משמרות של ה..כחולים"

שת המותרות של המנהיגים

כחבר המאמר פ. האזוב כנד.

תכ, כי הקמת מדינת ישראל לא

יצרה שום דבר חדש אלא את

"העוברות הידועות המסתתרות

מאחורי הקלעים של כל מרינה

עצמאית כביכול במזרח התיכון,

שבה מושעלים כל הכוחות האיר

מפריאליסטיים שפעלו באזור זה

שינות הקיצוב גובלת כרעב.

ספות פטנמ

רהיטי סלרן

וקק-אביב דיוננוף

חדישות

ועונידת כסתירה לצרכי המות־

יות המוענקים לתיירים האכריק

ום לפני כן".

דבריטי־ערבי מודיע כי הכוחות | כעקכות התיעצות זו נשלחו טג־ המעריים בגבול ישראל נמצי אים במצב הכן. תגבורות של צבא מצרי היבאו לגבול כתוצי אה מהידיעות כאילו ישראל ריכי וה צבא רכ בסכיכות בארישכע, 50 ק"נו מן הכסים הצבאי המצרי

> השלכונות המצריים הגישו מחאה לוערת שביתת הנשק הישראלית־נוצרית וטוענים שהם רואים בריכוזי הצכא הישראלי הפרה של הככם שביתת הנשם.

הקולוגל איסמעיל שרין קצין הקטר המצרי, נועד לשיחה ממושכת עם שר המלחמה והצי

> יוקם אולם קונצרטים

עירית תליאביב ניגשח שערך כופרו בישראו, הבתאר את הפירמות הבריטיות אלא גם להקמת אולם עירוני גרול ומור את מדינת ישראל במישבה את המעט שהיה לתעטיה הלאור דרני לקונצרטים של מוסיקה | אמריקנית משועברת המצפיי-קמרית. בימים הקרובים תוגם נת בשנאה אנפי ערבית ובהבר תכנית הכנין לאישור ועדה לב- דל העצום בין רמת החיים גדו-

לפי התכנית יקום הכנין הציוניים לבין דרגת חיי רעב בקרבת בית הבימה". אולם של מעמר הסועלים. הקונצרטים הגרול יכיל כ-3000 מקומות, מהם כמחצית ביציע. האולם השני, בשכיל קונצרטים למוסיקה קמרית, יכיל כ-500 מקונות. כן דנים כהקמת מגרשד

חניה גדול כקרבת הכניו. הכנין יוקם על ידי העיריה בעזרת קרן נורמן שתתן הקצבה שת חצי מיליון דולד. הכנין ישר אר כבעלות העיריה - לא כבית -הבימה" - והיא תחכיר אותו לקונצרטים.

לששרה עורף דון דרוש(ה) (コ) コ'コ [カ צריפתית) ובחיכה במכונה. ידר

> תנאים טובים שלמסור מרסים כביון חנטיון לת. ד. ופדנו חלימבים,

> שה מהנהלה השכועות רצואה.

קילגוע מאר חימה 8.453 הוסטת אורחת בתכנית חדשה

ורוניקה ב מבירת ברליטים שרובים, מינויקור גב לא 1869. חבר מיסר, אלובי וגן בגף" ביסרום פ. של, 1980 - 198 בון ו מיסר, אלובי וגן בגף" ביסרום פ. של, 1980 - 198 בון ו

viaenlo 44

"קריאה מהירה" – בכל רחבי הארץ! ביום א' 7.9 וביום ד' 10.9 בשעה ל בערב בתל־אביב: בית ציוני אמריקת, אבן נבירול 26 בתל־אביב: בסמער הקיבוצים, דרך חיפה 149 ביתשלים: בבית מיטשל, סוקולוב 15 בחיפה: בבית ארדשקיון, גל, פרץ 20 ביום ב' 8.9 וכיום ה' 11.9 בשעח 5 בערב ביום א' 7.9 וביום ר' 10.9 בשעח 5 בערב שנפמשטים פתרו את תבעיה בדרך ה⊾אין ברירה"... בי ביום אי 7.9 וביום די 10.9 בשעה 7 בערב גל סטודנט משקיע בשנה כסף רב על רכישת, קצוים ממינים ומסוגים שונים", מספר רמי יצחק, ביום ב' 8.9 וביום וז' 11.9 בשעה 5 בערב בקריתייתיים (מורחית: בכית והוסתדרות, שרת 75 בהרגליה: בביודש התיכון, חרב קוק 30 בכר־שבא: ברוכה"ב ע"ש אלון, גלר 6 ביום אי 7.9 וכיום ד' 10.9 בשעח 5 בערב שות תלאביבי. .קשה מאוד להתמודד עם כמות ביום בי 8.9 וכיום ה' 11.9 כשעה 7 בערב ביום א' 7.9 וביום ז' 10.9 בשעה 5 בערב 200,000 בוגדים ומור ועזרשת למבחנים חמכריעים. חתקצירים מא־ ברחובות: בבית חתמשח, מלוברג 6 בפתחיתקות: בבית נטע, נורוי 30 מרום לסטודנט לנשום מעט אויר. לראות את תאור ביום א' 7.9 וביום ד' 10.9 בשעה 5 בערב ביום א' 7.9 וביום ד' 10.9 בשעה 7 בערב ביום א' 7.9 וביום ד' 10.9 בשעה 7 בערב עברו את הקורם במתנית: בית לינת נשיב, מקדונלד 5 ברמת־ען: בבית חחרבות, קריניצי 6 בהצלחה: אא אוב התקצירים אינם מוסמכים, אינס מחימר ביום אי 7.9 וביום ד' 10.9 בשעח 5 בערב בעם כי 8.9 ובעם הי 11.9 בשעוו 7 בערב ות אינם נותנים לטטודנט את חתמונה בפלואה. ברמת"ינה בבית חשיבה, קייינים ב בבארישבע: מתכים ע"ש ליין – מרכז גילת שכונת ז" בחילון בית יד לבנים, שד' קולל 11 בפרית" האינה מרכז קחילתי, צח"ל 104 במשקלון ויצו אשקלון, אפרידר, קטטטט 30. בנצעתיים: מועצת פעלי בגעתיים, ויוצטן 18 ביום בי 8.9 וביום הי 11.9 בשעה 7 בערב החרשמה כל יום במתניים ביום בי 8.9 וביום הי 11.9 בשעה 5 בערב "קורט מהנה משונט התקציריםי חוא ללא ספק שיטחי יותר, חלש שו וווסרה לו הראיה חכוללת והמקיפה. התוצאות ומרתק! קריאה ונות חיטב בציוני המבחנים, בבזכוז שעות עבודה ביום אי 7.9 וביום ודי 11.9 בשעת 7 בערב ביום אי 7.9 וביום ודי 10.9 בשעת 5 בערב מהנה במקום... ישתובת בחדורבה מאמץ מפרד ומיותר. הקריאה כבר לא הלתעת שב "... מענה..." להרשמה ולקבלת ציוד לימודי חקדם ובוא 30 דקות למני פתיחת הקורס. שכר הלימוד למשתתר 137 שקלים מדשים. לפרטים נוספים 16185 20., 12093 9-30. עין נטג איפוא, שקורטי "קריאה מחירה", שחזנהגו מוןישון גם בישראל, זכו להצלחה סוחפת ומדהי העולם הנפלא של האופנה. ליל הבירהי שחיפשת מקצוע מעניין להתקדם להתקדם העודה להתקדם בחודם) בחודם בחודם) בחודם) בחודם בחודם) בחודם בחודם בחודם) בחודם בחו

י תופות דוגמאות נשווו

יאי גדרן חולצות-תכוחי נברים

म् १९५० हिलानी त्रांत स्वतात है। जिल्लानी स्वतात है। जिल्लामा स्वतात स्वतात स्वतात है। जिल्लामा स्वतात स्वतात स्वतात है। से १९११ है जिल्लानी स्वतात स्

THE TAME TO PERSONAL PROPERTY OF THE PROPERTY

מה שכזו. סוד הצלחתם של הקורסים הוא בהצלחתם

אני מגיע בכל בוקר לעבודה, מטדר את ערימת חנ-.

יירות ועובר עליה במהירות וביעילות עצומה", מספר

אילן בנש. -מהירות קריאתי השתפרה ללא חכר. אני גם

אין ספק שמדובר כאן בשיטח יוצאת מן חכלל",

מסכים גם רמי יצחק. .חבל שחטכניקה הא, שנלמדת

בבתי הספר בכל המדינות המערביות המתקדמות, אי־

נח מועברת בצורה קבועת ומסודרת גם בבתי הספר

בישראל. חקריאה המהירה היתה יכולה לשפר במאות

אחוזים את יכולת חקליטה והחבנה של כל אחד מאיתר

מבין, זוכר ומעכל בקלות מפתיעה כמות עצומה של חו־

חמלחיבה של בוגריהם...

נו – כבר בגיל צעיר!"

רמי עבר בהצטיינות את הקורס של **המכללה לקרי**

אני קורא במחירות ויודע לברור בעצמי מה חשוב.

ומה לא, מה נחוץ ומה מיותר, מסביר רמי. בחיכולת

האישית והציונים השתפרן בצורה מדחימהו בתשעח

מפנשים, מרתקים ומעניינים בצורת יוצאת מן חכלל,

למדתי למצות מעצמי את חיכולת המירבית, לחפיק את

רמי יצחק ואילן בנש אינם יוצאי דופן או מיוחדים

במינם. חם רק שניים מתוך אלמי בוגרי חקורסים של קריאה מחירה" בכל רחבי הארץ. התוצאות מדברות

און מחירת חיום חוא אינו נוקק לתקצירים שונים ומי שונים... חוא בעצמו "תקציר מחלך" חמסוגל לקרו)

ולהכין... שישה עמודים בדקחיי

מקסימום חמחירות, חחבנה ותריכוז".

